ការបង្រៀនលើលោកម៉ូសេ

មិនអីទេ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុស នេវីល។ អរុណសួស្តី មិត្តទាំងឡាយ។ ខ្ញុំត្រូវមើលមួយភ្លែតដើម្បីដឹងថាតើជាពេលព្រឹកឬក៏ល្ងាច។ មែនហើយ ខ្ញុំរីករាយដែលបាននៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ វាកក់ក្ដៅ ហើយអ្នកប្រាកដជាទទួលបានការទទួលស្វាគមន៍យ៉ាងកក់ក្ដៅ។ យើងមិនមាននិទាឃរដូវទៀតទេ យើងមានរដូវក្ដៅ និងរដូវរងានៅទីនេះ មែនទេ? ទោះជាយ៉ាងណា អ្វីៗហាក់បីដូចជាមិនអំណោយផល។

2 អញ្ចឹង អ្វីដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំយឺត ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងសម្អាតផ្ទះ។ ហើយព្រឹកនេះខ្ញុំស្អកហើយឈឺក។ ហើយខ្ញុំបានក្រោកឡើងច្រើនម៉ោង ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានដឹងថាមនុស្សស្រីមានការងារច្រើនដែលត្រូវធ្វើនោះទេ ពួកគេត្រូវរៀបចំកូនបីនាក់រួចហើយចេញទៅសាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ អូ ខ្ញុំអើយ! អ្វីជាច្រើនដែលត្រូវធ្វើ ច្រើនជាងអ្វីដែលខ្ញុំគិតថាត្រូវធ្វើ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ..." ល្ងាចមិញបានធ្វើការហើយ—ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមកក្រៅទីវាលផ្សាយដំណឹងល្អ...?... ខ្ញុំ តើមិនពិបាកក្នុងការចាប់យកទេឬ? ហ៊ឹម! ខ្ញុំបានផ្តល់ប្រាក់សាមសិបប្រាំដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍សម្រាប់នរណាម្នាក់ឱ្យមើលកូនឱ្យ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់នឹងធ្វើវាបានទេ។

3 បុរសម្នាក់បានសរសេរលើក្រដាសមួយសន្លឹកនៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ។ ពិតណាស់ គឺមិនអាចគ្រប់គ្រាន់ទេ។ បាននិយាយថាគាត់នៅទីនេះជាអ្នកនយោបាយខ្លះនៅទីនេះនៅរដ្ឋកេនតាគី ថាគាត់ធ្លាប់ចូលជួរទ័ព២ដងរបួស៣ដង ហើយជាវីរជន។ គាត់ធ្លាប់រស់នៅជាពលរដ្ឋក្នុងសង្កាត់ គាត់បានធ្វើរឿងជាច្រើន ក៏បានជួយសង្គ្រោះជីវិតកូនពីរនាក់ ហើយម្នាក់មកពីព្រៃកនិងមួយទៀតមកពីអ្វីផ្សេង បានភ្លេចថាគាត់ត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះហើយ។ ហើយទីបំផុតគាត់គិតថា មែនហើយ ពួកគេត្រូវតែរក្សាពលរដ្ឋក្នុងសង្កាត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ គាត់នឹងបើកការិយាល័យ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ធ្វើ ក្នុងចំណោមប្រជាជនមួយសែននាក់ គាត់ទទួលបានប្រាំសម្លេង។ គាត់បានសុំទៅស្នងការ បើគាត់អាចមានកាំភ្លើងខ្លីមួយប្រើប្រាស់ជួយពលរដ្ឋក្នុងសង្កាត់ គេឆ្លើយថា "វាមានគ្រោះថ្នាក់ណាស់សូម្បីតែរស់នៅជុំវិញទីក្រុង។" គាត់គ្មានមិត្តភ័ក្តិគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីជួយគាត់

ចេញពីទីក្រុងឡើយ។ ទោះជាយ៉ាងណា នោះគឺជាការដឹងគុណរបស់ជនជាតិអាមេរិក មែនទេ? ត្រូវហើយ។ នៅអាមេរិក អ្នកធ្វើកាន់តែច្រើន អ្នកនឹងធ្វើកាន់តែច្រើនថែមទៀត។ ត្រូវហើយ ការរំពឹងចេញពីអ្នក។

4 មែនហើយ ខ្ញុំចង់កោតសរសើរនៅព្រឹកនេះ សំរាប់ការសម្អាតហើយព្រះវិហារមើលទៅស្អាតណាស់។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំឡើងមក ពួកគេមានទ្វារនៅទីនោះដើម្បីអោយការឆ្លងកាត់បានល្អប្រសើរ។ ដូច្នេះពិតជាល្អណាស់ អ្នកដែលនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៅទីនេះ ហើយបានជួយជំរុញរឿងនេះ។ នោះពិតជាល្អណាស់ ហើយវាជាការងារដ៏ស្អាត។ ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសហាល ប្រសិនបើខ្ញុំមិនច្រឡំទេ។ នោះជាការងារល្អស្អាតណាស់។

5 ឥឡូវនេះ វាយឺតបន្តិចហើយ ប៉ុន្តែអ្នកដឹងពីរបៀបនៃមនុស្សបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ វាមិនមានពេលជាក់លាក់ទេ តើមែនទេ បងប្រុស ស្លាតធើ បងប្រុស ដេតមែន? [បងប្អូននិងអ្នកដទៃទៀតនិយាយថា "ទេ។"—អេដ។] អ្វីគ្រប់យ៉ាងដូចដែលយើងយកវា។

6 មានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យនៅភាគខាងត្បូង! ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចនិយាយបានតែប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះប៉ុណ្ណោះ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយអស់រយៈពេលបួនខែជាប់ៗគ្នា ហើយខ្ញុំមិនមានសំឡេងគ្រប់គ្រាន់សូម្បីតែទៅ—សូម្បីតែខ្សឹប។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអាចធ្វើចលនាកាយវិកាទៅកាន់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ អ្នកដឹងទេ ថាខ្ញុំចង់បានអ្វី ហើយវាជាប្រភេទ... ហើយបន្ទាប់មក ហើយត្រលប់មកទីនេះវិញ ដែលជាកន្លែងដែលវាមានអាកាសធាតុលាក់ពុតដែលយើងកំពុងមាន (ហេតុអ្វី ព្រោះវាត្រជាក់មួយថ្ងៃ ហើយក្តៅវិញនៅថ្ងៃបន្ទាប់) ខ្ញុំបានកើតជំងឺផ្តាសាយបុរាណ ពិតប្រាកដ។ ហើយខ្ញុំបានធូរស្រាលពីរបីថ្ងៃមុន ហើយក៏ចាប់ផ្តើមឈឺម្តងទៀត។ ដូច្នេះហើយយើងសូមអរព្រះគុណដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏ល្អ ទោះបីជាចំពោះសេចក្តីល្អនិងសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់ចំពោះយើង ទាំងអស់ក្តី—ហើយតើទ្រង់ល្អប៉ុណ្ណា។ មានការប្រជុំដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់យើង យ៉ាងបរិបូរណ៍។

7 ហើយកាលពីយប់មិញជិតពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ បងប្រុស វូឌ បានហៅខ្ញុំទៅផ្ទះរបស់គាត់ និងបងប្រុសអាហ្គានប្រែតាមទូរស័ព្ទ ដោយចង់ឱ្យខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅប្រទេសស្វីស។ ដូច្នេះ វាហួសពេកហើយសម្រាប់មនុស្សចាស់។

8 ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ ការប្រជុំបន្ទាប់របស់យើងនឹងចាប់ផ្ដើមនៅថ្ងៃទី ១១នៃខែក្រោយនេះ នៅឆាងឧបោសថខេដលនៅឯឥណ្ឌានណាប៉ូលីស។ នៅ—នៅឆាងឧបោសថខេដល ក្នុងឥណ្ឌានណាប៉ូលីសពីថ្ងៃទីដប់មួយដល់ទីដប់ប្រាំ។ ហើយបន្ទាប់ពីទីនោះទៅ—ទៅមីនៀ-...មីនៀអែប៉ូលីស ពី ឥណ្ឌានណាអែប៉ូលីសទៅមីនៀអែប៉ូលីស ក្នុងក្រុមធុរកិច្ចគ្រីស្ទាន។

9 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា បងប្រុសនេវីលបានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំចង់បង្ហាញ... សម្ដែងការដឹងគុណរបស់ខ្ញុំចំពោះគាត់ និងនេវីលទាំងបីដែលបានចុះមកច្រៀងសម្រាប់ពិធីបុណ្យសពនោះសម្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានកាលពីម្សិលមិញ។ ហើយខ្ញុំបានសួរបងប្រុសនេវីល មិនមានអ្នកចម្រៀងទេឬ គ្រួសារលើតឌីក នៅពេលដែលលោកលើតឌីកបានទៅផ្ទះឯសិរីរុងរឿង។ ហើយខ្ញុំពិតជា...ប្រសិនបើកូនប្រុសរបស់គាត់ ខ្ញុំមិនឃើញគាត់នៅទីនេះទេ ហើយខ្ញុំបានដឹងក្រោយមកថាវាជាកូនចិញ្ចឹម។ ដឹងថាប៉ារបស់គាត់បានស្លាប់ មិនទាន់បានសង្គ្រោះ ក៏រត់ឡើងមកផ្ទះទទួលខ្ញុំ គាត់... ហើយឪពុករបស់គាត់បានទទួលក្ដីសង្គ្រោះមុនពេលគាត់ស្លាប់។ ដូច្នេះ អ្វីដែលអស្ចារ្យបំផុតដែលក្មេងប្រុសមិនធ្លាប់ធ្វើ គឺមករកអ្នកណាម្នាក់អធិស្ឋានឲ្យប៉ាមុននឹងចេញទៅ។ ហើយនេវីលទាំងបីបានចុះមក ហើយច្រៀងយ៉ាងពិរោះសម្រាប់ពួកគេ។

10 ដូច្នេះហើយ បងប្រុសនេវីលបានសួរខ្ញុំថា តើខ្ញុំនឹងអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះ និងល្ងាចនេះផងដែរ ឬទេ។ ដូច្នេះអ្នករាល់គ្នាកត់សម្គាល់ថា គម្ពីរចែងថា "សុំយ៉ាងច្រើនថាអ្នកនឹង..." ដូច្នេះ បងប្រុសនេវីលពិតជាមានបទគម្ពីរអំពីរឿងទាំងនោះ ខ្លាំងណាស់! ដូច្នេះហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអស់ពីសមត្ថភាព។

11 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបាននិយាយនៅព្រឹកនេះថា ជាថ្ងៃបុណ្យអ្នកម្ដាយ ហើយយើងចង់និយាយទៅកាន់—កុមារតូចៗ។ ខ្ញុំគិតថាព្រឹកនេះនឹងក្លាយជាពេលវេលាដ៏ល្អសម្រាប់—សម្រាប់កុមារតូចៗ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថាជាថ្ងៃនៃម្ដាយ...

12 ឥឡូវនេះ គ្មានអ្វីដែលយើងស្គាល់ ដែលផ្អែមល្ហែមនៅលើផែនដីនេះ ជាងម្ដាយដ៏ល្អនោះទេ។ សូមព្រះប្រទានពរដល់ព្រលឹងដ៏ក្លាហានរបស់នាង ដែលជាម្ដាយ ពិតប្រាកដ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះយើងមានអ្នកជំនួសជាច្រើន—ដែលហៅថា "ម្ដាយ" តែមិនមែនជាម្ដាយ ពួកគេគ្រាន់តែជាស្ត្រីដែលមានកូន ប៉ុន្តែមិនមែនជាម្ដាយទេ។ ម្ដាយចាស់ពីដើមគឺជាអ្នកមើលថែគ្រួសារ ហើយមិនដេកនៅកន្លែងរាំ

និងកន្លែងកំសាន្តទាំងនេះ ហើយជក់បារី ផឹកស្រា ចូលមកពេញមួយយប់។ នាងមិនសមនឹងមានឈ្មោះដ៏ពិសិដ្ឋថាម្ដាយនោះទេ។ នាងគ្រាន់តែជាស្ត្រី នោះហើយដែលបង្កើតកូន។ ប៉ុន្តែមិនមែនជាម្ដាយទេ ព្រោះ*ម្ដាយ*មានអត្ថន័យខុសគ្នាចំពោះវា។ ពេលនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាប្រសិនបើអ្នក...

13 ឥឡូវ ចំពោះថ្ងៃបុណ្យអ្នកម្ដាយ ខ្ញុំចង់បង្ហាញគំរូខ្លួនឯងឱ្យបានល្អ។ ខ្ញុំមានម្ដាយចាស់សក់ប្រផេះម្នាក់អង្គុយនៅទីនោះ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ ហើយខ្ញុំគិតថា មួយថ្ងៃមិនអីទេ! ប៉ុន្តែរាល់ថ្ងៃគួរតែជាថ្ងៃបុណ្យអ្នកម្ដាយ មិនមែនម្ដងក្នុងមួយឆ្នាំទេ។ ហើយមូលហេតុដែលថ្ងៃបុណ្យម្ដាយទាំងនេះកំពុងកើតឡើងនៅពេលនេះ...

14 ហើយខ្ញុំឃើញថា យើងទើបតែមានមួយក្ដាប់តូច ហើយយើងទាំងអស់គ្នាស្គាល់គ្នា។ យើងជាមនុស្សនៅផ្ទះ ហើយនោះជាហេតុផលដែលយើងនឹងនិយាយបែបនេះ។

15 ខ្ញុំគិតថាម្ដាយគួរតែត្រូវបានគេគោរពជារៀងរាល់ថ្ងៃដូចគ្នា នោះគឺត្រូវហើយម្ដាយពិតប្រាកដ។ ហើយ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះគេហៅថា ទិវាមាតា គ្មានអ្វីនៅក្នុងពិភពលោកទេប៉ុន្តែជាពាណិជ្ជកម្មដ៏ធំមួយមិនសមហេតុផល ដែលគ្រាន់តែពន្លិចមនុស្សដើម្បីរកលុយ។ ហើយវាជាការអាម៉ាស់ចំពោះម្ដាយ ដែលជាថ្ងៃបុណ្យអ្នកម្ដាយ ម្ដងក្នុងមួយឆ្នាំ "មែនហើយ យើងមិនទៅជួបនាងទេ ប៉ុន្តែយើងនឹងផ្ញើផ្កាមួយបាច់ឲ្យនាង ហើយវានឹងដោះស្រាយចប់។" នោះមិនមែនជាម្ដាយទេ! ឱ ខ្ញុំអើយ! ម្ដាយពិតគឺជាស្ត្រីដែលអ្នក...អ្នកដែលចិញ្ចឹមអ្នក ហើយអ្នកស្រលាញ់នាង ហើយអ្នកជួបនាង ហើយនិយាយជាមួយនាងគ្រប់ពេល។ អ្នកបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នកចំពោះនាងគ្រប់ពេលវេលា មិនមែនត្រឹមតែមួយថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំនោះទេ។

16 ប៉ុន្តែមុននឹងខ្ញុំចាប់ផ្ដើមរឿងភាគតូចរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់បង្ហាញរឿងនេះ ហើយរំឭក... អ្នកខ្លះជាច្រើននាក់ បានស្លាប់បាត់បង់ជីវិត តាំងពីបង្កើតវាឡើង។ វាគឺនៅឆ្នាំ១៩៣៣។

17 តើអ្នកឃើញនៅក្នុងកាសែតកាលពីប៉ុន្មានយប់មុនទេកន្លែងដែលស្ត្រីសម្លាប់បុរសនោះ? បោះគាត់ចេញទៅលើផ្លូវបើកឡានរបស់នាងហើយបើកថយក្រោយកិនគាត់ជាមួយឡានរបស់នាង រហូតដល់នាងកម្ទេចគាត់ពេញតាមផ្លូវ។

ហើយពួកគេបាននិយាយថា ថា—មេធាវីជាដើម បាននិយាយថា "តើនោះមិនថ្កោលទោសមនសិការរបស់អ្នកទេឬ?"

នាងបាននិយាយថា "ព្រះនិងខ្ញុំធុញទ្រាន់នឹងរបៀបដែលស្ត្រីត្រូវបានគេប្រព្រឹត្តលើ។" ហ៊ឺ! មែនហើយ នាងជាវីរៈនារី។ ត្រូវហើយ។ "អស់កម្លាំង។" តើប្រជាជាតិនេះអាចជាន់ទាបប៉ុណ្ណា? តើយើងអាចទៅឆ្ងាយប៉ុណ្ណាបើគ្មានការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ ខ្ញុំឆ្ងល់? "ព្រះនិងខ្ញុំ"? ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់មានកំហុសចំពោះការមិនសមហេតុសមផលទាំងអស់ត្រូវបានដាក់លើទ្រង់ នោះទ្រង់មិនមែនជាព្រះទេ ហ្នឹងហើយ។ "ព្រះនិងខ្ញុំ"? ខ្ញុំអើយ! ព្រះមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងរឿងនោះទេ។ ឆ្ងល់ថាពេលនាងរងទុក្ខ តើនាងគិតយ៉ាងណាទៅ? អូ!

18 អាមេរិកអើយ! ឥឡូវអ្នកចាំថា បើអ្នកមិនទាន់បានសរសេរទេ សូមកត់ចុះ។ នេះជាការព្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? នៅឆ្នាំ១៩៣៣ នៅពេលដែលយើងកំពុងមានកម្មវិធីនៅទីនេះដែលជាកន្លែងចាស់ ខ្ញុំជឿថាក្រុមជំនុំនៃព្រះគ្រីស្ទនៅទីនោះឥឡូវនេះ វាធ្លាប់ជា... វានៅទីនេះ បងប្រុសនេវីល ត្រង់ចុះក្រោម។ ឆាលីគឿនធ្លាប់រស់នៅទីនោះ។ តើនោះជាអ្វី...ផ្ទះរបស់ក្មេងកំព្រានៅទីនេះនៅលើមេក អាវ៉េនន្ទ។ នៅឆ្នាំ១៩៣៣ ខ្ញុំទើបតែមានរថយន្ត ហ្វតឆ្នាំ ១៩៣៣ ហើយខ្ញុំបានថ្វាយនៅព្រឹកនោះដល់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយមុនពេលចេញពីផ្ទះ ខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំបានកត់វា លើក្រដាសពណ៌លឿងចាស់នៅតែរង់ចាំក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ខ្ញុំបានឃើញពេលវេលាចុងក្រោយមកដល់។

19 ហើយ តើអ្នក មានប៉ុន្មាននាក់ដែលអាចចាំបានថា ឡានឆ្នាំ៣៣មានរូបរាងដូចម្ដេចនៅទីនោះ? អូ វារត់ចេញ*បែបនេះ* ហើយឡើងទៅខាងក្រោយ ហើយកាត់សំបកកង់ខ្លះទុកព្យួចោល។ ខ្ញុំបានឃើញនិមិត្តមួយ ថា "មុនពេលការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ រថយន្តនោះមើលទៅដូចជាពងមាន់។" តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅចាំការទស្សន៍ទាយនោះ? តើមានអ្នកណានៅទីនេះដែលសល់ពីមុន? បងប្រុសស៊ីវ៉ែតបានទៅបាត់។ ហើយតាមខ្ញុំស្មាន...វាជាឆ្នាំ១៩៣៣នៅពេលដែលយើងកំពុងមានកម្មវិធីនៅទីនេះ។ តាមខ្ញុំស្មានគឺពួកគេទាំងអស់ឥឡូវនេះទៅបាត់អស់ហើយតាំងពីពេលនោះមក។

20 ហើយខ្ញុំបានទាយ ថា "អាមេរិច ដែលជាព្រះលំដាប់លេខមួយរបស់ពួកគេនឹងជាស្ត្រី។" នោះហើយជាអ្វីដែលវានឹងមាន។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺធ្វើម៉ូតតាមហូលី

វូដ។ ខ្ញុំមានរឿងក្នុងការកត់ត្រាពីឯកសារ អែហ្វប៊ីអាយ ដែលធ្វើឱ្យអ្នកភ្ញាក់ផ្អើលជាខ្លាំង—គ្រាន់តែប្រាប់អ្នក នៅត្រង់ណា... ហើយរឿងអាស្រូវលើតារាភាពយន្តទាំងនេះ មិនមែនម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទេ ស្ទើរតែទាំងអស់ ជាស្រីពេស្យា។ ហើយអែហ្វប៊ីអាយបានលាតត្រដាងវាថ្មីៗនេះ។ ខ្ញុំមានវាពីឯកសារផ្ទាល់ខ្លួន។ ដូច្នេះហើយពួកគេទាំងអស់ដែលរស់នៅក្រៅ សូម្បីតែតារាភាពយន្តទាំងនេះ ដែលជាកន្លែងសម្តែងក៏ពួកគេចូលទៅហើយរើសពួកគេមកដែរ ទៅដេកជាមួយប្រុសដើម្បីតែម្តៃប្រាំ ទៅហាសិបដុល្លាក្នុងមួយយប់ ប្រុសម្នាក់ឡើងចុះ ទាំងនៅហូលីវូដនិងគ្រប់ទីកន្លែង។ មានផ្ទះឯកជនហើយបុរសត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ ជាកន្លែងដែលពួកគេនឹងបញ្ជូនពួកគេទៅមនុស្សទាំងនេះ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងមើល ក្នុងទូរទស្សន៍ និង—ហើយនៅទីនេះនៅលើអេក្រង់និងរបស់ទាំងនេះ ហើយឲ្យកូនចៅយើងហៅថាជាអាយឌល។ ហើយហៅថាជា*ម្តាយឬ*? នោះចាកឆ្ងាយពីភាពជាម្តាយ។ នោះជាភាពកខ្វក់។ ពិតហើយ។ ហើយពួកគេក៏កំណត់ល្បឿននៃថ្ងៃ។ យើងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេ...ប្រភេទសម្លៀកបំពាក់ដែលពួកគេស្លៀក មើលស្ត្រីអាមេរិកស្លៀកពាក់ដូចអញ្ចឹង និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ប្រាកដណាស់។ ហើយព្រះរបស់អាមេរិកគឺជាស្ត្រី។ មិនមែនព្រះយេហូវ៉ាទេ ពួកគេបានងាកចេញពីនោះ។ មិនមែនចំពោះ*ម្តាយ*ឥឡូវនេះទេ ឥឡូវនេះទុកវាមួយឡែកសិន នោះជារឿងពិសិដ្ឋដែលយើងនឹងនិយាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានន័យពី*ស្ត្រី*។

21 ហើយ សូមចាំថា ខ្ញុំទាយទុកមុនថាមុនការវិនាសអន្តរាយដ៏ធំ ដែលខ្ញុំមិនបាននិយាយថាព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំអំពីការនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថានឹងមានអ្វីមួយកើតឡើងនៅចន្លោះពេលនេះឬនៅពេលនោះក្នុងឆ្នាំ ៧៧។ វាអាចមកនៅម៉ោងនេះ។ ប៉ុន្តែនៅចន្លោះពេលនេះដល់ឆ្នាំ ៧៧ ខ្ញុំព្យាករណ៍ថាទាំងការបំផ្លិចបំផ្លាញដ៏ធំឬការបំផ្លិចបំផ្លាញទាំងស្រុងនៃផែនដីទាំងមូល នៅចន្លោះពេលនេះនិងឆ្នាំ៧៧។

22 ខ្ញុំបានទស្សន៍ទាយវា នៅឆ្នាំ១៩៣៣ ខ្ញុំបានទាយថាស្ត្រីនឹងបន្តអាប់អួរហើយប្រទេសជាតិនឹងបន្តធ្លាក់ចុះ ហើយពួកគេនឹងបន្តចងជាប់នឹងម្តាយ ឬដូចជាម្តាយបែបនោះ រហូតដល់ពួកគេក្លាយជា ស្ត្រីដែលជាអាយឌល។ ហើយបន្ទាប់ពីមួយរយៈ នោះ "អាមេរិកនឹងត្រូវគ្រប់គ្រងដោយស្ត្រី។" សម្គាល់វាហើយមើលថាបើវាមិន

ត្រឹមត្រូវទេ។ ស្ត្រីនឹងជំនួសតំណែងប្រធានាធិបតីឬអ្វីមួយ ដែលមានអំណាចខ្ពស់នៅអាមេរិក។

23 ពេលណា ខ្ញុំនិយាយពាក្យនេះដោយគោរព ស្ត្រីអើយ ពេលស្ត្រីចេញពីផ្ទះបាយ នោះនាងក៏នៅក្រៅកន្លែងរបស់នាងដែរ។ ត្រូវហើយ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលនាងត្រូវនៅ។ ក្រៅពីនោះ នាងគ្មានកន្លែងទេ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនធ្វើឱ្យពិបាកដល់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់ពីអ្វីដែលជាសេចក្តីពិត និងអ្វីដែលជាព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ... ធ្លាប់តែបុរសជាមេគ្រប់គ្រងលើផ្ទះ ប៉ុន្តែនោះគឺនៅសម័យព្រះគម្ពីរ។ ឥឡូវគាត់មិនមានវាទៀតទេ។ គាត់ជាឈ្នួល ឬគាត់ជា...ឬជាអ្នកមើលថែទាំទារកឬអ្វីមួយ។ ហើយឥឡូវ អត់ទេ គេចង់មើលថៃឆ្កែវិញ អនុវត្តការពន្យារកំណើត ហើយបីឆ្កែចាស់តូចមួយនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេគ្រប់ពេល ដូច្នេះអ្នកអាចរត់ជុំវិញបានពេញមួយយប់។

24 ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិននិយាយអំពីម្តាយទេ។ ព្រះប្រទានពរដល់ពួកគេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលរក្សាប្រជាជាតិជាមួយគ្នាឥឡូវនេះ ពាក់កណ្តាលផ្លូវ គឺជាមាតាដ៏ពិត ល្អពិសិដ្ឋ ដែលជាព្រះ-ម្ចាស់ក្សត្រីដែលបានសង្គ្រោះ។ ត្រូវហើយ។

25 តែគួរឱ្យខ្មាសពីរបៀបមនុស្សស្រីយើងធ្វើថោកទាបប៉ុណ្ណា! ខ្ញុំបានយកក្រដាសមួយសន្លឹកចេញ ខ្ញុំកាត់ក្រោយសង្គ្រាមលោកលើកមុននេះ លេខពីរ បាននិយាយថា "តើសីលធម៌របស់ស្ត្រីអាមេរិកបាត់ទៅណា គឺ បន្ទាប់ពីប្រាំមួយខែឆ្លងប្រទេស ទាហានបួននាក់ក្នុងចំណោមប្រាំនាក់បានលែងលះប្រពន្ធ ហើយនាងបានរៀបការជាមួយបុរសផ្សេងទៀត?" ហើយមិនអាចរង់ចាំពួកគេត្រឡប់មកពីបរទេសវិញ ទាហាននៅទីនោះស្លាប់ក្នុងសមរភូមិ! បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តយ៉ាងនោះមិនសមនឹងហៅថាជាមាតា ជានាមដ៏វិសេសនោះទេ។ អត់ទេ វាមិនមែនទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំតែងតែត្រូវបានគេហៅថា "អ្នកស្អប់ស្ត្រី" ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលទេ។ ខ្ញុំគិតថាមនុស្សស្រីគឺជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យ ហើយជាពិសេស ជាអ្នកម្តាយ។ ប៉ុន្តែពួកគេគួរតែនៅកន្លែងរបស់ពួកគេហើយមិនជំនួសកន្លែងបុរស ហើយមិនយកកន្លែងរបស់ព្រះឡើយ។

26 ហើយព្រឹកនេះខ្ញុំបានឮព្រះវិហារបរិសុទ្ធមួយនិយាយ ថា "ម្តាយបានគ្រប់គ្រងផ្កាយនៃស្ថានសួគ៌" និងរឿងទាំងអស់នេះ។ ខ្ញុំអាចស្រមៃថាពួកកាតូលិកធ្វើបែបនោះលើនាងព្រហ្មចារីម៉ារី ហើយរឿងដូចនោះជាដើម ដែល ថ្វាយបង្គំពួកស្ត្រី

ដែលបានស្លាប់ គឺលោកសេស៊ីលៀនិងទាំងអស់នោះ ដែលជាទម្រង់ខ្ពស់បំផុតនៃលទ្ធិខាងវិញ្ញាណ។ នោះហើយ។ អ្វីដែលទាក់ទងនឹងអ្នកស្លាប់គឺជាលទ្ធិខាងវិញ្ញាណ។ ដូច្នេះ មានអ្នកអន្តរាគមតែមួយគត់រវាងព្រះនិងមនុស្ស ហើយនោះគឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។ ត្រូវហើយ។ គ្មានអ្នកបរិសុទ្ធឯទៀតទេ គ្មានអ្វីក្រៅពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គតែមួយគត់ដែលជាអ្នកអន្តរាគមរវាងព្រះនិងមនុស្ស។ ប៉ុន្តែពេលខ្ញុំឃើញក្រុមជំនុំ សូម្បីតែនៅពីក្រោយវេទិកា ភាពពិសិដ្ឋទាំងអស់ដែលបានយកពីព្រះគ្រីស្ទហើយបានប្រទានដល់ម្ដាយ ភាពពិសិដ្ឋទាំងអស់ បានយក—បន្ទាប់មកពួកគេចាប់ផ្តើម។

27 ដូច្នេះ ប៉ុន្តែមានម្ដាយពិតប្រាកដដែលនៅ។ សរសើរតម្កើងព្រះ! ដូចពេលអ្នកឃើញមនុស្សលាក់ពុត គឺនឹងមានគ្រិស្ទានពិតប្រាកដម្នាក់ដែលរស់នៅ។ កន្លែងដែលអ្នកមានការគាំទ្រ អ្នកមានគុណ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ហើយឥឡូវនេះ ម្ដាយបែបនោះនិងកូនបែបនោះ យើងចង់និយាយអំពីវាឥឡូវនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

28 ឥឡូវខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើព្រឹកនេះមានក្មេងប្រុសស្រីប៉ុន្មាននាក់? ប្រសិនបើអ្នកបានឮការផ្សាយរបស់បងប្រុសនេវីលកាលពីម្សិលមិញ... តើមានក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីប៉ុន្មាននាក់ ដែលចង់មកទីនេះ ហើយអង្គុយលើកៅអីខាងមុខពេលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នក? តើអ្នកចង់មកទីនេះទេ? មានមួយ ពីរ បី បួន ប្រាំកៅអីនៅទីនេះ មួយនៅទីនេះ មានប្រាំមួយ ហើយកៅអីតូចៗមួយចំនួននៅទីនេះ។ តើអ្នកចង់មកខាងមុខទេ បងប្អូនតូចៗខ្លះអាចទៅដោយគ្មានម៉ាក់ ហើយចង់មកទីនេះទេ? ពិតជារីករាយនឹងស្វាគមន៍អ្នក! ម្ដាយសូមមក...[បងប្រុសនេវីលនិយាយថា "មានច្រើនទៀត ពួកគេភាគច្រើននៅក្នុងបន្ទប់សាលាថ្ងៃអាទិត្យ។"—អេដ។] អូ ពួកគេនៅក្នុងបន្ទប់សាលាថ្ងៃអាទិត្យ។ អញ្ចឹង ជាការប្រសើរណាស់! យើងនឹងរង់ចាំពីរបីនាទី ហើយនិយាយ ហើយពួកគេនឹងចេញនៅប៉ុន្មាននាទីទៀត។ ហើយយើងនឹងប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនេះ និងភ្នែកពណ៌ខ្មៅ ត្នោត និងខៀវ នៅទីនេះ ហើយ—ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេម្នាក់ៗ។ ឥឡូវនេះ តើប៉ុន្មាននាក់ស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់? និយាយថា "អាម៉ែន។" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន!"] ត្រូវហើយ។

29 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់ម្ដាយនិងកូន ហើយវាត្រូវបានណែនាំទៅកាន់ពួកគេ។

30 យប់នេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់និយាយអំពីអព្ភូតហេតុដំបូងដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ ហើយតើវាត្រូវបានធ្វើដោយរបៀបណា និងដោយអំណាចអ្វី ហើយតើទ្រង់បានធ្វើអ្វីពេលដែលទ្រង់បានធ្វើការរបស់ទ្រង់... តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាការអស្ចារ្យដំបូងដែលទ្រង់បានធ្វើគឺអ្វី? និយាយទាំងអស់គ្នា "បានប្រែក្លាយទឹកទៅជាស្រាទំពាំងបាយជូ។" ត្រូវហើយ ការអស្ចារ្យដំបូងដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ កាលខ្ញុំកំពុងរៀន ព្រឹកមិញនេះ វាកើតឡើងក្នុងចិត្តខ្ញុំ។

31 ខ្ញុំឃើញថាយើងមានមិត្តល្អរបស់យើង គឺលោក និងលោកស្រី យេកគើ ខ្ញុំជឿថា នៅខាងក្រោយនោះ នៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំទើបតែបានកត់សម្គាល់ឃើញពួកគេនៅពេលដែលខ្ញុំបានងាកជុំវិញនេះ។ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀតខ្ញុំបានប្រឡង ខ្ញុំត្រូវតែរក្សាខ្លួនឯងសម្រាប់ការប្រឡងអំពីកាតព្វកិច្ចនៅក្រៅប្រទេស។ ហើយពេលខ្ញុំចេញមក ខ្ញុំបានជួបនរណាដឹងទេ គឺលោកនិងលោកស្រីយេកគើ អង្គុយនៅខាងក្រៅក្នុងការិយាល័យ—ការិយាល័យ។

32 លោកគ្រូពេទ្យ ហារូអិន នៅល្វីសវីលជាបងប្អូនគ្រីស្ទានដ៏ល្អម្នាក់។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ខ្ញុំពិតជាបានជួបបុរសពិតនៅទីនោះ គឺជាមនុស្សពិតប្រាកដម្នាក់ដែលជឿលើព្រះ ហើយដាក់ការទុកចិត្តរបស់គាត់នៅទីនោះ។ អ្នកដឹងអ្វីទេ? ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំរកឃើញគ្រូពេទ្យដែលជឿលើការប្រោសឲ្យជារបស់ព្រះជាជាងខ្ញុំធ្វើជាគ្រូអធិប្បាយ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកនិយាយជាមួយពួកគេ។ បាននិយាយថា "ពិតណាស់។" ហើយនៅពេលដែលគាត់...ពេលខ្ញុំចេញទៅ គាត់ចាប់ដៃខ្ញុំ គាត់និយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកធ្វើច្រើនសម្រាប់មនុស្សជាតិជាងអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។" គាត់បាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។" បាននិយាយថា "អ្នកអាចជួយមនុស្សដែលខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែប៉ះ។" បាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។"

33 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ព្រោះ អ្នកអាចដេរ ឬដាក់ឆ្អឹង ឬអ្វីមួយដូចនោះ។ ប៉ុន្តែព្រះទ្រង់ធ្វើការព្យាបាល។"

34 គាត់បាននិយាយថា "ពិតជាត្រឹមត្រូវ។" អាម៉ែន។ អូ ខ្ញុំចូលចិត្តឃើញមនុស្សដែលមានគំនិតទូលាយ និងគិតសមហេតុផល។ ខ្ញុំគិតពីការវះកាត់ និងការព្យាបាលរបស់វេជ្ជបណ្ឌិត និងអំពីការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ ជំងឺពុកឆ្អឹង ការព្យាបាលដ៏ទេវភាព ហើយទាំងអស់គ្នា បើសិនជាវាអាចជួយអ្នកណាម្នាក់បាន

ខ្ញុំជាអ្នកគាំទ្រសម្រាប់វា។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកយកវេជ្ជបណ្ឌិតប្រៀបធៀបជាមួយគ្រូអធិប្បាយ គ្រូគង្វាលប្រៀបធៀបជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិត និងពេទ្យជំងឺពុកឆ្អឹង—ប្រៀបធៀបជាមួយគ្រូពេទ្យវះកាត់ គ្រូពេទ្យវះកាត់ប្រៀបធៀបជាមួយគ្រូពេទ្យ អ្នកអាចស្រមៃឃើញថាវាមានការជម្រុញដ៏អាត្មានិយមនៅកន្លែងណាមួយ។ ត្រូវហើយ ព្រោះពួកគេម្នាក់ៗ បានបង្ហាញថា ពួកគេជួយនរណាម្នាក់។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។

35 ឥឡូវរឿងហ្នឹង ខ្ញុំគិតថា បើចិត្តយើងគឺស្មោះត្រង់ ហើយចិត្តយើងបានត្រឹមត្រូវចំពោះមនុស្ស យើងទាំងអស់គ្នាគួរតែធ្វើការរួមគ្នាដើម្បីជួយបុរសរបស់យើង ធ្វើឱ្យជីវិតកាន់តែងាយស្រួល។ ហើយបំណងចិត្តរបស់អ្នកគឺមិនអាត្មានិយមទេ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដែលប្រទានអ្វីៗទាំងអស់ដោយឥតគិតថ្លៃ។ អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។ អូ! យើងមិនគួរមានភាពអាត្មានិយមនៅកន្លែងណាទេ។ វាគួរតែល្អឥតខ្ចោះ។

36 ប្រសិនបើការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យអាចជួយ*នេះ*បាន ហើយជំងឺពុកឆ្អឹងជួយ*មួយនេះ* ការវះកាត់ជួយ*មួយនេះ* ហើយមានអ្វីផ្សេងទៀតជួយ*អ្នកនោះ* ចូរយើងអធិស្ឋានសម្រាប់វាទាំងអស់គ្នា អាម៉ែន ថាព្រះនឹងជួយមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ឱ្យបានសុខស្រួលនិងមានសុភមង្គល។ ដោយហេតុថា យើងនៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ទើបតែពីរបីថ្ងៃ ហើយយើងនៅលើផ្លូវ ហើយបានទៅកន្លែងផ្សេង។ ដូច្នេះ អ្វីដែលយើងកំពុងព្យាយាមធ្វើគឺធ្វើឱ្យជីវិតកាន់តែងាយស្រួលបន្តិចដើម្បីឱ្យអ្នកអាចមានពេលវេលាល្អជាងមុនពេលអ្នកនៅទីនេះ។ អាម៉ែន។

37 ឥឡូវនេះ ដោយគិតពីគំនិតនេះ ចូរយើងឱនក្បាលរបស់យើង មុនពេលយើងបើកព្រះគម្ពីរ ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់យើង។

38 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏សប្បុរសរបស់យើង យើងមកដោយបន្ទាបខ្លួននៅព្រឹកនេះ ក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ ហើយសូមអរព្រះគុណទ្រង់ លើសជាងអ្វីៗទាំងអស់ដែលធ្លាប់មាននៅលើផែនដី ឬមិនធ្លាប់មានឡើយ សម្រាប់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដ្បិតទ្រង់គឺជាអ្នកដែលបាននាំមនុស្សនិងព្រះមកជាមួយគ្នា ហើយបានផ្សះផ្សាយើងជាជនបរទេសដែលមិនសក្តិសម ជាជនបរទេសដែលមិនគោរពព្រះ ឆ្ងាយពីព្រះ ដោយ—តាមជម្រើសខ្លួនយើង យើងយកជម្រើសរបស់យើងផ្ទាល់

ហើយដើរចេញពីទ្រង់។ ហើយទ្រង់ល្អណាស់តែបានយាងមក ហើយខណៈពេលដែលយើងមិនគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ខណៈពេលដែលយើងជាមនុស្សមានបាប ឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានផ្សះផ្សាយើងជាមួយព្រះវរបិតា តាមរយៈការបង្ហូរព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។

39 តើយើងអរព្រះគុណទ្រង់យ៉ាងណាចំពោះទ្រង់! ហើយថ្ងៃនេះ ឈរជាអ្នកសម្រុះសម្រួល គឺជាអង្គតែមួយរវាងព្រះជាម្ចាស់និងមនុស្ស ដែលអាចធ្វើការអធិស្ឋានបាននៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈវេទិកានៃព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ដែលទ្រង់បានបង្ហូរពីផែនដីទៅកាន់សិរីរុងរឿង។ ចូរមកផែនដីនេះតាមជង្រុក កើតក្នុងស្នូក។ បានចេញពីផែនដីតាមរយៈការដាក់ទោសទណ្ឌ។ ផែនដីមិនចង់បានទ្រង់ទេ។ ស្ថានសួគ៌មិនអាចទទួលទ្រង់បានទេ ដោយសារទ្រង់ជាមនុស្សមានបាប ទ្រង់មានអំពើបាបរបស់យើងលើទ្រង់។ ផែនដីមិនចង់បានទ្រង់ទេ។ ពួកគេបានបដិសេធទ្រង់ "ចេញអោយឆ្ងាយពីមនុស្សបែបនេះ!" ទ្រង់គ្មានសូម្បីតែ...សូម្បីតែកន្លែងកើត ឬកន្លែងស្លាប់។ ហើយទ្រង់ព្យួរនៅចន្លោះស្ថានសួគ៌និងផែនដី។ ស្ថានសួគ៌មិនអាចទទួលទ្រង់បានទេ ហើយផែនដីក៏មិនទទួលទ្រង់ដែរ។ ហើយទោះបីជា ទ្រង់បានសុគត ដើម្បីជួយសង្គ្រោះយើងពីអំពើបាប ដើម្បីព្យាបាលជម្ងឺរបស់យើង ដើម្បីផ្តល់ឱ្យយើងនូវសេចក្តីអំណរនិងការស្នាក់នៅដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់ ខណៈពេលដែលយើងនៅទីនេះនៅលើផែនដី។ ព្រះអង្គសង្គ្រោះ! អូរបៀបដែលយើងអរព្រះគុណចំពោះទ្រង់!

40 បពិត្រព្រះអង្គអើយ សូមឲ្យចិត្តយើងរាល់គ្នាចាក់ដោតចំពោះព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គតែមួយ។ សូមឱ្យការគោរពនិងថ្វាយបង្គំគ្រប់យ៉ាង ដែលកើតចេញពីបបូរមាត់ឬចិត្តរបស់យើង សូមឲ្យវាបានដាក់លើព្រះអង្គដែលសក្តិសម ព្រះអង្គដែលបានឡើងសោយរាជ្យនៅថ្ងៃមួយ ដោយមានគម្ពីរនៅក្នុងដៃ។ គ្មានអ្នកណានៅស្ថានសួគ៌ឬផែនដីដែលសក្តិសមឬអាចមើលលើគម្ពីរ ឬដោះត្រាដែលបានបិទជិតនោះឡើយ។ ហើយកូនចៀមនេះដែលត្រូវគេសម្លាប់ ជាគ្រឹះនៃផែនដី មកយកវាពីដៃរបស់ទ្រង់ បើកត្រាហើយបើកសម្តែង—ព្រះបន្ទូល ទៅកាន់ប្រជាជន។

41 ហើយ ឱព្រះវរបិតាអើយ យើងអធិស្ឋាននៅថ្ងៃនេះ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់នឹងរំដោះដួងចិត្តរបស់យើងចេញពីភាពងងឹតទាំងអស់របស់វា សូមដកអណ្តាតរបស់យើងចេញពីអំពើអាក្រក់ទាំងអស់ អត់ទោសអំពើបាបទាំងអស់

របស់យើង ហើយដកចេញពីភាពងងឹតទាំងអស់ ហើយចូលទៅក្នុងចិត្តរបស់យើង នៅព្រឹកនេះ។

42 ហើយជាពិសេសកូនតូចៗទាំងនេះ ព្រះជាម្ចាស់អើយ ប្រទានពរដល់ពួកគេ នៅពេលពួកគេអង្គុយនៅទីនេះព្រឹកនេះជាមួយម្តាយដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។ ព្រះអង្គអើយ តើយើងអរព្រះគុណទ្រង់យ៉ាងណាចំពោះភាពជាម្តាយ សម្រាប់ស្ត្រីដ៏ពិត! នៅកណ្តាលនៃភាពងងឹតនិងការថ្វាយបង្គំរូបព្រះ និងភាពកខ្វក់និងអំពើពុករលួយនៃពិភពលោកនេះ ប៉ុន្តែយើងមានម្តាយពិតប្រាកដ។ តើយើងអរព្រះគុណទ្រង់យ៉ាងណាចំពោះពួកគេ! ទាំងក្មេងទាំងចាស់ ទាំងពីរគឺដូចគ្នា យើងដឹងគុណទ្រង់ព្រះបិតា ចំពោះភាពជាម្តាយពិតប្រាកដ។ ហើយយើងអធិស្ឋានទៅព្រះថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់ពួកគេ។

43 ដោយឃើញ ហើយអង្គុយនៅព្រឹកនេះ បងប្អូនយើងច្រើននាក់ស្លៀកពាក់កុលាបស ឬផ្កាចំរុះពណ៌និងផ្កាជាច្រើន មានន័យថាម្តាយដ៏បរិសុទ្ធជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេបានឆ្លងផុតរាំងនន នៅត្រើយម្ខាងទៀត មិនមែនស្លាប់ទេ តែនៅរស់ជារៀងរហូត។ ថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងមកវិញ ផងដែរ ចុះទៅទន្លេ ហើយនៅទីនោះពួកគេនឹងឃើញនាងម្តងទៀត នៅត្រើយម្ខាង។ មនុស្សជាច្រើនពាក់ផ្កាកុលាបក្រហម ម្តាយនៅតែនៅទីនេះ។ យើងសូមអរគុណទ្រង់សម្រាប់ការនោះ។

44 សូមអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រទានពរដល់យើងទាំងអស់គ្នា នៅពេលយើងសិក្សាព្រះបន្ទូលទ្រង់ ត្បិតយើងទូលសូមក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

45 ឥឡូវនេះសូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។ ហើយយើងចាប់ផ្តើមនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៅព្រឹកនេះ។ ឥឡូវនេះ មុនដំបូង មុននឹងរឿងតូចនេះ ខ្ញុំបានគិតសម្រាប់ម្តាយ និងកូនតូចៗ... ហើយគេប្រហែលជាឮខ្ញុំហើយ ព្រោះរឿងនេះមានសំឡេងខ្លាំង។ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញរឿងមួយចំនួនព្រោះខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះក្នុងកម្មវិធីរបស់ខ្ញុំ ពេលខ្លះរឿងសម្តែងជួយបានច្រើន។ តើអ្នកមិនគិតដូច្នេះទេឬ? អ្នកតូចៗយល់ច្បាស់ជាង។ ខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើលក្មេងប្រុសភ្នែកភ្លឺពីរបីនាក់ កំពុងអង្គុយមើលមកខ្ញុំ ឥឡូវនេះ ដែលនឹងក្លាយជាបុរសនៃថ្ងៃស្អែកប្រសិនបើមានថ្ងៃស្អែក។

46 ហើយឥឡូវនេះមុនពេលដែលយើងមានរឿងល្ខោន ឬអ្វីផ្សេងទៀតដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងក្រុមជំនុំ វាត្រូវតែមានប្រវត្តិក្នុងព្រះគម្ពីរ។ អាម៉ែន។ វាត្រូវតែជា

ប្រវត្តិខាងក្រោយព្រះគម្ពីរ។ ដំបូង សូមឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាត្រឡប់ទៅ ម៉ាថាយ ជំពូកទី១៦ និងខទី២៥ ហើយយើងនឹងអានខគម្ពីរទាំងនេះ។ ដំបូង ខណៈពេលដែលយើងកំពុងអាន សូមត្រៀមខ្លួន ប្រហែលជានៅពេលនោះ សមាជិកតូចៗនឹងចេញមក។ ឥឡូវ ម៉ាថាយ ១៦:២៥ យើងអាននេះ:

ព្រោះអ្នកណាដែលចង់ឲ្យរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ: តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិត ដោយព្រោះខ្ញុំ នោះនឹងបានវិញ។

47 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាបទគម្ពីរដ៏សំខាន់មួយ។ តោះអានទាំងអស់គ្នា។ តើអ្នកនិយាយអ្វី? ទាំងអស់គ្នា កុមារតូចៗនិងទាំងអស់គ្នា ឥឡូវនេះ។ [បងប្រុស ប្រាណហាំនិងក្រុមជំនុំអានបទគម្ពីរខាងក្រោមជាមួយគ្នា—អេដ។]

ព្រោះអ្នកណាដែលចង់ឲ្យរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ: តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិត ដោយព្រោះខ្ញុំ នោះនឹងបានវិញ។

48 អ្នកដឹងទេ ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រី ហើយខ្ញុំដឹងថាមនុស្សចាស់នឹងរីករាយនឹងរឿងនេះដូចគ្នាទៅនឹងកុមារដែរ។ ប៉ុន្តែ បទគម្ពីរនោះសំខាន់ណាស់! ហើយបទគម្ពីរមួយចំនួនមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដែលព្រះបានដាក់វានៅក្នុងសៀវភៅដំណឹងល្អទាំងបួនគឺ ម៉ាថាយ ម៉ាកុស លូកា និងយ៉ូហាន។ ប៉ុន្តែ នេះមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ រហូតដល់ទ្រង់បានដាក់វាប្រាំមួយដងនៅក្នុងដំណឹងល្អ! ប្រាំមួយដងនេះមកពីបបូរមាត់របស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវ។

49 ឥឡូវនេះនៅក្នុងម៉ាកុស យើងនឹងត្រឡប់ទៅទីនោះ ទៅកាន់ជំពូកទី៨នៃម៉ាកុស ហើយចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងខទី៣៤ ហើយខ្ញុំនឹងអានខ្លះនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកកត់សម្គាល់នៅទីនេះម្តងទៀត ដោយគ្រាន់តែបន្តបន្តិចបន្តួចអំពីរឿងនេះដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលវា។ ហើយសូមចាំថា ទ្រង់បានដាក់វាប្រាំមួយដងនៅក្នុងដំណឹងល្អ ដូច្នេះវាប្រាកដជាច្បាស់ណាស់! ពីរគឺជាសាក្សី ប៉ុន្តែទ្រង់បានដាក់វាបីដង ឃើញទេ ដូច្នេះវានឹងប្រាកដថាអ្នកចងចាំវា។

រួចទ្រង់មាន—ព្រះបន្ទូលទៅរួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សទាំងអស់គ្នាថា បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ នោះត្រូវឲ្យលះកាត់ចិត្តខ្លួនឯងចោលចេញ ...ហើយផ្ទុកឈើឆ្កាងខ្លួនមកតាមខ្ញុំចុះ។

50 ឥឡូវនេះ អ្នកបកប្រែម្នាក់បាននិយាយថា "លើកឈើឆ្កាងរបស់គាត់ ហើយដើរតាមខ្ញុំជារៀងរាល់ថ្ងៃ។" ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ ខទី៣៥។ សូមស្ដាប់:

ព្រោះអ្នកណាដែលចង់ឲ្យរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិត ដោយយល់ដល់ខ្ញុំនិងដំណឹងល្អ អ្នកនោះនឹងបានសង្គ្រោះវិញ។

ដ្បិតបើមនុស្សណានឹងបានលោកីយ៍ទាំងមូល តែបាត់ព្រលឹងទៅ នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ?

ឬតើមនុស្សនឹងយកអ្វីទៅដូរឲ្យបានព្រលឹងខ្លួនវិញ?

51 ឥឡូវនេះចូរយើងយកខទី៣៥នេះហើយដកស្រង់វាជាមួយគ្នាឥឡូវនេះ។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះសូមនិយាយជាមួយគ្នា។ យើងនឹងយក ម៉ាកុស ៨:១៦ ឥឡូវនេះ ចូរអានវាជាមួយគ្នា ម៉ាកុស ៨:១៦ សុំម្ដងទៀត ម៉ាកុស ៨:១៦ ៣៥។ អត់ទេ ខ្ញុំអានខុសហើយ។ ម៉ាកុស ៨ សូមអភ័យទោស។ ម៉ាកុស ម៉ាកុស ជំពូកទី៨ ខទី៣៥។ ឥឡូវនេះសូមសាកល្បងវា។ ម៉ាកុស ជំពូកទី៨ ខទី៣៥។ ឥឡូវនេះយើងមានវា។ តោះអានវា។ [បងប្រុសប្រាណហាំនិងក្រុមជំនុំអានបទគម្ពីរខាងក្រោមជាមួយគ្នា—អេដ។]

ដ្បិតអ្នកណាដែលចង់ឲ្យរួចជីវិតនោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះយល់ដល់ខ្ញុំហើយនិងដំណឹងល្អ ...នោះនឹងបានជីវិតវិញ។

52 អស្ចារ្យម្ល៉េះ? ឥឡូវនេះ យើងនឹងបន្តរឿងតូចរបស់យើង ហើយនៅពេលក្មេងមក ពួកគេនឹងជំនួសកន្លែងរបស់ពួកគេ។ អ្នកនាំភ្ញៀវមើលពួកគេ ដោយស្ងៀមស្ងាត់...អ្នកឃើញថាតើអ្នកអាចយកពួកគេមកទីនេះបានទេ ដូចដែលយើងមាននិងផ្ដល់រឿងរបស់យើង។ យើងនឹងផ្ដោតលើរឿងនេះ នៅព្រឹកនេះ លើរឿងល្ខោន។ ហើយខ្ញុំ មានពេលវេលាច្រើនណាស់ នៅទីនេះពីរបីថ្ងៃមុនខ្ញុំ...

53 បងប្រុសនិងបងស្រី វូដ បាននៅជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំជឿ នៅទីនោះនៅឯកិច្ចប្រជុំចុងក្រោយ ហើយខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយនៅអាហារពេលព្រឹករបស់បុរសជំនួញគ្រីស្ទាន។ ហើយខ្ញុំបានផ្ដល់រឿងតូចមួយរបស់សាខេនៅក្នុង...ឡើងលើដើមស៊ីកាម៉រ ហើយ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក ហើយពីរបៀបដែលគាត់យក

ធុងសម្រាមមក អ្នកដឹង (ហើយបានសំដែងវាឡើង) ហើយក្រោកឡើងនៅលើដើមឈើ ដើម្បីមើលព្រះយេស៊ូវ អ្នកដឹងទេថា អ្នកជំនួញអង្គុយលើដើមឈើលាក់ខ្លួនពីព្រះយេស៊ូវ។ ហើយព្រះយេស៊ូវមិនបានដឹងថាគាត់នៅទីណា ដូចជាបើអាច អ្នកដឹងទេ។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បាននិយាយថា "អូ ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថាមនុស្សនេះដឹងរឿងហើយអាចទាយទុកជាមុនបាន ហើយដឹងពីកន្លែងដែលត្រីមានកាក់។ ខ្ញុំមិនជឿទេ។" ព្រះយេស៊ូវយាងទៅក្រោមដើមឈើ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "អូ គាត់មិនឃើញខ្ញុំទេ ខ្ញុំកំពុងអង្គុយលើដើមឈើ។"

54 ព្រះយេស៊ូវឈប់ ហើយងើបមុខឡើង ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា "សាខេ ចុះមក។" មិនត្រឹមតែដឹងថាគាត់នៅទីនោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ដឹងថាគាត់ជានរណា។

55 ដូច្នេះខ្ញុំគិតថារឿងភាគតូចមួយពេលខ្លះជួយមនុស្សចាស់ក្មេងប្រុសស្រីដូចគ្នានឹងក្មេងៗដែរ។

56 ដូច្នេះឥឡូវនេះអ្នកអាចនឹងសួរខ្ញុំ បន្ទាប់ពីបានបញ្ចប់។ "បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកមានព័ត៌មានអំពីតួអង្គនិងឈ្មោះទាំងនេះនៅឯណា?" ពួកគេខ្លះ ខ្ញុំត្រូវបានជួយដោយមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ គឺបងប្រុស ប៊ូត-គ្លីបប៊ិន ។ និងមួយទៀត ដោយយ៉ូសែបជាអ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយបន្ទាប់មកសៀវភៅប្រវត្តិសាស្ត្រដែលខ្ញុំបានអាន ព្រឹត្តិការណ៍នេះ ជាដើម។ ហើយនោះជារបៀបដែលខ្ញុំទទួលបានព័ត៌មានរបស់ខ្ញុំពីអ្វីដែលយើងនឹងផ្តល់ឱ្យនៅក្នុងរឿងភាគនៅព្រឹកនេះ សម្រាប់រឿងនេះ។

57 ខ្ញុំឃើញកូនតូចរបស់យើងកំពុងចេញមកហើយ សម្រាប់រឿងនេះនៅព្រឹកនេះដែលយើងនឹងផ្តល់ឱ្យ។ ឥឡូវនេះប្អូនៗប្រុសស្រី បើអាច តាមដែលចង់បាន សូមមកខាងមុខ។ យើងមានកៅអីទទេប្រាំឬប្រាំមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់មកទីនេះ យើងរីករាយដែលមានអ្នក។ ពួកគេទើបតែមកទាន់ពេលសម្រាប់រឿងភាគតូចនៅទីនេះ។

58 ហើយឥឡូវនេះជារបៀបដែលខ្ញុំមកដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាននេះ របៀបដែលខ្ញុំមករកវា។ នរណាម្នាក់អាចរើសបាន ហើយនិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំមិនដែលអានផ្នែកនោះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។" ប៉ុន្តែ បើអ្នកមិនធ្លាប់ទេ ប្រវត្តិសាស្ត្របានយកវាឡើង អ្នកឃើញទេ។ ដូច្នេះវាជារឿងតែមួយគត់ គឺគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យក្នុងមួយ—មួយ—ទម្រង់ល្ខោនតូចមួយ។

59 អញ្ចឹង ហើយ នោះហើយ! នោះហើយជាវា! ប្អូនប្រុសរបស់អ្នក? អូ គាត់ប្រាកដជាដូចអ្នក! ហើយគាត់ជាក្មេងប្រុសល្អ។ អ្នកអាចគ្រាន់តែនិយាយថាគាត់ល្អ។ ត្រូវហើយ។

60 ឥឡូវនេះតើអ្នកចង់ឡើងមកអង្គុយត្រង់នេះទេ? មានក្មេងស្រីតូចពីរនាក់ ឬក្មេងស្រីតូចបីនាក់។ ខ្ញុំអើយ វាគ្រាន់តែល្អនិងក្លាហាន! ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់...រឿងតូចមួយព្រឹកនេះគឺសម្រាប់ក្មេងស្រីនិងក្មេងប្រុស។ មីស៊ូខូលីន ខ្ញុំជឿថាជាអ្នកនៅទីនោះ និងប្អូនស្រីតូចម្នាក់ទៀត ចង់ទៅត្រង់នោះមែនទេ សម្លាញ់ចិត្ត ហើយអង្គុយចុះ។ មែនហើយ ខ្ញុំជឿថាមានកន្លែងមួយនៅទីនេះ ប្រសិនបើស្ត្រីចង់បាន—នឹងផ្លាស់ទីហោប៉ៅរបស់នាង។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មក*នៅទីនេះ* មានកៅអីពីរនៅទីនេះ។

61 ខ្ញុំចង់ឲ្យក្មេងប្រុសស្រីទាំងអស់នេះនៅខាងមុខ ដូច្នេះខ្ញុំអាចនិយាយជាមួយពួកគេ។ នៅទីនេះ យើងមានកៅអីខ្លះនៅទីនេះ។ យើងគ្រាន់តែឃើញថាអ្នកមានកៅអីខ្លះ។ បាទ មែនហើយ។ ពួកគេខ្លះនឹងជួយយើងនៅទីនេះ។ ដូច្នេះ យើងចង់មានវាសម្រាប់តែក្មេងប្រុសស្រីទាំងនេះ។ អូ ខ្ញុំអើយ! តើមិនអីទេ? ឥឡូវហ្នឹង...ខ្ញុំជឿថា អ្នកនឹងត្រូវមានពីរបីទៀត បងប្រុសនេវីល ខ្ញុំឃើញពីរបីនាក់ទៀតចុះមក។ ហើយឥឡូវនេះមិនអីទេ!

62 តើមានម្តាយប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ? លើកដៃអ្នកឡើង។ អូ អស្ចារ្យណាស់! ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែល្អនិងហ៊ាន។

63 ឥឡូវនេះបើស្រីៗនៅខាងក្រោយចង់មកទីនេះ មកខាងមុខ បើអ្នកដឹងក្តីល្មមអាចអង្គុយឃ្លាតពីម៉ែ។ ហើយម៉ាក់ចង់នាំកូនមកទីនេះ មែនហើយ ប្រាប់គាត់ឲ្យមកភ្លាម។ វាគឺសម្រាប់ម៉ាក់ ផងដែរ។ មិនអីទេ ឥឡូវនេះ។

64 ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កូនៗ យើងទើបតែអានខមួយប៉ុណ្ណោះ។ តើអ្នកទាំងអស់គ្នាចង់ដកស្រង់វាជាមួយខ្ញុំទេ? តើអ្នកទាំងអស់គ្នាចង់ដកស្រង់ខគម្ពីរនេះជាមួយខ្ញុំទេ? ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុងម៉ាថាយជំពូកទី១៦ និងខទី២៥អ្វីដែលយើងនឹងត្រូវនិយាយ។ ឥឡូវនេះក្មេងតូចទាំងនេះ...ក្មេងប្រុសស្រីគ្រប់រូបនៅព្រឹកនេះ ដកស្រង់ព្រះបន្ទូលនេះជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ៖ [ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីអានឡើងវិញបន្ទាប់ពីបងប្រុសប្រាណហាំ—អេដ។] ចែងនៅ "ម៉ាថាយជំពូកទី១៦ ខទី២៥។" ឥឡូវនេះអ្នកដកស្រង់ជាមួយខ្ញុំ៖ "ព្រោះអ្នកណាដែលចង់

ឲ្យរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិត ដោយព្រោះខ្ញុំ នោះនឹងបានវិញ។" នឹងបានវិញ។ ចូរអានម្តងទៀត៖ "តែអ្នកណាដែលបាត់ជីវិត ដោយព្រោះខ្ញុំ នោះនឹងបានវិញ។" អស្ចារ្យមែន!

65 ឥឡូវ ក្មេងប្រុសស្រី តើអ្នកដឹងអត់? មានរបស់ជាច្រើននៅក្នុងលោកិយដែលពិតជាមានតម្លៃ។ ហើយវត្ថុមួយក្នុងចំណោមវត្ថុទាំងនោះគឺ អ្នកមានវាជាមួយអ្នកនៅថ្ងៃនេះ វាគឺជាព្រលឹងដែលនៅក្នុងរូបកាយនោះ។ ហើយនោះជាវត្ថុដ៏មានតម្លៃបំផុតក្នុងលោក សម្រាប់អ្នក។ ត្រូវទេ អ្នកម្តាយ? និយាយថា "អាម៉ែន។" [ម្តាយពោលថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] វត្ថុដ៏មានតម្លៃបំផុតដែលអ្នកមានគឺព្រលឹងរបស់អ្នក។ ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នករក្សាព្រលឹងរបស់អ្នក នោះអ្នកនឹងបាត់បង់វា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកបាត់បង់ព្រលឹងរបស់អ្នក នោះអ្នកនឹងបានវិញ ប្រសិនបើអ្នកបាត់ជីវិតរបស់អ្នកដោយព្រោះព្រះយេស៊ូវ ឃើញទេ។ ពាក្យម្យ៉ាងទៀត បើអ្នកជឿលើព្រះយេស៊ូវ អ្នកនឹងក្លាយជាសិស្សរបស់ទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មក បើអ្នកប្រគល់ជីវិតរបស់អ្នកដល់ព្រះយេស៊ូវកាលនៅក្មេងបែបនេះ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកនឹង... ទ្រង់នឹងសង្គ្រោះវាឱ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នកចង់រក្សាវា អ្នកនឹងបាត់បង់វា បាទ អ្នកនឹងបាត់បង់។ អ្នកចង់ធ្វើដូចក្មេងប្រុសស្រីផ្សេងទៀតនៅទីនេះ ហើយចេញទៅធ្វើដូចពួកគេ បន្ទាប់មកអ្នកទៅ—អ្នកគឺ—អ្នកនឹងបាត់បង់វា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកចង់ថ្វាយជីវិតរបស់អ្នកដល់ព្រះយេស៊ូវ នោះអ្នកនឹងបានវាសម្រាប់ភាពអស់កល្បជានិច្ចនិងជារៀងរហូត។

66 ឥឡូវនេះ អ្នកចងចាំវាឥឡូវនេះ វត្ថុដ៏មានតម្លៃបំផុតក្នុងលោកគឺជាព្រលឹងតូចរបស់អ្នក។ ហើយប្រសិនបើអ្នកចង់ឲ្យរួចជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ ប្រសិនបើអ្នកឲ្យវាទៅព្រះយេស៊ូវ នោះអ្នកនឹងបានជីវិតវិញ។ តើអ្នកអាចនិយាយជាមួយខ្ញុំបានទេ? ប្រសិនបើ...[ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រីនិយាយឡើងវិញបន្ទាប់ពីបងប្រុសប្រាណហាំ—អេដ។] និយាយថា "បើខ្ញុំរក្សាវា ខ្ញុំនឹងបាត់បង់វា ហើយប្រសិនបើខ្ញុំប្រគល់វាទៅព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំនឹងបានសង្គ្រោះវិញ។" នោះហើយ! ឥឡូវនេះអ្នកយល់ហើយ។ មែនអត់...

67 ម្តាយគ្រប់រូបគិតថាមិនអីទេ ចូរនិយាយថា "អាម៉ែន" [ម្តាយពោលថា "អាម៉ែន!"—អេដ។] អូ វាមិនអីទេ! នោះជាការល្អ។

68 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញហើយ មានរឿងមួយដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ ឥឡូវនេះ អ្នកទៅខាងមុខ។ បើគេចង់ធ្វើដូចវា ហើយមានរបស់ដែលលោកិយចង់បាន... បើក្មេងប្រុសស្រីចង់ចេញទៅក្រៅធ្វើរឿងខ្លះ ហើយនិយាយរឿងរ៉ាវដែលខុសឆ្គង ហើយ—ហើយបោកប្រាសនិងលួច—ហើយធ្វើអំពើអាក្រក់ ហើយលួចចម្លង នៅក្នុងសាលា ហើយអ្វីៗផ្សេង ទៅចុះ។ ពួកគេបាត់បង់។ ពួកគេបាត់បង់វាហើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកប្រគល់វាទៅព្រះយេស៊ូវិញ ពួកគេនឹងមិនធ្វើដូច្នេះទេ ហើយវានឹងបានសង្គ្រោះវិញ។ នោះហើយជាអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើ។ មែនទេ?

69 ឥឡូវនេះយើងនឹងចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងរឿងតូចរបស់យើង។ ឥឡូវនេះ នោះហើយជាផ្នែខាងក្រោយរបស់យើង ឥឡូវនេះអ្នកចងចាំវា។ ឥឡូវនេះសូមចាប់ផ្ដើមរឿងខ្លីរបស់យើង។ ឥឡូវនេះចំពោះមនុស្សចាស់និង—ឪពុកម្ដាយ ចូរស្ដាប់ចុះអ្នក ជាពិសេសអ្នកម្ដាយនិងឪពុក។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែ...យើងនឹងចាប់ផ្ដើម។ តើអ្នកចូលចិត្តរឿងខ្លីៗទេ? អ្នកចូលចិត្ត? អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ពួកគេ! ជាពិសេសឥឡូវនេះ...អ្នកអានរឿងជាច្រើនដែលមិនពិត។ ប៉ុន្តែរឿងនេះគឺពិត ពិតប្រាកដគ្រប់ពាក្យសម្ដីរបស់វា។ វាមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ ដូច្នេះវាត្រូវតែជាសេចក្ដីពិតឃើញទេ ព្រោះវាជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជាសេចក្ដីពិត។

70 "ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំអស់កម្លាំងណាស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំហត់ស្ទើរតែនឹងស្លាប់។"

71 "មែនហើយ" បាននិយាយថា "ម៉េចមិនឡើងទៅខាងលើហើយចូលទៅសម្រាកទៅ? ដេកលើពូក និងសាឡុងនៅទីនោះ រួចចូលគេង។"

72 គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ អូ ខ្ញុំហត់ពេក។" គាត់បាននិយាយថា "អូ អូនសម្លាញ់ បើអ្នកបានឃើញអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញថ្ងៃនេះ! អូ ខ្ញុំ...ខ្ញុំ អ្វីដែល...ខ្ញុំមិនចង់បានអាហារពេលល្ងាច! អូ វាគួរឲ្យរន្ធត់ណាស់ ទិដ្ឋភាពដែលខ្ញុំបានឃើញថ្ងៃនេះ!"

បាននិយាយថា "អញ្ចឹង តើអ្នកបានឃើញអ្វី?"

73 បាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ នៅចំពោះមុខកូនៗ អូ វារន្ធត់ពេក! ខ្ញុំអើយ វាអាក្រក់ណាស់!"

"អញ្ចឹង តើអ្នកបានឃើញអ្វី?"

74 "មែនហើយ ខ្ញុំឡើងទៅខាងលើផ្ទះហើយដេកបន្តិចសិន ហើយបន្ទាប់មក—ហើយបន្ទាប់ពីអាហារពេលល្ងាចពេលយើងដាក់ក្មេងទាំងអស់ចូលគេង នោះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។"

"មិនអីទេ" នាងឆ្លើយ។

75 ហើយគាត់បានទៅនៅជាន់ខាងលើ។ គាត់ដេកចុះ។ "អូ ដោយហត់ពេក! អូ ខ្ញុំអើយ!" អ្នកបានដឹងហើយថាលោកប៉ាហត់ប៉ុណ្ណា គឺហត់នឿយខ្លាំងណាស់!

76 ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក ក្មេងស្រីដែលមានភ្នែក-ភ្លឺនោះ នាងចាប់ផ្ដើមរត់ជុំវិញលើឥដ្ឋ ហើយនិយាយខ្លាំងៗបន្តិច។ បាននិយាយថា "ស៊-ស៊-ស៊ ស៊-ស៊-ស៊ កុំធ្វើអញ្ចឹង។ ប្រយ័ត្នលោកប៉ាភ្ញាក់។ ហើយ អូ គាត់ហត់ណាស់រហូតដល់គាត់—គាត់ចង់ស្លាប់។ គាត់មិនចង់រស់ទៀតទេ។ ហើយបើលោកប៉ាហត់ខ្លាំង នោះយើងគួរឲ្យគាត់គេងបន្តិច។ កុំដាស់គាត់។" ហើយម៉ារាមតូច នាងក៏ទៅអង្គុយចុះយ៉ាងស្ងប់ស្ងាត់។

77 មួយសន្ទុះក្រោយមកនាងក៏បានរៀបចំអាហារថ្ងៃត្រង់រួច នាងក៏ឡើងលើជណ្ដើរ—នាងហៅគាត់ថា "អាំរ៉ាម?"

78 ហើយគាត់បាននិយាយថា "បាទ យ៉ុកិបិត នៅទីនេះ។ ខ្ញុំកំពុងចុះមក។" ដូច្នេះពួកគេចុះមកតាមកាំជណ្ដើរ អ្នកដឹងទេ ហើយពួកគេបានទទួលទានអាហារពេលល្ងាចយ៉ាងរីករាយ។

79 ដូច្នេះបន្ទាប់ពីពួកគេបានបរិភោគអាហារពេលល្ងាច ហើយក្មេងតូច—ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីតូចបានញ៉ាំអាហារថ្ងៃត្រង់របស់ពួកគេរួច ហេតុអ្វីពួកគេ...អ្នកម្ដាយបានយករបស់របរទៅទុករួចលើកគេដាក់លើគ្រែ។

80 រួចនាងក៏ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ នាងនិងប្ដី ក៏អង្គុយចុះ។ បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះតើអ្នកបានឃើញអ្វីនៅថ្ងៃនេះ អាំរ៉ាម ដែលធ្វើឱ្យអ្នក—យប់នេះពិបាកចិត្ត សឹងតែមិនចង់រស់ដូច្នេះ?"

81 "អូ" គាត់បាននិយាយថា "អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញ...យើងឃើញវាជារៀងរាល់ថ្ងៃ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះជាពិសេស។" បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឃើញទិដ្ឋភាពដ៏អាក្រក់បំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានឃើញ។" បាននិយាយថា "កូនដ៏សំសត់របស់យើង ខ្លះអាយុមិនដល់

ដប់ពីរឆ្នាំផង ទាញរទេះចាស់ដ៏ធំនោះ ដោយមានខ្សែព័ទ្ធក*ដូចនោះ*។ ហើយក្មេងកំសត់ទាំងនោះបានទាញរហូតដល់ពួកគេមិនអាចទាញបានទៀតទេ ឡើងលើទំនោរដ៏ធំនោះ ថ្មធំៗទាំងនោះនៅក្រោយនោះ ហើយពួកគេមិនអាចទៅមុខទៀតបាន។ មួយសន្ទុះក្រោយមករទេះក៏ចាប់ផ្ដើមយឺតៗ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមកក៏ឈប់។ នៅតាមផ្លូវមានបុរសម្នាក់ អូ គាត់ជាមនុស្សលីលា! គាត់បានគ្រហឹមចេញមក 'ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបញ្ឈប់រទេះនេះ?' 'វ៉ាប់!' ដោយប្រើរំពាត់ខ្សែតីចាស់ដ៏ធំនោះ ហើយវាយវាទៅខាងក្រោយ ហើយឈាមក៏ហូរចេញពីខ្នងរបស់ពួកគេ ហើយរត់ចុះ*ដូចនោះ*។ ហើយក្មេងកំសត់ទាំងនោះគ្រាន់តែចងជាប់ដោយខ្សែនេះហើយយំ។" បាននិយាយថា "អូ យ៉ុកិបិតអើយ! តើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន អ្នកម្ដាយ?" បាននិយាយថា "យើងជារាស្ត្ររបស់ព្រះ។ ព្រះបានប្រទានពរដល់យើង។ យើងជាពូជរបស់អ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប។ ហើយហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវធ្វើជាទាសករនៅទីនេះចំពោះរឿងទាំងនេះ? អូ វាគួរឲ្យរន្ធត់ណាស់ដែលក្មេងកំសត់ទាំងនោះយំ។ អូ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានហើយខ្ញុំអធិស្ឋានទៀត ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានបន្ត យ៉ុកិបិតអើយ ហើយវាហាក់ដូចជាព្រះមិនស្ដាប់ខ្ញុំសោះ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានហើយខ្ញុំអធិស្ឋានទៀត ហើយទ្រង់ហាក់ដូចជាទ្រង់បែរត្រចៀកដូចថ្លង់ ទ្រង់មិនឮខ្ញុំទាល់តែសោះ។ ទ្រង់ហាក់ដូចជាមិនខ្វល់ទៀតទេ។"

82 "ឥឡូវនេះ" នាងបាននិយាយថា "មើល អាំរ៉ាម វាមិនដូចអ្នកគិតទេ។ អ្នកគឺជាឪពុកពិតប្រាកដ ហើយអ្នក... វាមិនដូចអ្នកគិតទេ ពីព្រោះអ្នកតែងតែលើកទឹកចិត្តយើង ដោយប្រាប់យើងឲ្យមានជំនឿលើព្រះ។"

83 "អូ ប៉ុន្តែ អូនសម្លាញ់ នៅពេលដែលខ្ញុំអធិស្ឋានខ្លាំងពេក ហើយព្រះនៅតែមិនស្ដាប់ខ្ញុំ ហើយហាក់ដូចជាវាកាន់តែអាក្រក់គ្រប់ពេលវេលា។ ខ្ញុំកាន់តែអធិស្ឋាន វាកាន់តែអាក្រក់។"

84 ប៉ុន្តែ ក្មេងប្រុសស្រី តើព្រះបានស្ដាប់ឮការអធិស្ឋានឬទេ? [ក្មេងប្រុសស្រីនិយាយថា "បាទ។"—អេដ។] ទ្រង់ស្ដាប់ការអធិស្ឋាន។ តើព្រះឆ្លើយតបការអធិស្ឋានទេ? ["បាទ។"] បាទ។ តើទ្រង់ឆ្លើយពិតជារហ័សឬទេ? មិនមែនគ្រប់ពេលទេ។ មែនទេ? អត់ទេ។ ពេលខ្លះទ្រង់ធ្វើឱ្យយើងរង់ចាំ។ តើវាត្រូវទេ? ["បាទ។"] ប៉ុន្តែ ព្រះទ្រង់ឆ្លើយតបនឹងការអធិស្ឋាន តើមែនទេ? ហើយដោយសារអ្វីគ្រប់យ៉ាងកំពុងតែខុស នោះមិនមែនជាសញ្ញាដែលយើងគួរឈប់អធិស្ឋាន

ទេ។ យើងគ្រាន់តែបន្តអធិស្ឋាន ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ មែនទេ? ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកឆ្លើយត្រូវហើយ។ ព្រះឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន។ តោះថាតាមទាំងអស់គ្នា។ "ព្រះឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន។" បាទ។ ទោះស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ ទ្រង់ឆ្លើយ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ត្រូវហើយ។

"អញ្ចឹង តើអ្នកឡើងទៅអធិស្ឋានម្តងទៀតឬ?"

85 "បាទ។" ហើយលោកប៉ាមានបន្ទប់សម្ងាត់មួយឡើងលើដំបូលផ្ទះ ដែលគាត់ត្រូវទៅអធិស្ឋាន។ ដូច្នេះគាត់ក្រោកឡើងទៅទីនោះនៅពេលយប់ គាត់លុតជង្គង់ចុះ គាត់បាននិយាយថា... ឥឡូវនេះគាត់បាននិយាយថា "យ៉ុកិបិត ឥឡូវនេះអ្នកទៅដេកចុះអ្នកហើយនិងកូនៗ។ ពីព្រោះ កុំឱ្យរំខានខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានពេញមួយយប់នេះ។"

86 ដូច្នេះ គាត់លុតជង្គង់ ហើយអធិស្ឋានហើយគាត់អធិស្ឋានទៀត។ ខ្ញុំឃើញគាត់លើកដៃឡើង ហើយនិយាយថា "ឱព្រះនៃអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុបអើយ សូមនឹកចាំពីការសន្យារបស់ទ្រង់ចំពោះប្រជារាស្ត្ររបស់ទ្រង់! យើងនៅទីនេះនៅស្រុកអេស៊ីប ហើយយើងស្ថិតនៅក្រោមទាសភាព។ ហើយ អូ អ្នកគ្រប់គ្រងការងារដ៏ឃោរឃៅរបស់យើងគឺ—កំពុងជំរុញឱ្យយើងធ្វើអ្វីៗ ហើយវាយយើងនៅជុំវិញ ហើយប្រជាជនកំសត់របស់យើង—គេដោះចេញមានពេញដោយស្នាមហើយគេវាយយើងដោយរំពាត់។ ហើយយើងជាប្រជាជនរបស់ទ្រង់។ ឱព្រះអើយ ប្រាកដជាទ្រង់នឹងឮការអធិស្ឋាន! ទ្រង់ប្រាកដជាឆ្លើយការអធិស្ឋាន! ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានទៀត ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋាន ហើយទ្រង់ហាក់ដូចជាមិនបានសូម្បីតែឆ្លើយតបទូលបង្គំសោះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជឿថាទ្រង់ជាព្រះ ហើយទ្រង់នឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋាននៅទីបំផុត។" ហើយគាត់បានអធិស្ឋានដូចនោះ ស្ទើរតែពេញមួយយប់។

87 ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ប្រហែលម៉ោងបីឬបួនទៀបភ្លឺ គាត់ចុះមកតាមជំហានតូចៗ។ ហើយគាត់មើលទៅទីនោះ ហើយមានប្រពន្ធតូចដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់គាត់ ឈ្មោះនាងតូចយ៉ុកិបិត។ នាងដេកនៅទីនោះនៅលើគ្រែ។ ហើយអេរ៉ុននិងម៉ារាមតូចត្រូវបានគេដាក់នៅលើគ្រែរួចហើយ។ ដូច្នេះហើយ ពួកគេងងុយដេកតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន ហើយក៏ដេកលក់ទៅ។ ត្រូវហើយ។ គាត់និយាយទៅកាន់នាង...នាងបាននិយាយថា "វាឃើតហើយ អ្នកក៏មាន..."

88 "បាទ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានពេញមួយយប់។" ភ្នែករបស់គាត់ប្រឡាក់ដោយទឹកភ្នែក ព្រោះគាត់ស្រែកសម្រាប់ប្រជាជន។

89 ហើយនាងបាននិយាយថា "មើលទៅ អាំរ៉ាម អ្នកមិនគួរពិបាកពេកទេ។"

90 "ឥឡូវនេះ" គាត់បាននិយាយថា "សូមស្តាប់ អូនសម្លាញ់។ នោះជាការល្អ។ ប៉ុន្តែឥឡូវសូមមើល អ្នកមានកូនពីរនាក់ដែលត្រូវចិញ្ចឹមនៅទីនេះ។ ហើយបន្ទុកគឺជារបស់ខ្ញុំ។ បើអ្នកណាមិនអធិស្ឋានឲ្យប្រជាជនដ៏កំសត់របស់យើង តើនឹងទៅជាអ្វីទៅ? តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង បើមនុស្សគ្មានចិត្ត? នរណាម្នាក់ត្រូវតែអធិស្ឋាន។"

"មែនហើយ" នាងនិយាយថា "អាំរ៉ាម បន្ទុកមិនមែនជារបស់អ្នកទេ។"

91 "មែនហើយ វាហាក់ដូចជាអញ្ចឹង។ ហើយទោះយ៉ាងណា ក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋាន គ្រប់ពេលវេលា!"

92 ទៅធ្វើការនៅថ្ងៃនោះ។ ហើយរាល់ថ្ងៃគាត់មកហើយទៅវិញ ហើយការងារចាស់ដដែល។ ហើយគាត់មានការងារដ៏លំបាក។ គាត់ត្រូវតែ...ពួកគេបានចាក់បាយអចូលទៅក្នុងឆ្នាំងធំៗ ហើយគាត់ត្រូវឈរក្បែរឡដ៏ធំមួយនោះ។ ពេលគេបើកវាឡើង អូ ខ្ញុំអើយ វាស្ទើរតែបំបែកកន្លែងបាំងខ្លួន គឺវាក្តៅណាស់! គាត់បានរុញឥដ្ឋទាំងនោះទៅក្រោយនោះ ហើយដុតវា ហើយយកវាចេញវិញ ត្រូវសង់ផ្លូវធំៗ និងប៉មខ្ពស់ៗធំៗ ដើម្បីថ្វាយបង្គំរូបព្រះនិងអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយបុរសជាគ្រិស្ទានពិតប្រាកដម្នាក់នេះនៅទីនោះធ្វើការបែបនោះ សម្រាប់ពួកសត្រូវ។ ប៉ុន្តែគាត់ជាទាសករ គាត់ស្ថិតក្នុងទាសភាព។ គាត់ត្រូវតែធ្វើវា។

93 ជារៀងរាល់យប់ ពេលគាត់ត្រឡប់មកផ្ទះ គាត់នឹងអធិស្ឋាន។ ហើយឡើងលើជណ្តើរម្តងទៀត ហើយអធិស្ឋានហើយអធិស្ឋានទៀត ហើយអធិស្ឋានរហូត ហើយចុះមកវិញ។ មិនប្រសើរជាងមុនទេ បានបន្តវាកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។

94 ហើយថ្ងៃមួយនៅកន្លែងធ្វើការគាត់បានលឺពាក្យចចាមអារ៉ាម។ បាននិយាយថា "តើនោះជាអ្វី? តើនោះជាអ្វី? ប្រាប់ខ្ញុំ!" មាននរណាម្នាក់ខ្សឹបប្រាប់ម្នាក់ទៀត។ មួយសន្ទុះ មុនថ្ងៃលិចទៅ ពេញផ្ទៃប្រទេស តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង។

95 តើវាជាអ្វី? ក្រុមប្រឹក្សាមួយនឹងជួបនៅយប់នោះ។ ស្ដេចផារ៉ោនចាស់ ស្ដេចអាក្រក់ចាស់នឹងហៅប្រជារាស្ត្រទាំងអស់មកជុំគ្នា ហើយមានក្រុមប្រឹក្សាធំមួយទៀត។ ដូច្នេះ គេមានការប្រជុំក្រុមប្រឹក្សាដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះ។

96 យប់នោះគាត់ក៏ចូលទៅ អូ គាត់គ្រាន់តែធ្លាក់ទឹកចិត្តទាំងអស់។ គាត់ចូលទៅ ហើយប្រពន្ធគាត់ថា "អាំរ៉ាម ជាទីស្រឡាញ់" នាងបានជួបគាត់នៅមាត់ទ្វារ ហើយថើបគាត់ ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំមានអាហារពេលល្ងាចរបស់អ្នកពិតជាល្អ និងកក់ក្ដៅ។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "បងសម្លាញ់ អ្នកមើលទៅស្លេកណាស់។ មានបញ្ហាអ្វីឬ?"

97 បាននិយាយថា "អូ យ៉ុកិបិត ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែដឹងពីអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង! អូ វាកាន់តែអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត!"

"អ្វី?"

98 "ស៊-ស៊ មិនអាចប្រាប់បានទេ ក្មេងៗនៅក្បែរ។ ចាំដល់ក្រោយពេលបាយល្ងាច ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីវា។"

"យល់ព្រម។"

99 ដូច្នេះ នាងបានរៀបចំអាហារពេលល្ងាច។ ហើយបានទទួលទានអាហារពេលល្ងាច ហើយយកក្មេងទាំងអស់ដាក់លើគ្រែ។

100 ដូច្នេះ ពួកគេបានចូលទៅ។ គាត់និយាយថា "យ៉ុកិបិត ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។" បាននិយាយថា "រឿងដ៏អាក្រក់បំផុតមួយកំពុងកើតឡើង។"

"អ្វី?"

101 បានបន្ថែមថា "ពួកគេនឹងមានក្រុមប្រឹក្សាមួយទៀតនៅថ្ងៃនេះ យប់នេះ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ ពួកគេនឹងដាក់បន្ទុកខ្លះទៀតដល់ប្រជាជនយើង។"

102 ដូច្នេះ ចូរយើង ទៅកាន់ព្រះបរមរាជវាំង។ ព្រះចៅផារ៉ោននាំគេទាំងអស់ចេញពីទីនោះ ហើយមានរាជឱង្ការថា "មិនអីទេ លោកឧត្តមសេនីយ៍! តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នកនៅទីនេះ? ខ្ញុំដាក់បញ្ហានៅទីនេះ! ប្រជាជននេះកើនឡើងគ្រប់ពេល! មានបញ្ហាអ្វី? យើងមិនអាចបញ្ឈប់រឿងនេះបានទេ?" បាននិយាយថា "ថ្ងៃណាមួយនឹងមានកងទ័ពមួយទៀតចូលមកទីនេះ។ ហើយទាំងអស់នេះជាខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង ចេញពីហ្គោសិននៅទីនោះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងនេះ

នឹងចូលរួមជាមួយនឹងកងទ័ពនេះ ហើយពួកគេនឹងយកឈ្នះយើង។ ហើយសេដ្ឋកិច្ចដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងនឹងត្រូវរលំ នគរដ៏អស្ចារ្យរបស់យើងនឹងត្រូវបំផ្លាញ។ ពួកគេនឹងយកយើង។ តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក? និយាយចេញមក អ្នកណាខ្លះ! តើអ្នកមិនដឹងអ្វីត្រូវនិយាយទេឬ?" អូ គាត់ជាមនុស្សអាក្រក់ ហើយអាក្រក់ណាស់។ មេទ័ពទាំងអស់ ញាប់ញ័រ។

មានម្នាក់ងើបឡើងនិយាយថា "ព្រះចៅផារ៉ោនមានអាយុយឺនយូរ។"

"អញ្ចឹង និយាយអ្វីដែលអ្នកចង់និយាយ!"

103 បាននិយាយថា "សូមព្រះរាជាមានព្រះជន្មយឺនយូរ។ ឯកឧត្តម លោកជំទាវ" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដាក់បន្ទុកបន្ថែមទៀតលើប្រជាជន។"

104 "អ្នកស្ពឹក-ក្បាល! អ្នកដាក់បន្ទុកជាច្រើនដល់ប្រជាជនហើយ ប៉ុន្តែវាកើនឡើង។ ហេតុអ្វី អ្នក បើគំនិតទាំងអស់ដែលអ្នកមាន ទុកក្នុងខ្លួនឯងទៅ!" អូ គាត់អាក្រក់។

105 មួយសន្ទុះក្រោយមក ស្នាមញញឹមដ៏ធំនៅលើមុខរបស់គាត់ ដូចជាអារក្ស។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ព្រះចៅផារ៉ោនមានអាយុយឺនយូរ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមានគំនិតមួយ។"

បាននិយាយថា "អញ្ចឹង និយាយមក! កុំឈរបែបនេះ!"

106 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលយើងអាចធ្វើបាន។" បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ មនុស្សទាំងនេះកំពុងកើនឡើងយ៉ាងលឿន។"

107 "បាទ វាគឺមែនហើយ!" បាននិយាយថា "ពួកគេខ្លះ អ្នកខ្លះមានកូនរហូតដល់ដប់បួននាក់ឯណោះ ពេលខ្លះពួកគេមានកូនម្ភៃនាក់។ ហើយប្រជាជនរបស់យើងប្រហែលជាមិនមានសូម្បីតែមួយផង។" បាននិយាយថា "ពួកគេកំពុងកើនឡើងយ៉ាងលឿន ពួកគេគ្រាន់តែគ្របដណ្តប់លើដីទាំងមូល។"

108 សូមមើល ព្រះកំពុងធ្វើអ្វីមួយ។ ឃើញទេ ព្រះតែងតែទាញរោមពីលើភ្នែករបស់អារក្ស អ្នកឃើញទេ។ ឃើញទេ? គាត់ដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងធ្វើ។ ឃើញទេ? ហើយស្ត្រីទាំងអស់នេះមានកូនច្រើន។

109 "ហេតុអ្វី" គាត់បាននិយាយថា "សូមឱ្យស្តេចមានអាយុយឺនយូរ។ អញ្ចឹងខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វី។ រាល់ពេលដែលស្ត្រីសម្រាលកូនប្រុសតូច... ចូរចេញទៅ

ស្រុកនេះហើយយកស្ត្រីខ្លះដែលមិនមាន...មិនមែនជាម្ដាយ។ អ្នកឃើញទេ ស្ត្រីដែលមិនដែលមានកូន ស្ត្រីដែលមិនចង់បានកូន និងមិនស្រឡាញ់កូន មេធ្មប់ច្រមុះ-វែង។ ឃើញទេ ហើយច្រមុះ-វែង កាន់តែល្អ! ម្រាមដៃវែងចាស់ លាប-មុខហើយយកនាងមក។ គេមិនដឹងថាអ្វីជាសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ម្ដាយទេ។ អញ្ចឹងពេលកូនប្រុសតូចកើតមក យ៉ាងម៉េច ក៏ឲ្យគេទៅយកកូនប្រុសតូចនោះទៅ រួចនាំគាត់ចេញមកផ្ទប់ក្បាលនឹងជញ្ជាំង រួចបោះចោលខាងក្រោយផ្ទះទៅម្ដាយបែបនេះ។ បោះគាត់ចុះក្នុងអណ្ដូងធំ។ អូ ល្អជាងនេះទៅទៀត យកវាចេញហើយចងដៃជើង បោះវាចោល ហើយធ្វើជាចំណីក្រពើឱ្យធាត់។ នោះជាវិធីដើម្បីកម្ចាត់វា។ បន្ទាប់មក ពួកគេនឹងមិនកើនឡើងច្រើនទេ ព្រោះនឹងមិនមានមនុស្សនៅសល់ឡើយ។ សម្លាប់ទារកតូចៗទាំងអស់។"

110 "អូ" ព្រះចៅផារ៉ោនមានបន្ទូលថា "ល្អ! នោះជាគំនិតល្អ!" ឃើញទេថាអារក្សជាអ្វី? វាជាមនុស្សអាក្រក់មែនទេ? បាននិយាយថា "ដូច្នេះហើយជារឿងដែលត្រូវធ្វើ! ទៅយក...អ្នកយក...ឥឡូវនេះ ដោយសារអ្នកមានគំនិត ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកមើលការខុសត្រូវរឿងនោះ។ អ្នកចេញទៅយកស្ត្រីចំណាស់ទាំងអស់ដែលអ្នកស្គាល់នោះ—នោះមិនដែលធ្លាប់ជាម្ដាយ ហើយគេមិនស្រឡាញ់កូនទេ។ ហើយពួកគេគឺ..." ពួកគេ...

111 អ្នកឃើញទេ វាត្រូវការម្ដាយដើម្បីស្រលាញ់កូន។ តើអ្នកចាំពីរបៀបដែលម្ដាយស្រឡាញ់អ្នកទេ? ពេលនេះឃើញហើយ ថាម្ដាយស្រលាញ់កូនតូច។

112 ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវតែមាននរណាម្នាក់—ដែលពួកគេមិនបានធ្លាប់...មានកូន មិនចង់បានកូនទេ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែជាស្ត្រីចំណាស់ពិតប្រាកដ។ ហើយបាននិយាយថា "ធ្វើឱ្យពួកគេដូចជាប៉ូលីស។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកដាក់ឱ្យពួកគេធ្វើជាប៉ូលិសនិងឱ្យពួកគេបញ្ជាបានថាពួកគេអាចចូលទៅក្នុងផ្ទះណាមួយដែលពួកគេចង់ចូល ហើយយកកូនតូចទាំងអស់ចេញមកហើយបោកក្បាលទៅនឹងជញ្ជាំង ហើយយកវាទៅឲ្យក្រពើស៊ី។ កូនតូចទាំងអស់គ្នា!" អូ! សាហាវម្លេះ! ចុះអ្នកដឹងថាគេបានធ្វើអ្វី?

"មិនអីទេ នោះជាការល្អ!"

113 បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ពេលដែលអាំរ៉ាមចុះទៅធ្វើការនៅទីនោះ គាត់បានឮថាបញ្ជានោះបានកើតឡើង។

114 អូ គាត់ទៅផ្ទះ។ គាត់បាននិយាយថា "អូ យ៉ុកិបិត! អូ អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកពីរឿងមួយ។ តើអ្នកដឹងថាការបញ្ជានោះចេញមក យ៉ាងម៉េចទេ? សម្លាប់ក្មេងប្រុសតូចទាំងអស់។" ហើយគាត់បានប្រាប់នាង។ បាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចទ្រាំបាន។" គាត់បានឡើងទៅជាន់លើម្តងទៀត ដើម្បីអធិស្ឋាន។ នៅយប់នោះគាត់បានអធិស្ឋានដូចគាត់មិនធ្លាប់ធ្វើពីមុនមក។

115 តើយើងត្រូវបន្តអធិស្ឋានឬ? អូ អធិស្ឋានទៀត! តើវាត្រូវទេ? ចូរបន្តអធិស្ឋានទោះបីមានអ្វីកើតឡើងក៏ដោយ។ បន្តអធិស្ឋាន!

116 ឥឡូវនេះ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺគាត់បានអធិស្ឋានពេញមួយយប់។ "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! សូមជួយផង! យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយយើងតាមមធ្យោបាយណាមួយ។" គាត់ចុះមក ក្រោមពន្លឺថ្ងៃ។

117 ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ហើយ អូ ផ្អើលពេញប្រទេស! រាល់ថ្ងៃគេបានឮម្តាយស្រែកយំ ឡើងចុះតាមផ្លូវ។ ពួកគេនឹងយកទារកតូចៗរបស់ពួកគេចេញពីដៃរបស់ពួកគេ ទារកតូច ដែលគួរឱ្យស្រលាញ់របស់ពួកគេ។ មេធ្មប់ចាស់ទាំងនោះចូលទៅក្នុងទីនោះហើយ យកជើងតូចរបស់គេ វាយផ្ទប់នឹងជញ្ជាំង ហើយសម្លាប់វាចោលហើយបោះវាទៅក្នុងអាងក្រពើ។ ម្តាយកំសត់លុតជង្គង់យំ "អូ កុំយកកូនខ្ញុំ! កុំយកកូនខ្ញុំ!" ហើយ អូ តើពេលដែលពួកគេកំពុងមាននេះបែបម៉េច!

118 អ្នកដឹងពីរបៀបដែលម្តាយស្រឡាញ់កូនតូច និងរបៀបដែលនាងដាក់គូទពួកគេនៅលើចង្កា។ ចងចាំពីរបៀបដែលម្តាយនឹងយកអ្នក—ហើយលាងសំអាតអ្នក ហើយថើបអ្នក និង—និង—ហើយនឹងនិយាយថាអ្នកស្អាតប៉ុណ្ណា។ ហើយរបៀបដែលនាងដាក់អ្នកឱ្យគេងនៅពេលយប់។ ហើយ អូ ប្រសិនបើ—បើអ្នកនឹង...ទ្វារតូចមួយនឹងបើកចំហ កូនតូចមួយចូលមក អ្វីមួយដូចនោះ អូ នាងពិតជារត់យ៉ាងលឿន ហើយបិទទ្វារ បិទបាំងទារកតូចនោះ ហើយ អ្នកដឹងទេ នាងបានយកវាទៅ។ នាងស្រឡាញ់អ្នក។ ឃើញទេ? នាងស្រឡាញ់អ្នក។ អូ នាងស្រឡាញ់របស់ដ៏កំសត់នោះដែលព្រះបានប្រទានដល់នាង វាគ្មានទីពឹងហើយវាមិនអាចជួយខ្លួនឯងបាន ដូច្នេះនាងស្រឡាញ់ទារកតូចនោះ។ ហើយនាងគ្រាន់តែថើបកូនតូចរបស់នាង ហើយលេងជាមួយពួកគេ ព្រោះនាងជាម្តាយពិតប្រាកដ។ ឃើញទេ?

119 ប៉ុន្តែស្ត្រីចំណាស់ទាំងនេះដែលសម្លាប់ទារក ពួកគេមិនដឹងថាអ្វីជាក្តីស្រឡាញ់របស់ម្តាយឡើយ។ ពួកគេមិនមែនជាម្តាយទេ។ អ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេគិត គឺពួកគេគ្រាន់តែមានពេលវេលាអស្ចារ្យនៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេ រឿងនៃលោកិយ ដូច្នេះ គេចូលទៅសម្លាប់ក្មេងតូចទាំងនោះ។ អ្នកនៅក្មេងពេកមិនដឹង ប៉ុន្តែវានៅតែបន្ត។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះមនុស្សពេញវ័យដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ ត្រូវហើយ វាជ្រាលជ្រៅពេក! "អូ" អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមិនយកទេ..." ប៉ុន្តែករណីរំលូតកូនគឺជារឿងដូចគ្នា។ មិនអីទេ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេគេមិនដឹងថាសេចក្តីស្រលាញ់របស់ម្តាយជាអ្វីទេ។ ឥឡូវនេះអ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយនៅពេលខ្ញុំនិយាយថា "ម្តាយពិត"! ត្រូវហើយ។ មិនខុសគ្នា អារក្សដូចគ្នា! ដូច្នេះនៅទីនោះ ពួកគេ...គិតមើលទៅថារាប់ពាន់ដងរាប់ម៉ឺនដងក្នុង មួយឆ្នាំៗ អាក្រក់ដូចនៅប្រទេសអេហ្ស៊ីប ឬអាចថាអាក្រក់ជាងនេះទៅទៀត។

120 ហើយ បន្ទាប់មក ពួកគេចូលមក ពួកគេមិនមានសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ម្តាយទេ ដូច្នេះហើយគេយកកូនតូចទាំងនោះទៅសម្លាប់ចោល។ អូ វាបន្តកាន់តែអាក្រក់ទៅៗ។ ហើយថ្ងៃមួយមានពាក្យចចាមអារ៉ាមមួយទៀត ពួកគេនឹងមានកិច្ចប្រជុំមួយទៀត។

121 ផារ៉ោនបានហៅទីប្រឹក្សាទាំងអស់របស់គាត់មកជុំគ្នា ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នាចូលទៅក្នុងទីនោះ: បាននិយាយថា "មិនអីទេ ពួកគេនៅតែកើនឡើង! តើយើងនឹងធ្វើអ្វីទៀតឥឡូវនេះ?"

122 បុរសចំណាស់ដែលមានមុខមាត់អាក្រក់ដូចគ្នានេះ បានងើបឡើង។ គាត់បាននិយាយថា "សូមព្រះចៅផារ៉ោនមានអាយុយឺនយូរ។ ខ្ញុំមានគំនិតមួយ។ មើល អ្នកមានបុរសធ្វើការ។ អ្នកឱ្យគេធ្វើឥដ្ឋ ច្រើនជាងមុនជារៀងរាល់ថ្ងៃ ឱ្យពួកគេធ្វើវាចេញពីលាមកសត្វ។ អ្នកបានសម្លាប់—កុមារតូចៗនិងរបស់របរផ្សេងៗ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែកើនឡើង។ រឿងដែលអ្នកគួរធ្វើ គឺដាក់ស្ត្រីឱ្យធ្វើការផងដែរ។ បើអ្នកដាក់មនុស្សស្រីឱ្យទៅធ្វើការ ហើយគេមិនធ្វើទេ..." ឥឡូវនេះ វាមិនមែនជាកន្លែងរបស់ស្ត្រីទេ។ អត់ទេ។ ដូច្នេះពួកគេបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែអ្នកដាក់ស្ត្រីឲ្យធ្វើការ ហើយនាំទៅក្រៅ ហើយឲ្យពួកគេធ្វើឥដ្ឋ ដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេនឹងហត់នឿយនៅពេលពួកគេចូលមក ពួកគេ—ពួកគេមិនអាចចម្អិនអាហារពេលល្ងាចឱ្យស្វាមីពួកគេបានទេ ពួកគេមិនអាចធ្វើជាម្តាយដ៏ល្អម្នាក់បានទេ

ឃើញទេ។ ដូច្នេះហើយប្រសិនបើពួកគេនឹងធ្វើការហើយបន្តដូច្នេះ ពួកគេ—ពួកគេនឹងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ដូច្នេះ អ្នកដាក់ឱ្យពួកគេធ្វើការ ផងដែរ។"

123 "ល្អណាស់! ខ្ញុំអើយ អ្នកជាមនុស្សមានប្រាជ្ញាមែន។" ដូច្នេះគាត់ដាក់ស្ត្រីទាំងអស់ឱ្យធ្វើការ។

124 ហើយមកដល់នេះគឺអាំរ៉ាមចាស់ដ៏កំសត់ មកនៅយប់នោះ បាននិយាយថា "អូ យ៉ូកិបិត ខ្ញុំមិនដឹងថាយើងនឹងធ្វើអ្វីទេ។ ឥឡូវគេដាក់ស្ត្រីទាំងអស់ឲ្យធ្វើការ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំប្រាប់អ្នក អូ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេ! យើង—យើង—យើងគ្រាន់តែ... យើងជាទាសករ ហើយយើងកាន់តែលំបាកទៅៗ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំទាយថា៖ បើព្រះមិនធ្វើអ្វីសម្រាប់យើងទេ វានឹងកើតឡើងបន្ទាប់ពីយើងទាំងអស់គ្នាស្លាប់។"

125 ឥឡូវនេះ ព្រះមិនរង់ចាំដូច្នេះទេ តើមែនទេ? អត់ទេ។ ព្រះគ្រាន់តែមើលយើងពេលខ្លះ មែនទេ? ត្រូវហើយ។

126 ដូច្នេះនៅយប់នោះ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងឡើងទៅអធិស្ឋានដូចជាខ្ញុំមិនដែលបានអធិស្ឋានពីមុន!"

127 ឥឡូវនេះ នោះជាវិធីអធិស្ឋាន មែនទេ? អធិស្ឋានដូចមិនធ្លាប់អធិស្ឋានពីមុនមក ពិតជាផ្តោតលើវា! ឃើញទេ បើអ្នកឡើងទៅនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមប្រទានពរដល់យើង*អញ្ចេះ-អញ្ចុះ*" ព្រះមិន—មិនយកចំណាប់អារម្មណ៍ច្រើនទៅលើវាទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកពិតជាផ្តោតជ្រៅទៅការនោះ! ពេលកូនប្រុសស្រីអធិស្ឋាន ចុះក្នុងរឿងអ្វីមួយ! តើអ្នកធ្វើបែបនេះនៅសាលារៀនទេ? តើអ្នក—តើអ្នកសុំឱ្យព្រះជួយអ្នកនៅសាលាទេ? ពេលណា—ពេលអ្នកទៅសាលាហើយរៀនមិនបានពិន្ទុល្អ អ្នកចូលទៅនិយាយថា "ព្រះអើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ឱ្យទ្រង់ជួយខ្ញុំ។"

128 តើអ្នកអធិស្ឋានទេ? តើក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីប៉ុន្មាននាក់អធិស្ឋាន? តោះមើលដៃរបស់អ្នក។ អូ មិនអីទេ។ ឥឡូវនេះ នោះជាការល្អ។ តើអ្នកមានកន្លែងសម្ងាត់មួយដែលអ្នកទៅអធិស្ឋាន ដែលប៉ាម៉ាក់មិនបានជួបអ្នកឬទេ? តើអ្នកអធិស្ឋានបែបនោះទេ? អ្នក—តើអ្នកមិនអធិស្ឋានបែបនេះទេឬ? មានកន្លែងតូចមួយ ឡើងចេញហើយអធិស្ឋាន ហើយនិយាយការអធិស្ឋានតិចតួចរបស់អ្នក។ តើអ្នកនិយាយវារាល់យប់មុនពេលអ្នកចូលគេងទេ? ពេលក្រោកពីព្រលឹម ហើយរឿងអី? អូ វាល្អណាស់។ តើមានក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីប៉ុន្មាននាក់ទៀត (លើកដៃរបស់អ្នកឡើង) ដែលអធិស្ឋាន? តាមលើអាគារ។ អូ មិនអីទេ? មែនហើយ ឥឡូវនេះ

វាល្អណាស់។ នោះបង្ហាញថាអ្នកមានម្ដាយនិងលោកប៉ាពិតប្រាកដដែលបង្រៀនអ្នកឱ្យធ្វើរឿងទាំងនេះ។ ឥឡូវនេះ ពេលដែលអ្នកពិតជាត្រូវការ អ្នកអធិស្ឋានដោយស្មោះ ប្រសើរជាង។ អ្នកមានធ្វើទេ?

129 អញ្ចឹង អាំរ៉ាមតូច គាត់ទៅជាន់លើ។ អូ! គាត់មិនចង់ហូបអាហារពេលល្ងាចទេ។ គាត់បាននិយាយថា "វាជាការអាក្រក់ពេក។ ខ្ញុំអើយ!"

"អូ" នាងបាននិយាយថា "អ្នកត្រូវញ៉ាំអាហារថ្ងៃត្រង់ លោកប៉ា"

"គ្រាន់តែមិនអាចលេបចូល យ៉ូកិបិត។ ខ្ញុំហូបមិនចូលទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ..."

130 "អូ" បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែអ្នកកំពុងតែស្រេកទម្ងន់ ហើយអ្នកភ័យផង ហើយមុខអ្នកស្លេកណាស់។ អ្នកកំពុងក្អួតចេញអាហាររបស់អ្នក និងរបស់របរ។"

131 "អូ មិនដឹងធ្វើម៉េចទេ! ប៉ុន្តែ" គាត់បាននិយាយថា "អូនសម្លាញ់អើយ បើអ្នកណាមិនយកចិត្តដាក់ក្នុងមនុស្ស ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់មិនអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជន តើយើងនឹងធ្វើយ៉ាងណា? យើងកាន់តែលំបាកទៅៗ។ ប្រាកដណាស់ពេលខ្លះ ព្រះនឹងឮ!"

132 បាទ វាគឺត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។ ព្រះនឹងស្ដាប់។ អ្នកចុះទៅធ្វើការហើយស្នាក់នៅទីនោះ!

133 អូ លើកនេះគាត់ឡើងជាន់ខុសពីមុន។ ពេលគាត់ឡើងជាន់លើកនេះ គាត់លុតជង្គង់ចុះ លើកដៃឡើងលើអាកាស ស្រែកបន្លឺឡើង "ព្រះអើយ ទូលបង្គំកំពុងនិយាយទៅកាន់ទ្រង់ឥឡូវនេះ!" អាម៉ែន ចូលក្នុងរឿងសំខាន់! "ព្រះអើយ ទ្រង់មានត្រចៀក ហើយទ្រង់អាចស្ដាប់បាន។ ទ្រង់មានភ្នែក ហើយទ្រង់អាចមើលឃើញ។ ទ្រង់មានការចងចាំមួយ ទ្រង់ស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ដឹងពីការសន្យារបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអង្គ សូមក្រឡេកមើលចុះនៅទីនេះ ព្រះអង្គជាព្រះរបស់លោកអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកុប ដែលប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គមានទុក្ខលំបាក ហើយត្រូវស្លាប់។ ធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ពួកយើង ព្រះជាម្ចាស់អើយ! យើងត្រូវតែមានទ្រង់ក្នុងពេលនេះ! យើងត្រូវការទ្រង់ មិនដូច្នោះយើងនឹងត្រូវវិនាស។ យើងត្រូវតែមានទ្រង់។ យើងត្រូវតែវិនាស ប្រសិនបើយើងរស់នៅ។" នោះហើយជាពេលដែលអ្នកពិតជាអធិស្ឋាន។ អូ គាត់បានអធិស្ឋាន!

134 អ្នកដឹងទេ ពេលខ្លះមនុស្សនៅពេលពួកគេអធិស្ឋាន ពួកគេអស់កម្លាំង។ មែនទេ ម៉ាក់និងប៉ា? អូ ហត់ណាស់! បងប្រុសប្រាណហាំពេលខ្លះហត់នឿយ ខ្ញុំស្ទើរតែដួលសន្លប់ពេលខ្ញុំទៅអធិស្ឋានយូរ គ្រាន់តែដួលសន្លប់ ទៅដោយមិនហូបបាយ និងអ្វីៗជាច្រើនថ្ងៃ។ ហើយអធិស្ឋានហើយអធិស្ឋានទៀត ហើយបន្តអធិស្ឋាន ហើយអធិប្បាយ។ ហើយខ្ញុំទៅដល់កន្លែងមួយដែលខ្ញុំនឹងដួលសន្លប់។ ហើយពេលខ្លះមនុស្សមានវិធីនោះ។ នោះមិនមែនជាពេលដែលត្រូវបោះបង់ចោលទេ។ បន្ត! ព្រះនឹងឆ្លើយ! [បងប្រុសប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកាបីដង—អេដ។] បាទ មែនហើយ។ បន្តចាំទៀត! បាទ មែន។

135 ដូច្នេះគាត់ឡើងទៅលើជណ្តើរ ជំហានចាស់ខ្លីៗ។ ហើយខ្ញុំអាចមើលឃើញយ៉ុកិបិតចូលមក ហើយនិយាយថា "អូ អាំរ៉ាម កុំ។ បងសម្លាញ់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿជាក់..."

136 "ឥឡូវនេះ យ៉ុកិបិត សម្លឹងមើល អ្នកពិតជាល្អ គួរឱ្យស្រឡាញ់..." នាងស្អាត ម្តាយតូចស្អាត។ ហើយគាត់បានថើបនាងនៅលើថ្ពាល់ អ្នកដឹងទេ ហើយអោប នាង*ដូចនោះ*។ បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកម៉ាក់ សូមអ្នកត្រឡប់ទៅដាក់អើរ៉ុនទៅ—ហើយម៉ារាមតូចចូលគេង។ ហើយខ្ញុំនឹងឡើងទៅអធិស្ឋាន។ ហើយឥឡូវនេះ បើអ្នកឮខ្ញុំយំ កុំឡើងមក។"

137 "មែនហើយ ប៉ុន្តែ អាំរ៉ាម តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី បងសម្លាញ់? អ្នកប្រហែលជាស្លាប់។"

138 "បាទ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំទទួលបន្ទុកប្រជាជនក្នុងចិត្តខ្ញុំ។ ខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។ ខ្ញុំត្រូវលុតជង្គង់របស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះ មនុស្សទាំងអស់..." គាត់បាននិយាយថា "ថ្ងៃនេះ មានតែថ្ងៃនេះ ចុះលើភ្នំឥដ្ឋ ខ្ញុំចុះនៅទីនោះ ចេះតែនិយាយថា 'ប្រាកដណាស់ ព្រះនឹងស្តាប់!' ហើយបុរសចំណាស់ម្នាក់ឡើងមក ដាក់ដៃលើត្រគាក ហើយនិយាយថា 'តើទ្រង់នឹងស្តាប់ឮនៅពេលណា? តើទ្រង់នឹងស្តាប់នៅពេលណា?' ឃើញមនុស្សរឹតតែជូរចត់? ពួកគេប្រឆាំងនឹងព្រះ ដោយសារពួកគេអធិស្ឋាន ហើយអធិស្ឋានទៀត ហើយក៏គ្មានអ្វីកើតឡើងដែរ។ ហើយម្នាក់នេះអធិស្ឋានហើយអធិស្ឋានក៏គ្មានអ្វីកើតឡើងដែរ។ ហើយសង្ឃទាំងអស់ពោលថា 'ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ ហើយរឿងតែមួយគត់ដែលយើងអាចធ្វើបានគឺគ្រាន់តែចុះទៅឯចៅហ្វាយនាយចាស់ទាំងនេះដែលគោរពបូជាសាសនា។ ឬព្រះរបស់

សាសន៍ដទៃជាដើម។ ហើយតើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន?”” ប៉ុន្តែគាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែ ខ្ញុំជឿលើព្រះយេហូវ៉ា! អាម៉ែន! ខ្ញុំជឿថាទ្រង់នៅតែឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន!”

139 តើអ្នកជឿទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា “អាម៉ែន!”—អេដ។] អ្នកជឿទេ? អាម៉ែន! អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលជឿ នោះនិយាយថា “អាម៉ែន។” [“អាម៉ែន។”] នៅតែឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន! ត្រូវហើយ។

140 រាងចាស់ទ្រុឌទ្រោម ស្រកទម្ងន់ច្រើន។ បោះជំហានដ៏ក្រៀមក្រំដែលគាត់ដើរទៅទីនោះ ហើយលុតជង្គង់ចុះ។ គាត់បាននិយាយថា “ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ!” អូ គាត់បានអធិស្ឋានដូចគាត់មិនធ្លាប់អធិស្ឋានពីមុនមក! គាត់បាននិយាយថា “ព្រះយេហូវ៉ាអើយ មើលចុះ! ទ្រង់គឺជាព្រះពិត។ យើងជឿថាទ្រង់មានត្រចៀក។ យើងជឿថាទ្រង់មានភ្នែក។ ហើយទ្រង់ជ្រាបអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយយើងជឿថាទ្រង់ជាព្រះនៃសាសន៍ហេព្រើរ ហើយយើងជាប្រជាជននៃការសន្យា។ យើងជឿថាទ្រង់រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។” បាននិយាយថា “សូមក្រឡេកមើលពួកជនបរទេសទាំងនេះ ថាតើពួកគេកំពុងយកកម្លាំងពលកម្មថោករបស់យើងយ៉ាងដូចម្ដេច និងការកសាងផ្លូវធំៗ និងរូបព្រះ និងអ្វីៗទាំងអស់។ ព្រះយេហូវ៉ាអើយ តើទ្រង់នឹងអង្គុយនៅស្ថានសួគ៌ ហើយអនុញ្ញាតឲ្យសាសន៍ដទៃគ្រប់គ្រងលើទ្រង់ឬទេ? ខ្ញុំមិនជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើវាទេ។” អាម៉ែន!

141 ខ្ញុំនៅតែមិនជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើវា! អាម៉ែន! ពេលអារក្សចូលមក ព្រះជាម្ចាស់នៅតែជាព្រះ! ត្រូវហើយ! ទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យអារក្សទាំងនេះធ្វើដូច្នេះទេ។ ខ្ញុំជឿថា សព្វថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលម៉ូដនិងរឿងមិនសមហេតុសមផល និងរឿងអាសអាភាសទាំងអស់នេះនឹងកើតឡើង។ ព្រះនៅតែសោយរាជ្យ ហើយទ្រង់នៅតែជាព្រះ! ត្រូវហើយ! អ្វីដែលយើងត្រូវការគឺអ្នកណាម្នាក់ដូចជាអាំរ៉ាមទទួលបន្ទុកក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដែលនឹងស្នាក់នៅទីនោះ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់វា រហូតដល់ស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបើកជាចំហ ព្រះជាម្ចាស់បានយាងចុះមក ហើយឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

142 “ឥឡូវនេះមើលនៅទីនេះ” គាត់បាននិយាយថា “ព្រះជាម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គទុកអោយពួកសាសន៍ដទៃចំអកអោយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គយ៉ាងនេះឬ? រាល់សប្ដាហ៍ខែនិងឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ។ យើងអធិស្ឋានឥតឈប់ឈរ ទាំងទឹកភ្នែក...

[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] ឱព្រះអើយ តើទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យមានការបែបនេះឬ?”

143 ថ្ងៃនេះខ្ញុំឆ្ងល់ថា នៅពេលដែលទារកតូចៗរាប់រយនាក់ត្រូវបានគេបោះចូលទៅក្នុងទន្លេ និងអាងទឹក និងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរស់នៅ និងករណីរំលូតកូន និងអ្វីៗផ្សេងទៀតដែលបានប្រព្រឹត្ត ឱព្រះយេហូវ៉ាអើយ តើទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យរឿងបែបនេះបន្តឬទេ? ប្រងប្រុសប្រាណហាំបានគោះនៅលើវេទិកាប្រាំមួយដង—អេដ។] សព្វថ្ងៃនេះនៅពេលដែលស្រាវីស្គីនិងស្រាបៀរ និងជីវិតពេលយប់ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងកំពុងស្រែក។ ហើយសូម្បីតែវេទិកាថ្វាយបង្គំក៏ខ្សោយរហូតដល់ពួកគេខ្លាចមិនហ៊ាននិយាយអ្វីអំពីវា។ ព្រះយេហូវ៉ាអើយ តើទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឲ្យរឿងមិនសមហេតុផលបែបនេះបន្តឬទេ? ទ្រង់នឹងឆ្លើយនៅថ្ងៃណាមួយ។ អូ សេចក្តីក្រោធរបស់ទ្រង់គួរឲ្យស្ញែងខ្លាចពេលវាមក។ បាទ មែនហើយ។ ស្ត្រីចេញទៅបង្ហាញឱ្យភ្នែកកូនពួកគេស្គាល់ធុងបារី ទម្លាក់ផេះចូល និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ហើយមនុស្សនាំកូនតូចរបស់ពួកគេចេញទៅហាងស្រាបៀ ក្មេងស្រី និងក្មេងប្រុសអង្គុយ អាយុប្រាំមួយឆ្នាំឬប្រាំបីឆ្នាំ ការផឹកស្រា និងអ្វីៗដូចនោះ។ ហើយប្រជាជាតិបង្កើតច្បាប់ និងថា "វាមិនអីទេ។” អូ ខ្ញុំ! គិតថាព្រះយេហូវ៉ាមិនឃើញដូច្នេះ? នៅពេលនោះពួកគេថែមទាំងសើចចំអកដល់មនុស្សដែលពិតជាត្រឹមត្រូវជាមួយនឹងព្រះ។ រឿងទាំងអស់នេះកំពុងកើតឡើង ការចំអកមើលងាយ។ កាន់ឱ្យជាប់ កាន់ឱ្យជាប់! ព្រះយេហូវ៉ានឹងឆ្លើយ។ កុំបារម្ភ។ មិនអីទេ។

144 យើងបន្តមុខបន្តិច។ យើងឃើញគាត់អធិស្ឋាននៅទីនោះ។ ហើយគាត់ហត់ណាស់ គាត់ដេកចុះ។ គាត់គ្រាន់តែអធិស្ឋានរហូតដល់គាត់ដួលលើឥដ្ឋ។ គាត់មិនអាចទៅឆ្ងាយបានទេ ហើយគាត់បានគេងបន្តិច។ គាត់ភ្ញាក់ឡើង។ "មានបញ្ហាអ្វី? មើលជុំវិញនេះ! តើពន្លឺនោះមកពីណា? អូ មើល ឈរនៅទីនោះនៅជ្រុងម្ខាង។” មានទេវតាមួយអង្គឈរ ដាវរបស់ព្រះអង្គព្យួរនៅខាងចំហៀង។ អូ គាត់មើលម្តងទៀត ហើយគាត់ត្រដុសភ្នែក។ គាត់បានលើកជង្គង់របស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ អូ អ្វី—តើទ្រង់ចង់បានអ្វីពីខ្ញុំ?”

145 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អាំរ៉ាមខ្ញុំជាទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំត្រូវបានគេបញ្ជូនមកពីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះទ្រង់បានឮការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំបានមកប្រាប់អ្នកថា ទ្រង់នឹងចាត់អ្នកជួយសង្គ្រោះ។ ទ្រង់ចងចាំរាល់

ការសន្យារបស់ទ្រង់។" ខ្ញុំឃើញទេវតាឥឡូវនេះ។ ក្រឡេកមើលទ្រង់ ទ្រង់កំពុងដកដាវនេះចេញ។ គាត់ចង្អុលទៅទិសខាងជើង។ អាំរ៉ាមមើល។ គាត់បាននិយាយថា "គ្រាន់តែចង្អុលទិសនៃដាវនេះទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។ ហើយខ្ញុំបានសន្យាជាមួយអ័ប្រាហាំ អ៊ីសាក និងយ៉ាកុប ជាបុព្វបុរសរបស់អ្នក ថាអ្នករាល់គ្នានឹងបានទឹកដីនោះជាមរតក។ ហើយខ្ញុំបានឮសំឡេងថ្ងូររបស់ប្រជាជន ខ្ញុំបានឮសំឡេងយំរបស់កុមារ ហើយខ្ញុំចុះមក។ ហើយខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដឹងថា អ្នកនឹងចូលរួមចំណែកដ៏អស្ចារ្យក្នុងរឿងនេះ អាំរ៉ាម ព្រោះអ្នកបានស្មោះត្រង់ក្នុងការអធិស្ឋាន។ អ្នកបានស្មោះត្រង់នៅក្នុងផ្ទះរបស់អ្នក។ ហើយពីពេលវេលានេះនៅឆ្នាំក្រោយ យ៉ូកិបិតភរិយាតូចគួរឱ្យស្រឡាញ់របស់អ្នកនឹងឱបកូនប្រុសតូច។ ហើយទារកតូចនោះនឹងធ្វើជាអ្នករំដោះ។" សូមថ្វាយសិរីល្អ!

146 គាត់បាននិយាយថា "អូ បាទ។ បាទ។ អូ បាទ។ បាទ។ អូ ទ្រង់ស្អាតណាស់។" គាត់មើល ហើយទេវតាចាប់ផ្ដើមងើបឡើង។ ហាក់ដូចជាមេឃទាំងមូលបើកចំហ ហើយទ្រង់បានចេញពីបន្ទប់។ គាត់បានរង់ចាំបន្តិច។ គាត់បាននិយាយថា "អូ អារម្មណ៍ខ្ញុំមិននៅក្នុងខ្លួនខ្ញុំទេ។"

147 ចុះតាមជណ្ដើរ គាត់បានទៅយ៉ាងរហ័ស ហើយនិយាយថា "យ៉ូកិបិត! យ៉ូកិបិត លឿន!"

នាងនិយាយថា "ចាស មានរឿងអីដែរ បងសម្លាញ់?"

148 គាត់និយាយថា "អង្គុយចុះ!" ហើយពន្លឺព្រះច័ន្ទដែលចាំងតាមបង្អួចគឺ...នាងមើលទៅស្រស់ស្អាតណាស់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំទើបតែបានឃើញទេវតារបស់ព្រះ ហើយទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំពីរឿងទាំងអស់នេះ។"

"អូ តើទ្រង់មើលទៅដូចម្ដេច?" ម្ដាយបាននិយាយ។ "តើទ្រង់មើលទៅដូចម្ដេច?"

149 បាននិយាយថា "អូ គាត់ស្អាតណាស់។ ទ្រង់ពាក់អាវភ្លឺ។ ភ្នែករបស់ទ្រង់ភ្លឺ។ ហើយទ្រង់មានដាវនៅដៃ ហើយទ្រង់ចង្អុលទៅទិសខាងជើង។" នោះជាផ្លូវដែលអ្នកដឹងហើយ ទឹកដីសន្យាចេញពីស្រុកអេស៊ីប។ តាមផ្លូវនោះ គឺប៉ាឡេស្ទីន។ គាត់បាននិយាយថា "ទ្រង់បានចង្អុលទៅភាគខាងជើង។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា យើងនឹងមានកូននៅឆ្នាំក្រោយនេះ ហើយទារកតូចនេះនឹងចេញមក ហើយជាអ្នកគ្រប់គ្រង ហើយនឹងរំដោះរាស្ត្ររបស់ទ្រង់។ អូ ហាលេលូយ៉ា យ៉ូកិបិត!"

150 ហើយគាត់បានកត់សម្គាល់ថានាងមានសម្បុរស។ មុខរបស់នាង ភ្នែករបស់នាងកំពុងសម្លឹងមើល ភ្នែកដ៏អស្ចារ្យរបស់នាងកំពុងសម្លឹងមើល។ "យ៉ុកិបិត តើមានបញ្ហាអ្វី?"

"អាំរ៉ាម! អត់អីទេ ទេ ទេ! យើងមានកូនប្រុស?"

"ត្រូវហើយ។"

151 "អូ អ្នក...វាមិនអាចទេ។ អ្នកដឹងអ្វីទេ? អូ ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្លាប់មាននិមិត្តនេះទេ។ ដឹងទេ ស្តេចផារ៉ោន បានសម្លាប់កូនតូចទាំងអស់ហើយ។"

152 "បាទ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេថា ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានទារកនេះមកយើង នោះព្រះនឹងថែរក្សាទារកនេះ។ អាម៉ែន! ព្រះបានសន្យា។ ព្រះនឹងថែរក្សាគាត់។"

153 អញ្ចឹង ថ្ងៃបន្ទាប់គាត់ចេញទៅធ្វើការ។ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនោះ គេសម្គាល់ឃើញអាំរ៉ាម។ ជំនួសឱ្យការមក អ្នកដឹងទេថា ទាំងអស់គ្នាបានដួលហើយនឿយហត់ លើកស្មារបស់គាត់ឡើង បាននិយាយថា "ឆ្លងកាត់ឥដ្ឋមួយចំនួនទៀត។ តោះ តោះ!"

"មានបញ្ហាអ្វី?"

"ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ព្រះនឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន។" អូ អត់ទេ...

154 អ្នកដឹងទេ វាធ្វើឱ្យអ្នកមានអារម្មណ៍ល្អនៅពេលអ្នកទទួលបានចម្លើយ។ តើយើងមិនដឹងទេ ប៉ុបនិងម៉ាក់ ពេលព្រះផ្តល់ចម្លើយ? អ្នកមិនចាំបាច់មើលឃើញនិមិត្តទេ។ គ្រាន់តែដឹងថាចម្លើយគឺនៅទីនោះ។ ប៉ុណ្ណឹងហើយ ដឹងតែចម្លើយនៅទីនោះ។

155 ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់ឲ្យជិត ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកស្តាប់ តើមានអ្វីកើតឡើង។ ឥឡូវអ្នកដឹងហើយ មួយរយៈក្រោយ បានពោលថា "មិនអីទេ អាំរ៉ាម មានរឿងអីជាមួយអ្នក?"

156 "ព្រះនឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន! ព្រះនឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន!"

"តើទ្រង់នឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានដោយរបៀបណា?"

"នោះមិនមានអ្វីខុសគ្នាទេ។"

157 បុរសចំណាស់ម្នាក់បានដើរឡើង ហើយនិយាយថា "តើអ្នកគិតថាទ្រង់នឹងឆ្លើយនៅពេលណា?"

158 "មែនហើយ ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់អ្នកទេ ព្រោះអ្នកជាអ្នកមិនជឿ។ ហុចឥដ្ឋឱ្យខ្ញុំខ្លះទៀត។" បោះពួកគេទៅទីនោះ*ដូចនោះ*...?...កុំខ្វល់ អ្នកមិនចាំបាច់ប្រាប់អ្នកមិនជឿគ្រប់រឿងនោះទេ មែនទេ? កុំធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។ អត់ទេ បាទ។ ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ "ហុចឥដ្ឋឱ្យខ្ញុំខ្លះទៀត។ ហាលេលូយ៉ា! នឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន!" នោះជារបៀបដែលអ្នកមានអារម្មណ៍នៅពេលអ្នកដឹងថាវានឹងកើតឡើង។ មែនទេ? បាទ មែនហើយ។

"អញ្ចឹង តើទ្រង់នឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា?"

159 "អ្នកមិនដឹងយ៉ាងណាទេ ដូច្នេះសូមបន្តការហុចឥដ្ឋ។" ដាក់ពួកវាទាំងអស់នៅទីនោះ យកឥដ្ឋចាស់ទាំងអស់នៅទីនោះ

160 យប់នោះគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ បាននិយាយថា "អូ យ៉ុកិបិត គិតរឿងនេះ យើងនឹងមានកូន! អូ គាត់នឹងក្លាយជាអ្នករំដោះ! ព្រះនឹងបញ្ជូនគាត់។ អូ វានឹងអស្ចារ្យណាស់។"

"អូ ប៉ុន្តែខ្ញុំ..."

161 "អូ ឈប់បារម្ភទៅ! ឈប់បារម្ភទៅ! ខ្ញុំអើយ! ព្រះគឺ—ព្រះកំពុងតែស្ដាប់រឿងបញ្ចប់នៅពេលនេះ។ ព្រះមានត្រចៀក ព្រះអាចស្ដាប់បាន។ ព្រះមានដៃ ទ្រង់អាចផ្ដល់។" ដូច្នេះ អូ គាត់មានជំនឿច្រើន។

162 អ្នកដឹងទេ នៅពេលអ្នកអធិស្ឋាន អ្នកនឹងទទួលចម្លើយ នោះអ្នកពិតជាមានជំនឿយ៉ាងច្រើនមែន។ អូ! តើអ្នកធ្លាប់អធិស្ឋានសុំអ្វីមួយ ហើយអ្នកដឹងថាព្រះនឹងធ្វើវាសម្រាប់អ្នកទេ? តើអ្នកជាក្មេងស្រីតូចធ្លាប់ធ្វើបែបនោះទេ ហើយអ្នកជាក្មេងប្រុសតូចធ្លាប់ទេ? បាទ។ ប្រាកដហើយ។ នោះហើយជាពេលដែលទ្រង់... នោះហើយជាពេលដែលអ្នកដឹងថាវានឹងកើតឡើង។ ត្រូវហើយ។

163 ពេញមួយឆ្នាំកន្លងផុតទៅ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងគឺមកដល់អាំរ៉ាមពីកន្លែងធ្វើការនៅថ្ងៃមួយ។ ហើយមានអ្វីកើតឡើង? កូនតូចដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់បំផុត អូ គាត់ជាកូនតូចគួរឱ្យស្រឡាញ់ប្រហែលជាប្រវែង*នេះ*។ ដូច្នេះហើយនាងក៏ចាប់វាប្រគល់ទៅឲ្យអាំរ៉ាម។ ហើយគាត់ថើបគាត់ អ្នកដឹងទេ។ គាត់ស្រឡាញ់គាត់ ឃើញ

ទេ។ ហើយម្ដាយកំពុងតែកាន់គាត់។ អូ ជាទ្រព្យល្អណាស់ហ្ន! នាងបាននិយាយថា "អូ ខ្ញុំភ័យណាស់ ទោះជាយ៉ាងណា អ្នកដឹងទេ។ កូនតូចនេះគឺជារបស់តូចគួរឱ្យស្រឡាញ់។"

164 ហើយអ្នកដឹងអ្វីទេ? ព្រះគម្ពីរបានចែងថា នោះជាទារកតូចដែលស្អាតបំផុតមិនធ្លាប់កើតមក។ ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាម្ដាយនឹងមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំលើរឿងនោះ។ អូ-ហូ។ ពួកគេបានគិត...ម្ដាយរបស់អ្នកគិតថាអ្នកជាកូនតូចដែលស្អាតបំផុត។ មែនអត់? បាទ។ នាងមានសិទ្ធិគិតបែបនោះ។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា នេះជាទារកដ៏តូចស្អាត។ អូ គាត់គឺជាគ្រឿងអលង្ការ។ ព្រះដាក់ព្រះហស្ដលើគាត់ អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះ អូ គាត់គឺជាកុមារតូចគួរឱ្យស្រលាញ់! គាត់នឹងដេកនៅទីនោះ ហើយគាត់—គាត់គ្រាន់តែញញឹមតិចៗ ដោយគ្មានធ្មេញ។

165 អ្នកមិនមានប្អូនប្រុសតូចនិងពួកគេ នឹងធ្វើដូចនោះ នៅពេលដែលគាត់គ្មាន—គ្មានធ្មេញទេ គ្រាន់តែញញឹម*បែបហ្នឹង*?

ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងគឺ "វ៉ា!"

"ឱ ខ្ញុំអើយ! អីយ៉ា វ៉ើរ! ខ្ញុំដឹងហើយ សូមលាក់គាត់។"

"មានបញ្ហាអ្វី? តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី?"

166 "យកគាត់ចុះក្រោម។ អ្នកដឹងពីការបញ្ហាគឺជាអ្វីហើយ។ ឃើញទេ ប្រសិនបើមេធ្មប់ច្រមុះវែងនោះមកទីនេះ ពួកគេនឹងយកកូនរបស់យើង ហើយសម្លាប់វាចោល។ ត្រូវហើយ។ យើងមិនអាចឱ្យវាយំបានទេ។" ដូច្នេះ អូ វាត្រូវការ—ត្រូវការអាហារពេលព្រឹកឬអាហារថ្ងៃត្រង់ខ្លះ។ ដូច្នេះម្ដាយយកវាទៅកាច់ជ្រុង នាងបំបៅវាហ្នឹងហើយ។ ដូច្នេះហើយគាត់មិនអីទេពេលនោះ។

167 ពីរបីយប់បន្ទាប់មក គេលេងជាមួយគាត់ ហើយ "វ៉ា!" គាត់ស្រែកឮម្ដងទៀត អ្នកដឹងទេ ចាប់ផ្ដើមយំ។ នាងទៅយ៉ាងលឿន ហើយលាក់ខ្លួន—លាក់គាត់យ៉ាងរហ័សដូច្នេះ។ ហើយនៅជាន់ក្រោម ផ្លូវចុះទៅខាងក្រោយ ក្នុងជញ្ជាំងមួយ អាំរ៉ាមបានជួសជុលកន្លែងតូចមួយដែលគាត់អាចលាក់ទារកបាន។

168 ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងគឺ គេបានឮអ្វីមួយនៅជាន់លើចុះមក... [បងប្រុសប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកា—អេដ។] *វ៉ើរ!* ទៅបាត់! គ្រប់គ្នាបែកខ្ញែកគ្នាទៅកន្លែងមួយ និយាយថា "នោះហើយគឺពួកគេ។ នោះហើយជាពួកមេធ្មប់

ចាស់ ដៃវែង លាបក្រចកដៃ!" និងមេធ្មប់ចាស់...ក្រឡេកមើលទៅខាងក្រោម ហើយមើលទៅក្រៅបង្អួចនិយាយថា "ចាស នោះហើយជាពួកគេ។ ពួកគេឈរនៅទីនោះ។"

[បងប្រុសប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកា—អេដ។] "បើកទ្វារឡើង!"

169 អាំរ៉ាមចាស់ដើរចេញ បើកទ្វារនិយាយ "តើអ្នកចង់បានអ្វី?"

170 បាននិយាយថា "អ្នកមានកូននៅទីនេះ ហើយយើងដឹងហើយ។ ហើយយើងនឹងយកវា។"

"យើងគ្មានកូនឲ្យអ្នកទេ។" ពួកគេមិនបាន។

171 "យើងចូលទៅមើល ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ យើងជាស្រ្តីប៉ូលីស។ ឃើញផ្លាកសញ្ញារបស់យើងទេ?" ហើយនោះជា ជា...តើវាមិនមែនជាអ្វីសម្រាប់មនុស្សស្រីទេឬ? ប៉ុន្តែ "យើងជាស្រ្តីប៉ូលីស។ យើងមានសិទ្ធិពីអាជ្ញាធរ!" អ្នកដឹងទេ យើងមានពួកគេនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ហើយដូច្នេះ—ដូច្នេះបន្ទាប់មកពួកគេចុះចូល ទៅក្នុង។ គេចូលទៅបើកសាឡុង ហើយបើកថតទាំងអស់ ហើយបោះអ្វីៗទាំងអស់ទៅលើឥដ្ឋ ហើយយកក្រណាត់គ្រែទាំងអស់មកអង្រួនវាចេញ។ ហើយឡើងទៅលើផ្ទះ រកមើលកន្លែងណាដែលលោកប៉ាមានកន្លែងសម្ងាត់។ រកមើលគ្រប់ទីកន្លែង ប៉ុន្តែពួកគេរកមិនឃើញទារកនោះទេ។

172 រកមិនឃើញកូនតូច ក៏ដើរទៅរកស្ត្រីនោះ ស្ត្រីកំសត់—យ៉ុកិបិតកំសត់ឈរនៅទីនោះ មុខរបស់នាងគឺស។ គេដើរឡើងនិយាយថា "មើលនៅទីនេះ! យើងដឹងថាអ្នកគឺជា—ម្ដាយមួយរូប។ យើងអាចប្រាប់ដោយសាររូបរាងរបស់អ្នក។ យើងដឹងថាអ្នកជាស្ត្រីបំបៅដោះ ហើយយើងដឹងថាទារកនៅទីនេះ។ យើងនឹងត្រលប់មកវិញ។ យើងនឹងចាប់វា!" ចេញពីទ្វារពួកគេបានទៅ។ វាយទ្វារ ហើយគេចេញទៅ។

នាងបាននិយាយថា "អូ អូ តើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន? តើយើងអាចធ្វើអ្វីបាន?"

173 ដូច្នេះ អាំរ៉ាម បាននិយាយថា "អធិស្ឋាន។" នោះជារឿងដែលត្រូវធ្វើ? [ក្មេងប្រុសស្រីនិយាយថា "បាទ។"—អេដ។] នោះជារឿងត្រូវធ្វើ មែនទេ? "អធិស្ឋាន! ចូរអធិស្ឋាន។"

"អូ អូ អូ! ខ្ញុំមិនដឹងថា—អ្វីដែលត្រូវធ្វើទេ។ អូ!"

174 ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ មើលចុះ អ្នកស្វាត់ចុះ ហើយអ្នកទៅបំបៅកូនម្តងទៀត។ ខ្ញុំឡើងទៅជាន់លើ ហើយអធិស្ឋាន។"

175 ដូច្នេះ គាត់ឡើងទៅជាន់លើ ហើយអធិស្ឋាន។ គាត់បាននិយាយថា "ព្រះយេហូវ៉ាអើយ ទ្រង់មានត្រចៀកហើយ។ ព្រះយេហូវ៉ាអើយ ទ្រង់បានបើកភ្នែកហើយ។ ព្រះយេហូវ៉ាអើយ ទ្រង់អាចស្តាប់ឮ។ ទ្រង់អាចឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន។ ទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យយើងនូវទារកនេះ។ ទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យយើងនូវការសន្យារបស់ទ្រង់។ ហើយទ្រង់នឹងរក្សាការសន្យារបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់នឹងរក្សាទារកនោះ។ ហើយខ្ញុំជឿជាក់!"

176 ក្រោយពីអធិស្ឋាន រួចគឺហត់ខ្លាំង គាត់—គាត់គ្រាន់តែដួល*បែបនេះ* ហើយចូលគេង។ [បងប្រុស ប្រាណហាំធ្វើតាមការស្រមុក—អេដ។] គាត់ហត់ណាស់! ធ្វើការពេញមួយថ្ងៃ ហើយអធិស្ឋានពេញមួយយប់។ គាត់អស់កម្លាំង។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកដឹងថាមានអ្វីកើតឡើង? គាត់ចូលគេងហើយគាត់យល់សប្តិឃើញ។

177 អ្នកដឹងទេ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលក្នុងសុបិនដែរ មែនទេ? ប្រាកដណាស់ ទ្រង់ធ្វើ។ បាទទ្រង់ធ្វើ។ ទ្រង់អាច។ ឃើញទេ? ហើយទ្រង់មានបន្ទូលក្នុងសុបិន។

178 អូ នៅពេលដែលគាត់ភ្ញាក់ឡើង គាត់បាននិយាយថា [បងប្រុស ប្រាណហាំចាប់ម្រាមដៃរបស់គាត់ម្តង—អេដ។] "នោះហើយ! ខ្ញុំគួរតែគិតអំពីរឿងនោះ។ នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំគួរធ្វើ។" [បងប្រុស ប្រាណហាំបានគោះលើវេទិកាប្រាំដង។] "ខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងមិននិយាយអ្វីអំពីវាទេ។"

គាត់ចុះតាមជណ្តើរ។ គាត់បាននិយាយថា "យ៉ុកិបិត!"

"ចាស បងសម្លាញ់? អូ ខ្ញុំនឿយហត់ណាស់។ ខ្ញុំមិនអាចគេងបានទេ។"

"អូ ទៅគេងទៅ។ ទៅដេក។ វាចប់ហើយ។"

"តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?"

"អូ ខ្ញុំទើបតែដឹង។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមានទំនុកចិត្ត!"

179 ជំនួសឲ្យភាពជាលោកប៉ា យប់នោះ ឡើងទៅអធិស្ឋាន គាត់ចុះទៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី។ គាត់រវល់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វី។ តោះចុះមកមើលគាត់។ ខ្ញុំឃើញគាត់ចុះទៅទីនោះ...[បងប្រុស ប្រាណហាំចាប់ផ្តើម គញ្ជរ

ហឹម និងដំខណៈពេលដែលធ្វើត្រាប់តាមការសោងសង់អ្វីមួយ—អេដ។] "ដំបាំង បាំង បាំង។" [បងប្រុសប្រាណហាំគោះ។] យកដើមត្រែងនេះ មកមើល ហើយ បង្វិលវាមើលថាល្អឬអត់។ [បងប្រុសប្រាណហាំដំ។] អេរ៉ុនតូចបានចេញទៅក្រៅ នៅថ្ងៃនោះ ហើយប្រមូលរបស់ដែពីរដាក់ក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី អ្នកដឹងទេ។ [បងប្រុស ប្រាណហាំ។] "សូមព្រះថែរក្សាអ្នក។" [បងប្រុសប្រាណហាំដំ។] "សាសនាសម័យ ដើម ត្រូវតែពិត!" [បងប្រុសប្រាណហាំដំលើអ្វីមួយ។] ចងពួកវាជុំវិញ។

នាងបាននិយាយថា "អាំរ៉ាម តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?"

"ហាលេលូយ៉ា! មិនមានអ្វីទេ អូនសម្លាញ់។ បន្តទៀត។"

180 [បងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។] "វាជាសាសនាបុរាណ។" [បងប្រុសប្រាណ ហាំដំវាម្តងទៀត។] "វាជាសាសនាបុរាណ។" យកវាមក*ទីនេះ* អ្នកដឹងហើយ។ "វា ជាសាសនាដើម។" "ស៊ិសសស" បិទវាទាំងអស់។ "ហើយវាល្អសម្រាប់ខ្ញុំ! ឱ្យនេះ មកខ្ញុំ..." គាត់កំពុងធ្វើអ្វីមួយ។

181 អ្នកដឹងទេ បន្ទាប់ពីមួយសប្តាហ៍ឬពីរសប្តាហ៍កន្លងផុតទៅ រឿងដំបូងដែល អ្នកដឹង ពួកគេឆ្ងល់ថាគាត់កំពុងធ្វើអ្វី។

182 ដូច្នេះ នៅយប់មួយនៅពេលដែលពួកគេដេកលក់ គាត់បានឡើងលើផ្ទះ ហើយយករបស់តូចនេះឡើង អ្នកដឹងទេ។ គាត់ក្រោកឡើង*ដូចនេះ*។ ហើយ គាត់យកវាឡើង។ គាត់លើកភួយដែលប្រពន្ធរបស់គាត់យ៉ុកិបិតកំពុងដណ្តប់គេង ហើយគាត់បានដាក់វានៅក្រោមភួយ។ ហើយអេរ៉ុនតូចនិង—និងម៉ារាមតូចបាន ដេកលក់។ អូ នាងគឺជាក្មេងតូចដ៏ផ្អែមល្ហែម ក្មេងស្រីតូចនោះ ហើយអេរ៉ុន តូចក៏ ដូច្នោះដែរ។ ដូច្នេះ គាត់បានដាក់វានៅក្រោមនោះ។ គាត់បាននិយាយថា "យ៉ុកិបិត ជាទីស្រឡាញ់។"

183 នាងបាននិយាយថា "តើអ្នកបាននៅបន្ទប់ក្រោមដីពេលយប់នេះដើម្បី អធិស្ឋានឬ អាំរ៉ាម?"

បាននិយាយថា "អត់ទេ ខ្ញុំបាននៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី ដោយសរសើរតម្កើង ព្រះជាម្ចាស់។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី?"

184 បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នក។ ឥឡូវនេះអ្នកដឹងថាពួកគេជាមេធ្មប់ចាស់កំពុងត្រលប់មកវិញ។"

"មែនហើយ។"

185 "ហើយខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលយើងនឹងធ្វើ។ កូនយើងបានបីខែហើយ ហើយយើងត្រូវដោះស្រាយវាចេញ។"

"អាំរ៉ាម! អ្នកត្រូវធ្វើអ្វី?"

"យើងត្រូវកម្ចាត់ទារក។"

"កម្ចាត់ទារក?"

"បាទ។"

"អូ អ្នកសាហាវណាស់!"

"អត់ទេ ខ្ញុំមិនឃោរឃៅទេ។ ទេ ទេ ទេ។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វី។"

186 "តើអ្នកចង់មានន័យថាយ៉ាងម៉េច? ហេតុអ្វី អ្នកនឹងអាក្រក់ដូចផារ៉ោន។ ទៅកម្ចាត់កូនយើងឬ?"

"មែនហើយ នឹងកម្ចាត់ទារក។"

"អូ យើងមិនអាចទេ!"

187 "ឥឡូវនេះស្តាប់។ បើយើងទុកវា យើងនឹងបាត់បង់វា។ ហើយប្រសិនបើយើងប្រគល់វាទៅព្រះដែលបានប្រទានដល់យើង នោះទ្រង់នឹងរកឃើញ។" តើវាត្រូវទេ? "ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកទុកវា យើងនឹងបាត់បង់វា។"

"តើអ្នកនឹងបាត់បង់វាដោយរបៀបណា?"

"ហេតុអ្វី ពួកមេធ្មប់ចាស់នឹងមកទទួលវា។"

188 ហើយមើលទៅ ប្រសិនបើអ្នករក្សាព្រលឹងនោះ ហើយបន្តរស់នៅដូចលោកិយនោះអ្នកនឹងបាត់បង់វាហើយ។ មេធ្មប់នៃឋាននរកគឺតាមពីក្រោយអ្នក។ ហើយនោះពិតមែនហើយ។ ភាពល្បីល្បើចាស់ទាំងអស់នៃលោកិយនេះ និងអ្វីៗនៅទីនោះវាគឺតាមពីក្រោយអ្នក។ ប្រសិនបើអ្នករក្សាវាអ្នកនឹងបាត់បង់វា ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកប្រគល់វាទៅអ្នកដែលបានប្រទានមកអ្នកវិញ នោះអ្នកនឹងបានវាវិញ ហើយរក្សាវាទុក។ តើពេលនេះឬ? បើយើងរក្សាទុក តើយើងធ្វើយ៉ាងណា? ក្រុមារនិយាយថា

"បាត់បង់វា។"—អេដ។] បាត់បង់វា។ បើយើងថ្វាយដល់ព្រះគ្រីស្ទ តើយើងធ្វើអ្វី? រក្សាវា។ ["រក្សាវា។"] អាម៉ែន! នោះជាការល្អ។ ឥឡូវនេះអ្នកឆ្លើយត្រូវ។

189 ឥឡូវនេះគាត់បាននិយាយថា "យ៉ុកិបិត យើងនឹងបាត់បង់វា ប្រសិនបើយើងទុកវា។ ដូច្នេះប្រសិនបើយើងប្រគល់វា—ត្រឡប់ទៅព្រះដែលបានប្រទានមកយើង នោះយើងនឹងរក្សាវាទុក។"

190 ឥឡូវនេះអ្នកមានព្រលឹងមួយ។ ហើយប៉ាប៉ានិងម៉ាក់ម៉ាក់ អ្នកដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករក្សាវា អ្នកនឹងបាត់បង់វា។ ត្រូវហើយ។ មេធ្មប់នៃឋាននរកនឹងយកវា។ ពួកគេទាំងអស់តាមពីក្រោយវា! ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកប្រគល់វាទៅអ្នកដែលបានប្រទានមកអ្នកវិញ នោះអ្នកនឹងរក្សាវាទៅកាន់ជីវិតដែលគ្មានទីបញ្ចប់។ ហាលេលូយ៉ា! អាម៉ែន! អត់ទោស កូនៗ ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែជាចាស់បុរាណល្មមនឹងស្រែក។ ប្រសិនបើអ្នករក្សាវា... ចូរនិយាយវាទាំងអស់គ្នា: [ក្រុមជំនុំថាតាមជាមួយនឹងបងប្រុស ប្រាណហាំ—អេដ។] "ប្រសិនបើអ្នករក្សាវាអ្នកនឹងបាត់បង់វា ប្រសិនបើអ្នកប្រគល់វាទៅអ្នកដែលបានប្រគល់ឲ្យអ្នកវិញ អ្នកនឹងរក្សាវាវិញ។" អាម៉ែន។ សូមចងចាំឥឡូវនេះ ចូរថ្វាយវាទៅទ្រង់។

191 ឥឡូវនេះសូមមើល។ អូ នាងចាប់ផ្តើមយំ។ នាងបាននិយាយថា "អូ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីជាមួយវា?" នាងនិយាយ។

"មើលនៅទីនេះ ខ្ញុំចង់បង្ហាញអ្នកនូវអ្វីមួយ។"

"តើអ្នកបានអ្វីនៅក្រោមគ្រែរបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ?"

បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបង្ហាញអ្នក។" ហើយគាត់បានទាញវាចេញ។

"អូ វាជាកន្ត្រកដើមត្រែងតូចមួយ!"

192 វាជាកប៉ាល់តូចមួយ តើវាជាអ្វី។ អត់មានឈ្នាន់ អត់មានក្តោង គ្មានកាណុងបាញ់លើវា ហើយវានឹងដាក់ទំនិញដ៏មានតម្លៃបំផុតដែលមិនធ្លាប់មានក្នុងកប៉ាល់រហូតដល់ពេលនោះ។ ព្រទេ! វាមិនមានប្រធានក្រុម ឬគ្មាននាវិកទេ។ បងប្រុស ខ្ញុំស្គាល់កប៉ាល់សម្រាប់មនុស្សធំដូចនោះដែរ!

193 "អូ" នាងបាននិយាយថា "អេម-...ឱ្យខ្ញុំមើលវាមើល អាំរ៉ាមសូមឱ្យខ្ញុំមើលបន្តិច។" នាងទៅទីនេះ។

194 បាននិយាយថា "មើលនៅទីនេះ មានគម្របតូចមួយនៅលើវា។ ឃើញទេ?" គាត់រើសគម្របតូច។

នាងបាននិយាយថា "អីយ៉ា! ក្លិនស្អុយ! អូ! រ៉េវ! ខ្ញុំអើយ!"

បាននិយាយថា "បាទ វាមានក្លិន។"

"ហេតុអ្វី?"

195 "ខ្ញុំបានចាក់វាពេញដោយជ័រ។ វាត្រូវបានបិត ទាំងអស់។" លាបជ័រ អ្នកដឹងទេ ដូច្នេះពួកគេបានដាក់ជ័រលាបពេញវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់កំពុងដាំឱ្យពុះនៅទីនេះ ហើយចាក់វានៅលើដើមត្រែងទាំងនេះ។ គាត់បានលាបវា។ បាននិយាយថា "មើល ទឹកមិនអាចចូលបានទេ។ ឃើញទេ វាត្រូវបានបិទជិតទាំងអស់។" ហើយបាននិយាយថា "ហើយវាមិនអាចចូលបានទេ ទឹកក៏មិនអាចដែរ។ ខ្ញុំបានបិតជ័រវា។"

បាននិយាយថា "អីយ៉ា! ធុំក្លិនមិនល្អទេ!"

196 អ្នកជាកូនក្មេងដឹងថាអ្វីជាជ័រទេ ពេលគេជួសជុលផ្លូវ "អូ មានក្លិនដ៏អាក្រក់!" ប៉ុន្តែវា—វា—វា—វារក្សា...វា—វាបិទរាល់ស្នាមប្រេះនៅតាមផ្លូវ។ ហើយនោះជាវិធីដែលវាធ្វើបាន វាបិទទឹកទាំងអស់។

197 ហើយនោះជាអ្វីដែលការអធិស្ឋានធ្វើសម្រាប់អ្នកជឿ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យលោកិយឃ្លាតពីអ្នករាល់ថ្ងៃ គឺនៅពេលដែលអ្នកលុតជង្គង់របស់អ្នក ហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ!" ហើយឈាមចុះមក ហើយវាបិទអ្នកទាំងអស់គ្នា ដើម្បីកុំឲ្យអារក្សអាចយកអ្នកបាន។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ អូ ជាច្រើនដងមនុស្សនិយាយថាវាពិបាក ប៉ុន្តែវាមិនមានអ្វីប្លែកទេ វាធ្វើឱ្យអ្នកមានសុវត្ថិភាព។ នោះជារឿងសំខាន់ រក្សាសុវត្ថិភាព។ និយាយថា "អ្នកចាស់ហើយ" ប៉ុន្តែវាមិនសំខាន់ទេ វារក្សាអ្នកឱ្យមានសុវត្ថិភាព។

"មែនហើយ" បាននិយាយថា "តើយើងនឹងធ្វើអ្វី?"

198 "ត្រូវហើយ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលយើងនឹងធ្វើ។ យើងនឹងយកកូនយើង ហើយយើងនឹងបំបែកគ្នាបន្តិច។ ហើយយើងនឹងយកទារកនោះទៅដាក់នៅទីនេះ ហើយយកវាទៅក្នុងទន្លេនីល។"

199 "អូ! ទេ! ទេ! ទេ! អាំរ៉ាម អ្នកមិនអាចដាក់កូនរបស់យើងនៅក្នុងទន្លេបានទេ។"

200 "បាទ! បាទ! ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងធ្វើអ្វី។" ឃើញទេ គាត់មានសុបិន គាត់ដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ឃើញទេ ព្រះបានណែនាំគាត់។ គាត់ដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ គាត់បានសង់ទូកនេះ ហើយគាត់បានឃើញថាវាជាប្រភេទទូកដែលបានសង្គ្រោះណូអេឱ្យត្រឡប់មកទីនោះវិញនៅសម័យគាត់។

201 ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "មើលទីនេះ ខ្ញុំបានកាត់រន្ធតូចមួយនៅផ្នែកខាងលើរបស់វា ដូច្នេះគាត់អាចដកដង្ហើមបាន។ ឃើញទេ គាត់អាចទទួលពន្លឺព្រះអាទិត្យតាមរយៈទីនោះ។"

202 ហើយអ្នកដឹងទេថា ទូកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរចាស់ នៅទីនោះ វាត្រូវបានធ្វើឡើងតាមរបៀបដូចគ្នា។ ហើយវាមានរន្ធនៅផ្នែកខាងលើរបស់វា ដូច្នេះអ្នកអាចឃើញចូលក្នុង អ្នកឃើញទេ និងកន្លែងដែលគាត់ត្រូវរកមើល។

203 ពេលនោះទារកដ៏កំសត់ម្នាក់នេះ គ្មានឈ្មោះ គ្មានឈ្មោះអ្វីទាំងអស់ ទារកតូចគ្មានឈ្មោះ និងជាទារកតូចគួរឱ្យស្រឡាញ់បំផុតក្នុងលោក។

204 យប់បន្ទាប់មកដល់ ហើយគេចាំ ដល់ម៉ោង៣ទៀបភ្លឺ ទើបគេ... គាត់ដើរមក។ ហើយគាត់បានឆ្លងកាត់ការអធិស្ឋាន។ គាត់ទៅហើយ គាត់និយាយថា "ឥឡូវនេះ យ៉ុកិបិត ក្រោកឡើង!"

205 ដូច្នេះហើយ ពួកគេបានដាស់អើរ៉ុនតូចនិងម៉ារាមតូច។ អូ នាងមកហើយនាងដាក់ដៃអោប នាងនិយាយថា "លោកប៉ា!" នាងតូចម៉ារាម បាននិយាយថា "អ្នកនឹងមិនយកប្អូនប្រុសតូចរបស់យើង ទៅទេ មែនទេ ហើយដាក់វានៅក្នុងទន្លេនីលដែលជាកន្លែងដែលក្រពើចាស់ទាំងអស់នោះ?"

206 ហើយគាត់បានអង្អែលសក់តូចរបស់នាងទៅវិញ*ដូចនោះ*។ ហើយនាង... នាងមានភ្នែកស្អាត ហើយសក់តូចស្អាត។ ដូច្នេះហើយគាត់បានថើបនាងនៅលើចំហៀងនៃថ្ពាល់។ គាត់បាននិយាយថា "អូនសម្លាញ់ វាធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺចិត្តដូចគ្នាដែរ។ វាធ្វើឱ្យខ្ញុំឈឺចាប់ដែរ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែធ្វើបែបនេះ។"

207 អ្នកឃើញទេ ក្មេងស្រីតូចៗ និងក្មេងប្រុស ពេលខ្លះយើងត្រូវធ្វើរឿងដែលធ្វើឲ្យយើងឈឺចាប់ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែធ្វើវា ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ នៅពេលដែលក្មេងស្រីនិយាយថា "ហ៎ា តើអ្នកធ្លាប់ជក់បារីទេ?"

អ្នកនឹងនិយាយថា "ទេ។"

208 "មែនហើយ សាកល្បងម្តង! អូ ខ្ញុំជាសម្លាញ់របស់អ្នក អ្នកដឹងហើយ។ បាទ អ្នកសាកល្បងវាមើល។"

209 ប៉ុន្តែអ្នក វាអាចនឹងឈឺចាប់បន្តិច ប៉ុន្តែនិយាយថា "ហ៊ឺ។ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើទេ។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? "ខ្ញុំមិនធ្វើវាទេ។"

និយាយថា "តើអ្នកមកទេ ទៅចូលរួមកម្មវិធីជាមួយខ្ញុំល្ងាចនេះ?"

210 "ទេ ទេ។ អា-ហ៊ឺ។ ខ្ញុំមិនទៅកម្មវិធីទេ។" ឃើញទេ? វាអាចនឹងឈឺចាប់បន្តិច។ ឃើញទេ?

211 "អូ អ្នកគ្រាន់តែជាអ័ព្ទចាស់ប៉ុណ្ណោះ។" តើអ្នកមិនជឿរឿងនោះទេឬ។ ប្រហែលជាឈឺចាប់បន្តិច។ គ្រាន់តែងាកក្បាលរបស់អ្នកចេញពីវា វាជារឿងត្រឹមត្រូវដែលត្រូវធ្វើ អ្នកឃើញទេ។ ធ្វើបែបនោះជានិច្ច ធ្វើរឿងត្រឹមត្រូវ។ ត្រូវហើយ។

212 ហើយឥឡូវនេះនៅពេលដែលក្មេងស្រីកំពុងរៀនក្បាច់រាំម្រាមជើងចាស់តូចបែបនេះ ហើយចង់ឱ្យអ្នកធ្វើវា អ្នកប្រាប់ពួកគេថា "ទេ ទេ។" អ្នកមិនធ្វើវាទេ ឃើញទេ។

213 "អូ វាសប្បាយណាស់។" អ្នកមិនខ្វល់ថាវាសប្បាយប៉ុណ្ណាទេ។ អ្នកចង់ធ្វើអ្វីដែលត្រូវ ដូច្នេះអ្នកតែងតែធ្វើអ្វីដែលត្រូវ។ ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែចាំថាឥឡូវនេះ។ អ្នកនឹងមិនភ្លេចវា មែនទេ?

214 ឥឡូវនេះ តើពួកគេបានធ្វើអ្វី? ពេលនោះគេយកកូនតូចឡើងទៅ។ ហើយ អើរ៉ុនតូចឡើងមក គាត់និយាយថា "លោកប៉ា តើប៉ាធ្វើយ៉ាងណាជាមួយកូនតូចរបស់យើង?"

215 គាត់បាននិយាយថា "អើរ៉ុន សូមអង្គុយនៅលើភ្លៅរបស់ខ្ញុំ កូនសម្លាញ់។" បាននិយាយថា "មើល អើរ៉ុន។ បើយើងទុកកូននេះ តើយើងធ្វើម៉េច?" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "បាត់បង់វា។"—អេដ។] "បាត់បង់វា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងប្រគល់ទារកនោះមកក្នុងដៃរបស់ព្រះអង្គដែលប្រទានដល់យើង។ អ្វីដែលយើងនឹងធ្វើ?" ["រក្សាវា។"] "យើងនឹងរក្សាវា។" ត្រឹមត្រូវហើយ។

"ប៉ុន្តែតើលោកប៉ា នឹងធ្វើវាដោយរបៀបណា?"

216 "ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេ ប៉ុន្តែព្រះនឹងធ្វើវា។" ឃើញទេ?

217 ដូច្នេះហើយបានជាគេដាក់ទារកតូចនៅទីនោះ ហើយគាត់ក៏ទៅ។ ហើយពួកគេទៅឥឡូវនេះ ពួកគេនឹងទៅមាត់ទ្វារ។ ពួកគេចុះទៅមាត់ទ្វារ គាត់មើលទៅផ្លូវ*នេះ*ចុះតាម-ផ្លូវ *នោះ*ចុះតាមផ្លូវ។ គ្មានកន្លែងណាទេ គ្មានអ្នកណាមកទេ។ បាននិយាយថា "សូមអញ្ជើញមក យ៉ូកិបិត។ មក អើរ៉ុន។ មកម៉ារាម។ តោះទៅ។"

218 គេយកទូកតូចចុះទៅកាន់ទង់ជាតិនៅមាត់ទន្លេ។ អូ វាជាពេលយូរសម្រាប់រង់ចាំពន្លឺថ្ងៃរះ។ ហើយមកដល់ទីនេះ អើរ៉ុនតូច ត្រលប់មកទីនោះកាន់ដៃម៉ារាមតូចប្អូនប្រុសនិងប្អូនស្រី ពួកគេយំ។ ហើយយ៉ូកិបិតតូចដ៏កំសត់នាងកំពុងទៅជាមួយនិយាយថា "ខ្សឹកខ្សួល ស ស។"

"ស៊-ស៊-ស៊-ស៊-ស៊-ស៊! ពួកគេកំពុងមើលផ្លូវ។ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន។ ស៊! ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន។" ដើរតាមផ្លូវ។ "ស៊-ស៊-ស៊! ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន។" វេចខ្ចប់ទារកតូចឱ្យប្រយ័ត្ន។ ហើយម្ដាយកំពុងវេចខ្ចប់ទារក ហើយ—ហើយប៉ាកំពុងវេចខ្ចប់ហិប។

219 ពួកគេចុះទៅទន្លេ។ អូ វាជាទន្លេដ៏ធំមួយ ប្រហែល ធំជាងគេទីពីរក្នុងលោក។ ដូច្នេះហើយ ទន្លេដ៏ធំអស្ចារ្យ ហើយលឿន ហើយពេញទៅដោយសត្វក្រពើ និងសត្វក្រពៀធំៗ។ អូ ពួកគេធាត់។ អីយ៉ា! ពួកគេបានចិញ្ចឹមវាទាំងអស់មានកូនក្មេងជាចំណី។ ពួកគេគ្រាន់តែធាត់។ ហើយ—ហើយនាងនិយាយថា យ៉ូកិបិតនិយាយទៅកាន់ អាំរ៉ាម ប្ដីរបស់នាងថាៈ "អូ ចុះបើសត្វក្រពើចាប់វា? ចុះបើក្រពើនៅទីនេះប៉ះវា?"

220 បាននិយាយថា "កុំបារម្ភ។ បើពួកវាបានប៉ះច្រមុះនៅនិងជ័រនោះ នោះពួកគេនឹងវាចេញឆ្ងាយ ឃើញទេ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលវាមានក្លិន។ វានឹងបិទច្រមុះរបស់វា" បាននិយាយថា "វាមិនអាចធុំក្លិនសាច់មនុស្សបានទេ ដូច្នេះវានឹងចេញទៅឆ្ងាយ។ ជ័រនោះនឹងមានក្លិនស្អុយរហូតដល់ចង់រត់ចេញ។ វានឹងមិនអីទេ។ កុំបារម្ភអី។" ដូចនេះពួកគេ...ហើយនៅទីនោះបានដាក់វាចុះ ក្នុងទូកតូច។ ហើយនាងបាននិយាយ..."ឥឡូវនេះអ្នកបំបៅទារកឱ្យហើយ។"

221 ដូច្នេះម្ដាយយកកូនមកបំបៅ ហើយនាងបំបៅទារករហូតទាល់តែវាទទួលបានអាហារពេលព្រឹក គឺនៅពេលព្រឹកព្រលឹម។ ហើយបន្ទាប់មកនាង [បងប្រុសប្រាណហាំបញ្ចេញសំឡេងថើប—អេដ។] ថើបវា។ ហើយបាននិយាយថា

"ឥឡូវនេះ អើរ៉ុន អ្នកអាចថើបវាបាន។" ហើយអើរ៉ុនថើបវា។ រួចយកវាទៅឲ្យម៉ារាម ហើយនាងក៏ថើបវា។ ហើយម្ដាយថើបវា ហើយ "អូ" នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែ..."

222 "ពេលនេះស៊ូ-ស៊ូ-ស៊ូ! ឥឡូវស្ដាប់ យើងត្រូវតែធ្វើជាទាហាន។ ឃើញទេ? យើងត្រូវតែធ្វើជាទាហាន។ ឥឡូវនេះអ្នកទាំងអស់គ្នាចង់ថើបវាម្ដងទៀតទេ?" ពួកគេទាំងអស់ថើបវាម្ដងទៀត។ បន្ទាប់មក គេដាក់គាត់នៅទីនោះ។

223 ហើយម្ដាយក៏ធ្វើភួយតូចមកដាក់លើវា និងខ្នើយតូច។ នាងបានដាក់វានៅទីនោះ។ នាងបាននិយាយថា "កូនតូចជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ សូមព្រះប្រទានពរអ្នក។"

"ស៊ូ-ស៊ូ-ស៊ូ! ឥឡូវនេះ ព្រះនឹងថែរក្សាវា។ កុំបារម្ភអី។"

224 បិទគម្របតូចចុះក្រោម។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ឪពុកចាប់ផ្ដើមដោះអាវរបស់គាត់ ដោះអាវរបស់គាត់។ នៅទីនេះគាត់ទៅ ចូលទៅក្នុងទឹក។

225 តើអ្នកគិតថាមានអ្វីកើតឡើងនៅឋានសួគ៌ តាំងពីពេលនេះ? ហាលេលូយ៉ា! អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលអ្វីៗធ្លាក់ចុះនៅទីនេះ វាក៏មានអ្វីមួយកើតឡើង នៅទីនោះដែរ។ អាម៉ែន! ខ្ញុំអាចឃើញព្រះជាម្ចាស់ក្រោកពីបល្ល័ង្ករបស់ទ្រង់ ដើរឡើងលើមានបន្ទូលថា "កាព្រីយ៉ែល! កាព្រីយ៉ែល! តើអ្នកនៅឯណា?"

កាព្រីយ៉ែល ឆ្លើយថា "ទូលបង្គំនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់។"

226 "មកនេះ! នឹងមកបង្ហាញអ្វីមួយដល់ឯង!" បាននិយាយថា "ទេវតាទាំងអស់មកទីនេះ បន្តិច អញចង់បង្ហាញឯងពីរឿងមួយ។ អញមានមនុស្សដែលជឿអញ។ បាទ អញមានមនុស្សដែលទុកចិត្តអញ។ មកនេះបន្តិច! ល្អសម្រាប់ទេវតាទាំងអស់គ្នា មើលទៅ។ មើល!"

"តើវានៅឯណា?"

"ខាងស្ដាំចុះនៅទីនោះ។ ឃ្លាំមើល។"

"បាទ បាទ។ ទូលបង្គំ ឃើញហើយ។"

227 "មើលចុះនៅទីនោះ។ មើលតាមគែមរបស់ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេនៅគុម្ពោតនៅទីនោះ ទង់ជាតិពួកគេនិងវត្ថុផ្សេងៗ?"

"មែនហើយ។"

"មើលនៅទីនោះ!"

"តើវាគឺជាអ្វី?"

228 "មានបុរសម្នាក់លើកដៃឡើងលើ លុតជង្គង់អង្វររកអញ។ មានម្ដាយយំ និងកូនតូចពីរនាក់កំពុងយំ។ ពួកគេទុកចិត្តអញដល់ទីបញ្ចប់។ កាព្រីយ៉ែល តើអ្នកចាំពេលដែលអ្នកបានចូលទៅទេ? នៅចាំបុរសនោះបានទេ?"

229 "បាទ ទូលបង្គំបានជួបគ្នាក្នុងបន្ទប់នៅយប់នោះ ហើយបាននិយាយជាមួយគាត់។ អូ-ហូ។"

230 "គាត់នៅតែទុកចិត្តអញ។ អញមានមនុស្សដែលជឿអញ! អញមានមនុស្សដែលទុកចិត្តអញដល់ទីបញ្ចប់!" ប្រងប្រុស ប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកាប្រាំមួយដង—អេដ។] "ឃើញគាត់ទេ? មើលទៅគាត់។"

"បាទ អូ តើគាត់មិនមែនជាមនុស្សក្លាហានទេឬ!"

231 ឪពុកកំពុងដើរក្នុងទឹក ចាប់ផ្ដើមរុញទូកតូចចេញ។

ខ្ញុំអាចឮទ្រង់មានបន្ទូលថា "កាព្រីយ៉ែល!"

"ព្រះករុណា ព្រះអម្ចាស់?"

232 "ហៅទេវតាមួយម៉ឺនទៅកន្លែងកើតហេតុ។ បញ្ជាឱ្យពួកគេដើរក្បួនភ្លាមៗ។ ចូរហៅទ័ពស្ថានសួគ៌ចេញ។ បញ្ជូនពួកគេទាំងអស់ឡើង-ចុះ-តាម បដានៃស្ថានសួគ៌ ហើយដាក់ពួកគេទាំងអស់ឡើង-ចុះ-តាមទន្លេនីល។ អញបង្គាប់ថាកុំឲ្យក្រពើប៉ះទំនិញនោះ! គ្មានអ្វីនឹងប៉ះវាទេ! កុំថាឡើយសូម្បីតែឈើមួយដុំមកជិតវាដែរ។" ហាលេលូយ៉ា!

233 កាព្រីយ៉ែលបានទូលថា "ព្រះករុណាថ្លៃវិសេស។" ខ្ញុំអើយ! គាត់ផ្លុំត្រែ! ទេវតាមួយម៉ឺនចូលក្នុងដៃ!

"មេទ័ព។ តើទ្រង់នឹងគង់នៅឯណា ព្រះអម្ចាស់?"

234 "អញនឹងនៅចុងម្ខាងទៀត។" ទ្រង់តែងតែនៅចុងបញ្ចប់នៃការទទួល។ "អញនឹងរង់ចាំនៅចុងម្ខាងទៀត។ អញមានគោលបំណងមួយ។ នៅពេលដែលមនុស្សនឹងជឿលើអញ នោះអញមានអ្វីមួយ គឺគោលបំណងមួយ។ វានឹងដំណើរការជាមួយពួកគេ។" មិនអីទេ ទ្រង់យាងចុះទៅម្ខាងទៀត។

235 ខ្ញុំឃើញម៉ូសេ...ឬអើរ៉ុន និងពួកគេតិចតួច ដើរឡើងតាមផ្លូវទាំងយំ។ "ស៊-ស៊-ស៊-ស៊-ស៊-ស៊! មើលវា។"

236 ហើយម៉ារាមតូចនាងនៅតែឈរមើល។ នាងបាននិយាយថា "អូ! អូ!"

237 បាននិយាយថា "មកណេះ ម៉ារាម វាជិតភ្លឺហើយ។ មកលឿនឡើង ហើយមាន់រងាវជិតភ្លឺ។ មកឱ្យលឿន ពន្លឺថ្ងៃ មកដល់ហើយ។ អូនសម្លាញ់ តោះ!"

238 បាននិយាយថា "អូ លោកប៉ា លោកប៉ា! សូមមួយលើក ទៀតចុះ។ ទុកឲ្យខ្ញុំឈរ ចាំមើលសិន ចាំមើលថាមានអ្វីកើតឡើង។ បន្តិចទៀតខ្ញុំនឹងត្រលប់មកផ្ទះវិញ។"

239 "អូ" [បងប្រុសប្រាណហាំខ្ទាស់ម្រាមដៃរបស់គាត់។—អេដ។] "នោះជាគំនិតល្អ អម៉ារាម។ វាប្រហែលជាត្រូវហើយ។ អ្នកគ្រាន់តែឈរមើលអ្វីដែលកើតឡើង។"

"មិនអីទេ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងមើលវា។"

240 "ឥឡូវនេះ អ្នកប្រញាប់ទៅផ្ទះវិញបន្តិច។ អ្នកគ្រាន់តែឃើញអ្វីដែលកើតឡើង។ ហើយអ្នកមក នាំដំណឹងមកយើង តើមានអ្វីកើតឡើង។"

"មិនអីទេ លោកប៉ា។" ហើយពួកគេបានបន្តទៅមុខទៀត ត្រូវប្រញាប់។

241 នាងតូចម៉ារាម នាងឈរមើល។ រឿងដំបូង អ្នកដឹងទេវាមានពន្លឺ។ "អ៊ូ អ៊ូ អ៊ូ តើមានអ្វីមកដល់ទីនោះ? វាជា—វាជាកំណាត់។ ទេ។ តើនោះជាសត្វក្រពាមែនទេ? អូ វាបានងាកចេញ។"

242 ហា-ហា! តើវាបានឃើញអ្វី? វាឃើញអ្វីដែលមនុស្សជាច្រើនមើលមិនឃើញ។ ឃើញទេ? ទំនិញតូចតាចនោះកំពុងធ្វើដំណើរ អណ្តែតឆ្លងកាត់ទីនោះ។ ពួកគេបានគិតថា វាមិនមានអ្នកនាំមុខទេ ពួកគេគិតថាវាមិនមានប្រធានក្រុម។ វាមាន។ ពួកគេត្រូវបានប្រមូលផ្តុំនៅជុំវិញ។

243 ក្រពើតូចមកនេះនិយាយថា "អូ មើលចុះ!" នៅទីនេះគាត់មកហើយ អណ្តែតឡើង*ដូចនោះ*។ វាហែលទៅ...អូទេ។ ទេ ទេ។ វាមិនអាចចូលទៅជិតទំនិញនោះបានទេ។

នៅទីនោះមានអ្នកអ្នករំដោះឈឃ្លាំមើល ជាអ្នករំដោះ ជនជាតិយូដាបីលាននាក់ដែលត្រូវការការរំដោះខ្លួន។ បងប្រុស ប្រាណហាំគោះលើវេទិកាប្រាំដង

—អេដ។] អារក្សទាំងអស់នៅក្នុងនរកមិនអាចប៉ះគាត់បានទេ។ អណ្ដែតចុះឡើងលើ ទូកធ្វើពី-ដើរចាស់តូចនេះនៅមាត់ទន្លេ។

244 រឿងដំបូង អ្នកដឹងទេ វាចូលទៅក្នុងទឹកហូរ។ "អូ!" ម៉ារាមបាននិយាយថា "អូ! អូ! មើលនោះនែ! ទឹកហូរនោះមើលទៅវាចុះ! មើលបែបហ្នឹង!" រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងភ្លាមៗ វាគ្រាន់តែរេចេញ។

245 នោះជាវិធីដែលវាទៅ។ យើងចូលទៅក្នុងទឹកកួច ពេលខ្លះ ទូកតូចមួយនេះ។ កុំបារម្ភ។ មាននរណាម្នាក់កំពុងមើល។ "ទេវតានៃព្រះបានបោះជំរំពីលើអ្នកដែលកោតខ្លាចទ្រង់។" មានមួយម៉ឺននាក់ក្នុងបញ្ជីដើរក្បួនឥឡូវនេះ។

246 ម៉ារាមតូច នាងចុះទៅ នាងឡើងលើថ្មដ៏ធំនេះ ហើយនាងក៏ឡើងលើវា*បែបនេះ*។ ហើយនាងរត់ចុះ ទៅមើលទូក។ ហើយបន្តចុះតាមរយៈ*ទីនេះ* ហើយឆ្លងកាត់ក្រុមនៃទង់ជាតិនេះ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក វាជាប់នៅទីនោះ។ និយាយថា "អូ! អូ ខ្ញុំឆ្ងល់!"

247 (ឥឡូវនេះ លោកប៉ារបស់នាងបានប្រាប់នាងថា "ឥឡូវនេះកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់ឃើញអ្នកមើលវា។ បើមាននរណាម្នាក់ឡើងមកធ្វើដូចជាមិនបានមើលទៅវាគ្រាន់តែទៅផ្លូវផ្សេងទៀត។ កុំ—កុំធ្វើដូចដែលអ្នកកំពុងមើលទាល់តែសោះ សូមបន្តទៅមុខទៀត។" "ត្រូវហើយ" នាងឆ្លើយថាយល់។)

248 នាងចុះទៅតាមដងទន្លេរ។ វាជាប់គាំង។ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង មានអ្នកនេសាទមួយក្រុមធំ។ ហើយនាងធ្វើដូចជាក្មេងស្រីតូចម្នាក់ដើរចុះមកក្រោម។ ពេលនេះ ម៉ោង ១០ព្រឹកហើយ អ្នកដឹងទេ ដូច្នេះនាងនៅតែដើរតាមមាត់ទន្លេ។ ហើយនាងសម្លឹងមើលទៅខាងក្រោយ មើលឃើញថាវាកំពុងទៅណា។

249 មួយសន្ទុះក្រោយមក នាងក៏ឆ្លងកាត់ក្រុមមួយទៀត។ គ្រាន់តែបន្តមើល បន្តទៅឆ្ងាយបន្តិច។ បន្តទៅមុខ ទៅមុខបន្តិចទៀត។

250 មួយសន្ទុះក្រោយមក នាងក៏មកដល់ជញ្ជាំងដ៏ធំមួយ។ "អូ! វានឹងចូលនៅពីក្រោយជញ្ជាំងនេះ!" តើនាងអាចធ្វើអ្វីបាន? នាងមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ដូច្នេះហើយនាងមិនអាចឡើងលើជញ្ជាំងបានទេ ទើបនាងដើរចូលក្នុងទឹក ហើយឈានជើងទៅលើ*បែបនេះ* ហើយវារឡើងលើ។ នាងទៅដល់ទីនោះ ហើយនាងបន្តដើរ។

251 រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង នាងនៅក្នុងសួនដ៏ស្រស់ស្អាត។ ផ្ការីកគ្រប់ទីកន្លែង ហើយស្អាតណាស់។ ឥឡូវស្តាប់បន្តិចសិន។ ឥឡូវមើល ក្មេងស្រីតូច។ ផ្កាស្អាត ហើយ អូ ដើមឈើត្រូវបានតុបតែងទាំងអស់។ មើលទៅស្អាតណាស់! វាជាឧទ្យានមួយ។ "អូ" នាងបាននិយាយថា "មើលនៅទីនោះ! អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំនៅក្នុងឧទ្យានវាំង គឺវាំងរបស់ផារ៉ោន នៅក្នុងឧទ្យាន។ តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីនៅទីនេះ? បើគេចាប់ខ្ញុំមកទីនេះ អ៊ូ តើគេនឹងធ្វើអ្វីដាក់ខ្ញុំ?"

252 ហើយនាងមើល។ ទូកតូចទៅទីនោះ ហើយវាឈប់នៅទីនោះក្នុងទឹក ហើយចាប់ផ្តើមអណ្តែតជុំវិញ ក្នុងទឹក។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាហេតុអ្វី។ ហើយនាងលឺនរណាម្នាក់និយាយ។ នាងដើរថយក្រោយនៅក្រោមគុម្ពោត។ នាងអង្គុយ ហើយមើលទៅក្រៅ*បែបនោះ* អ្នកដឹងទេ ម៉ារាមតូចចាប់ផ្តើមមើលទៅក្រៅ ឃើញវា។

253 រឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ មានបុរសខ្លាំងៗមាឌធំៗមួយចំនួនដែលបើកដំបូលផ្ទះ*បែបនេះ*។ ហើយអ្នកបម្រើដើរតាមក្រោយ ក៏ច្រៀងដែរ។ ហើយមានស្ត្រីម្នាក់មក ហើយនាងមានខ្សែមាសធំនៅជុំវិញក្បាលនាង ដោយមានពស់ធំមួយបើកមាត់ (*ដូចនោះ*) ចេញនៅពីមុខវា។ ហើយនាងជាមនុស្សស្រីដែលមានរូបរាងស្អាត ហើយនាងក៏ចុះមក។ នាងមានអាវធំស្អាតពិតៗ និងរបស់របរ។ ហើយខ្ញុំលឺអ្នកបំរើម្នាក់និយាយថា "ព្រះនាងម្ចាស់ តើអ្នកគិតថា ទឹកនឹងក្តៅទេនៅព្រឹកនេះ?"

254 ម៉ារាមបាននិយាយថា ""ព្រះនាងម្ចាស់? អូ វាត្រូវតែជារាជវង្ស ដូច្នេះខ្ញុំច្បាស់ជានៅក្នុងឧទ្យានហើយ។ ហើយបើគេចាប់ខ្ញុំនៅទីនេះ តើគេនឹងធ្វើម៉េចដាក់ខ្ញុំ?"

255 មិនអីទេ នាងចុះមក ហើយបុរសសម្បុរខ្មៅមាឌធំៗ យាមបង្គោល*បែបនេះ* ដើរចុះទៅមាត់ទឹក*បែបនោះ* ហើយនាងក៏ឡើងដោះស្បែកជើងចេញ។ ហើយអ្នកបំរើម្នាក់មានកន្សែង ហើយអ្នកផ្សេងទៀតមានសាប៊ូ។ ហើយនាងចុះទៅងូតទឹកពេលព្រឹក។ ដូច្នេះនាងចុះទៅទីនោះហើយនាងចាប់ផ្តើម—ដើម្បីរៀបចំងូតទឹករបស់នាង។ នាងបានដោះស្បែកជើងរបស់នាង។ នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងដាក់ម្រាមជើងក្នុងទឹក ហើយមើលថាវាក្តៅឬអត់។ អូ វាគ្រាន់តែល្អណាស់...តើនោះជាអ្វីនៅទីនោះ?"

256 "អូ!" ម៉ារាមតូច ម៉ារាមបាននិយាយថា "អូ! អូ នាងឈប់ឃ្លាំមើលទូកនោះទៀតហើយ។"

"អូ" នាងបាននិយាយថា "តើនោះជាក្រពើមែនទេ?"

257 បុរសខ្លាំងម្នាក់នោះបាននិយាយថា "ចាំបន្តិច ខ្ញុំនឹងទៅមើល។" ខ្វាត់ ខ្វាត់ ខ្វាត់ ដើរចេញចូលទៅក្នុងទឹក។ រើសឡើង*បែបនេះ*ហើយដើរចូល។ ថា "ព្រះនាងម្ចាស់!" ឱ្យទៅអ្នកបំរើ។ ស្ត្រីបម្រើក៏យកវាមកប្រគល់ឲ្យនាង*បែបនោះ* រួចក៏ដាក់ចុះ។

258 នាងបាននិយាយថា "តើវាគឺជាអ្វី? ហឺរ! មានជ័រពាសពេញ។ មើលទីនេះចុះ វាមានរន្ធមួយនៅផ្នែកខាងលើរបស់វា។"

259 ហើយម៉ារាមបាននិយាយថា "អូ! អ៊ូ ប្អូនប្រុសខ្ញុំទៅហើយ! ទៅហើយប្អូនប្រុស!"

260 ដូច្នេះហើយ ពួកគេបើកវា*ដូចនេះ*។ "អូ វាជាទារក!" ហើយវាចាប់ផ្ដើម...ទារកតូចស្អាតបំផុតលើលោក! ហើយ ឱ គឺព្រះជាម្ចាស់ដែលអាចបណ្ដាលឱ្យមានការស្អប់ អាចបណ្ដាលឱ្យមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ ហើយសេចក្ដីស្រឡាញ់ទាំងអស់ដែលទ្រង់អាចដាក់ក្នុងចិត្តមនុស្សជាម្ដាយមានសម្រាប់កូន ទ្រង់បានដាក់ក្នុងចិត្តរបស់ក្មេងស្រីនោះ។ ហើយនាង—នាងបាននិយាយថា "វាគឺជាផ្នែកមួយនៃពួកហេព្រើ-...ខ្ញុំដឹងថាវាជានរណា។ នេះហើយជាគំនិតបិតាខ្ញុំ! គាត់សាហាវណាស់! ទ្រង់បានបញ្ជាឱ្យពួកគេទាំងអស់សម្លាប់កូនជនជាតិហេព្រើរ។ ហើយម្ដាយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ទើបតែបានបោះកូនរបស់ពួកគេចោល ដោយរំពឹងថាវានឹងទៅដល់គ្រប់ទីកន្លែង។ អូ គាត់អាក្រក់! មែនហើយ គាត់នឹងមិនសម្លាប់អ្នកនេះទេ ព្រោះនេះជារបស់ខ្ញុំ។" អូ-ហ៊ី ឃើញថាព្រះកំពុងធ្វើ-យ៉ាងណា?

261 នាងបានលើកគាត់ឡើង ហើយ [បងប្រុសប្រាណហាំ បញ្ចេញសំឡេងថើប—អេដ។] នាងថើបគាត់។ ហើយទារកយំ។ ហើយពេលដែលវាយំ វាបានធ្វើឱ្យបេះដូងនាងកក់ក្ដៅ ។ នាងបាននិយាយថា "ក្មេងតូចដ៏កំសត់អើយ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងយកគាត់ហើយខ្ញុំនឹងហៅគាត់...ខ្ញុំនឹងដាក់ឈ្មោះឱ្យគាត់។" ហើយនៅទីនោះគាត់បានទទួលឈ្មោះរបស់គាត់។

262 តើគាត់មានឈ្មោះអ្វី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "ម៉ូសេ។"—អេដ។] ម៉ូសេ។ ហើយ*ម៉ូសេ*មានន័យ "បានយកចេញពីទឹក។" ឃើញទេ?

263 នាងបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងហៅគាត់ថាម៉ូសេ ហើយគាត់នឹងក្លាយជាកូនរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងរក្សាគាត់។ ប៉ុន្តែពេលនេះ" នាងបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំជាស្ទំ ខ្ញុំមិនអាចបំបៅគាត់បានទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្មានវិធីចិញ្ចឹមគាត់ទេ។" ពួកគេមិនមានដប និងវត្ថុទាំងនេះដូចនៅពេលនេះទេ។ ស្ត្រីមិនបានជក់បារីដូចគេធ្វើឥឡូវនេះទេ អ្នកឃើញទេ ហើយបំពុលខ្លួនឯង។ ដូច្នេះបាននិយាយថា "មែនហើយ ប្រសិនបើអ្នកដឹងថា..." បាននិយាយថា "ថាម៉េច—តើខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វី?" ដូច្នេះនាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំ..."

264 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា "ទូលបង្គំនឹងប្រាប់ ព្រះមហាក្សត្រី ទូលបង្គំនឹងម៉ែដោះសម្រាប់បំបៅកូននេះ។"

"អូ" នាងបាននិយាយថា "នោះជាការល្អណាស់។" បន្តិចមក...

265 មានអ្វីមួយនិយាយ ទេវតាឈរនៅទីនោះនៅគុម្ពោត បាននិយាយថា "ម៉ារាមនេះជាឱកាសរបស់អ្នក! មានឱកាសរបស់អ្នក!" ម៉ារាមតូចរត់ចេញ។ បាននិយាយថា "តើទ្រង់បាននិយាយអីមុននេះ បើទ្រង់អនុញ្ញាត។ តើទ្រង់មានមានសុវណ្ណិថានឹង 'រកម៉ែដោះមែនទេ' ហើយទូលបង្គំនឹងទៅយកម៉ែដោះឱ្យក្មេងនេះ។"

មិនអីទេ ដូច្នេះនាងបាននិយាយអញ្ចឹង។ នាងបាននិយាយថា "ចាស ព្រះនាងម្ចាស់!"

266 ឥឡូវនេះ ជាធម្មតា នាងបាននិយាយថា "តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វីនៅទីនេះ?" ប៉ុន្តែឃើញទេ ព្រះកំពុងគ្របបាំងវាទាំងអស់។ ហេតុអ្វី? ព្រោះទ្រង់មានទេវតាមួយម៉ឺននាក់នៅជង្ហែ។ ឃើញទេ? កម្មវិធីរបស់ទ្រង់នឹងដំណើរការ។ ទ្រង់មានទេវតាមួយម៉ឺននាក់ឈរនៅទីនោះ។

267 ដូច្នេះរឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ បាននិយាយថា "អ្នក..."

បាននិយាយថា "បាទ កូនសម្លាញ់ តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វីនៅទីនេះ?"

268 នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំឃើញអ្នកនៅជាមួយទារក។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាកន្លែងណាដែលមានម្តាយដ៏ល្អម្នាក់ដែលនឹងមើលថែកូនរបស់អ្នក។"

269 នាងបាននិយាយថា "ទៅយកនាង ហើយប្រាប់នាងថា ខ្ញុំនឹងឱ្យនាងបីរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍ ដើម្បីមើលថែទារកនេះ ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យនាងនូវបន្ទប់មួយ

ទាំងមូលនៅក្នុងវាំង។ ហើយប្រសិនបើអ្នកដឹងថាកន្លែងណាដែលមានស្ត្រីជនជាតិហេព្រើរ នោះជាម៉ែដោះ ដែលអាចបំបៅទារកនេះបាន នេះជាកូនរបស់ខ្ញុំ។"

បាននិយាយថា "ចាស ព្រះនាងម្ចាស់ ខ្ញុំនឹងទៅហៅម្នាក់ឱ្យមក។"

270 បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច! មុនពេលអ្នកចូលទៅក្នុងប្រាសាទ អ្នកត្រូវតែមានពាក្យសម្ងាត់។ ឃើញទេ អ្នកមិនស្គាល់ពាក្យសម្ងាត់ទេ។ ជារៀងរាល់ថ្ងៃយើងមានពាក្យសម្ងាត់។ ឥឡូវនេះ ពាក្យសម្ងាត់ថ្ងៃនេះ អ្នកដឹងថាវាជាអ្វី? 'ចំបើង និងស្មៅមួយដុំ។'" បាននិយាយថា "នេះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវនិយាយដើម្បីចូលតាមច្រកទ្វារ។"

271 ម៉ារាមតូចរត់ចុះទៅផ្ទះយ៉ាងលំបាក តាមដែលនាងអាចទៅ ហើយលោតលើជញ្ជាំង ចុះទៅតាមផ្លូវ។ ហើយចុះតាមផ្លូវ*នេះ* និងចុះមក*នេះ* ហើយយ៉ាងពិបាកតាមដែលនាងអាចទៅបាន។ នាងរត់ទៅក្នុងផ្ទះ។

272 ហើយ—ហើយ អាំរ៉ាមទើបតែត្រលប់មកផ្ទះវិញ ហើយយ៉ូកិបិតក៏ដូចគ្នា។ ហើយ អូ ពួកគេសោកសៅ ឆ្ងល់ថាមានអ្វីកើតឡើង។ នាងបាននិយាយថា "កូនកំសត់អើយ! កូនកំសត់អើយ!" នាង...

273 គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះគ្រាន់តែស្តាប់។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំទើបតែមកដល់មួយសន្ទុះមុននេះ តាមផ្លូវ ហើយម្តាយដ៏កំសត់ម្នាក់នោះបានធ្វើអោយគ្រប់គ្នាក្រោកពីដំណេកពេញមួយថ្ងៃ។ ព្រឹកនេះគេមកកាត់សង្កាត់នេះ ហើយពួកគេបានបោកក្បាលទារកគ្រប់រូបនៅក្នុងសង្កាត់។" ហើយបាននិយាយថា "មើលគេស្រែកយំប៉ុណ្ណា! ពេលនេះ មិនដឹងទេថា កូនអ្នកនៅទីណា។ ទារករបស់យើងនៅទីណា ព្រះនឹងថែរក្សាវា។"

274 ស្រាប់តែមានអ្វីមួយបានទៅ...[បងប្រុស ប្រាណហាំគោះលើវេទិកាបួនដង—អេដ។] "អូ! អូ! ឥឡូវនេះពួកគេនៅមាត់ទ្វារ។" ដូច្នេះហើយ គេក៏ទៅមើល។ ទេ វាមិនមែនទេ។ វាគឺជាម៉ារាម។

275 នាងបាននិយាយថា "អូ! ម៉ែ! ចូលមកកូនសម្លាញ់! តើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះទារក?"

នាងបាននិយាយថា "ម៉ាក់ ខ្ញុំឃ្លានណាស់។"

បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះទារក?"

276 បាននិយាយថា "ខ្ញុំកំពុងស្រេកឃ្លាន ម្ដាយអើយ។" បាននិយាយថា "សូមសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់! ហាលេលូយ៉ា! ខ្ញុំកំពុងឃ្លានណាស់ អ្នកម្ដាយ។"

បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះទារក?"

277 បាននិយាយថា "ម៉ាក់ ខ្ញុំឃ្លានណាស់ ខ្ញុំអាចញ៉ាំអ្វីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងផ្ទះ។"

278 បាននិយាយថា "យើងនឹងឲ្យអ្នកញ៉ាំអ្វីមួយ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះទារក?" [បងប្រុសប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកាបីដង—អេដ។]

279 បាននិយាយថា "អូ អារអូនមិនអីទេ អ្នកម្ដាយ។ ឱ្យខ្ញុំញ៉ាំអីសិន។ អូ ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់!"

"ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះវា?"

280 "ឲ្យខ្ញុំញ៉ាំអីសិន ខ្ញុំឃ្លានណាស់។" តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេ?

281 នាងបាននិយាយថា "ម៉ារាម! នេះគឺជាម្ដាយនិងឪពុករបស់អ្នក។ តើទារកនៅឯណា?" [បងប្រុសប្រាណហាំបានគោះនៅលើវេទិកាបីដង—អេដ។]

282 នាងបាននិយាយថា "ម៉ាក់ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកហើយ។ អារអូន ខ្ញុំបានឃើញវា ហើយមិនអីទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកម្ដាយអើយ យកអ្វីមកឱ្យញ៉ាំ។ ខ្ញុំកំពុងឃ្លាន។ អ្នកដឹងទេខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែឃ្លានខ្លាំង។" ដូចជាអ្នកនៅពេលដែលអ្នកត្រឡប់មកផ្ទះពីសាលា អ្នកដឹងទេ អូ ត្រូវតែមានអ្វីមួយ។

ដូច្នេះ នាងបានទៅយកសាំងវិចមួយមកឱ្យនាង។ បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះប្រាប់ខ្ញុំ។"

283 ហើយនាងទៅ "ញ៉ាំ ញ៉ាំ ញ៉ាំ" នាងញ៉ាំ អ្នកដឹងទេ ដូចនេះ។ បាននិយាយថា "អ្នកម្ដាយ?"

បាននិយាយថា "បាទ ប៉ុន្តែតើមានអ្វីកើតឡើងចំពោះទារកតូច?"

284 "ហេតុអ្វី" បាននិយាយថា "អ្នកម្ដាយ..." នាងបានប្រាប់គាត់ពីរឿងនោះ។ ហើយបាននិយាយថា "ម៉ាក់ឯងចេញទៅយកសំលៀកបំពាក់ល្អបំផុតចេញមក ហើយយកវ៉ាលីរបស់អ្នកខ្ចប់វា ព្រោះអ្នកនឹងមើលថែទារកតូចនេះ។" អូ! អូ! អូ!

"តើមានអ្វី?"

285 ប្រសិនបើអ្នកបោះបង់វា អ្នកនឹងរកឃើញវាម្តងទៀត។ តើវាត្រូវទេ? ប្រសិនបើអ្នករក្សាវា អ្នកនឹងបាត់បង់វា។ ប្រសិនបើអ្នករក្សាវា នឹងបាត់បង់វា អ្នកនឹងរកឃើញវា។ តើវាត្រូវទេ?

286 ហើយម៉ារាមតូចគ្រាន់តែញ៉ាំទៀត។ បាននិយាយថា "បាទ។" បាននិយាយថា "ថ្ងៃនេះអ្នកទៅព្រះបរមរាជវាំង។ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងត្រូវទទួលលុយបីរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍។ និងមានបន្ទប់ល្អបំផុតនៅក្នុងប្រទេសដើម្បីមើលថែកូនរបស់អ្នក។"

287 ជាលើកដំបូងក្នុងប្រវត្តិសាស្រ្តពិភពលោក ដែលម្តាយត្រូវបានបង់ថ្លៃឱ្យបំបៅកូនខ្លួនឯង។ សូមមើលពីរបៀបដែលព្រះធ្វើ? [បងប្រុសប្រាណហាំទះដៃបីដង—អេដ។] ហាលេលូយ៉ា! ធ្វើជាម៉ែដោះកូនខ្លួនឯង ហើយទទួលបានបីរយដុល្លារក្នុងមួយសប្តាហ៍សម្រាប់វា និងមានបន្ទប់ល្អបំផុតនៅក្នុងប្រទេស។ ព្រះធ្វើអ្វីៗទាំងនោះ មែនទេ? តើវាត្រូវបានបង់ប្រាក់ដើម្បីសម្រាប់ការអធិស្ឋានឬទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "បាទ។"] តើការអធិស្ឋានល្អទេ? ["អាម៉ែន។"]

288 ដូច្នេះហើយ នាងរៀបចំរ៉ាលីតូចរបស់នាងរួចរាល់ហើយ។ យើងនឹងប្រញាប់ឥឡូវនេះ យើងនឹងបិទក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ។ ដូច្នេះយើង...នាងបានរៀបចំរ៉ាលីរបស់នាងរួចរាល់ ហើយចុះតាមផ្លូវដែលនាងបានទៅ គឺរហ័សតាមដែលនាងអាចធ្វើទៅបាន។ ហើយរឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ នាងមក។ អ្នកយាមចាស់មាឌធំឈរនៅទីនោះ កាន់លំពែងដ៏ធំរបស់គាត់ បាននិយាយថា "តើអ្នកណាទៅទីនោះ?"

នាងបាននិយាយថា "ចំបើងនិងស្មៅមួយដុំ។"

"ឆ្លងទៅ។" សូមមើលពីរបៀបដែលព្រះធ្វើអ្វីៗ?

289 បានទៅឆ្នាំបន្ទាប់។ នៅទីនោះគាត់បានទាញដាវរបស់គាត់បាននិយាយថា "អ្នកជានរណា? តើអ្នកណាទៅទីនោះ?"

បាននិយាយថា "ចំបើងនិងស្មៅមួយដុំ។"

បាននិយាយថា "ឆ្លងទៅចុះ។" ខ្ញុំអើយ! ឃើញពីរបៀបដែលព្រះធ្វើអ្វីៗទេ?

290 ឡើងទៅមើលតាមវាំង ចាប់ផ្តើមឡើង ហើយពួករាជវង្សទាំងអស់ចេញមកទាញដាវចេញ។ "តើអ្នកណាទៅទីនោះ?"

បាននិយាយថា "ចំបើងនិងស្មៅមួយដុំ។"

"ចូលទៅចុះ។"

291 រឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ បុរសម្នាក់បានដើរចេញមកក្រៅបាននិយាយថា "តើអ្នកជានាងតូចដែលមហាក្សត្រីកំពុងរង់ចាំនោះមែនទេ?"

"ត្រូវហើយ។"

292 "ហើយនេះជាម៉ែដោះសម្រាប់បំបៅទារកដែលត្រូវបានរកឃើញនៅព្រឹកនេះមែនទេ?"

"ត្រូវហើយ។"

293 បាននិយាយថា "យកនាងចូលទៅ។" ដូច្នេះនាងនាំទារកចូល...ឬនាំម្ដាយមក។

294 ហើយ—និង—ព្រះនាងតូចបានដើរចេញទៅ ហើយនាងបាននិយាយថា "តើអ្នកដឹងអ្វីអំពីទារកនេះទេ?"

នាងបាននិយាយថា "ចាស ព្រះនាងម្ចាស់។"

នាងបាននិយាយថា "មើលទារកនេះ។ គាត់ស្អាតអត់?"

"មែនហើយ ព្រះនាងម្ចាស់។ គាត់ស្អាតណាស់។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកអាចដឹងពីរបៀបបំបៅកូននេះទេ?"

"ចាស ព្រះនាងម្ចាស់។ ប្រាកដហើយ។"

295 "មែនហើយ" ពួកគេថា "ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នក ប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នកគឺ បីរយដុល្លារក្នុងមួយសប្ដាហ៍។" ហ៊ឹម! តើព្រះមិនល្អទេឬ? ហើយបាននិយាយថា "ហើយអ្នកមានបន្ទប់ដ៏ល្អបំផុតនៅក្នុងវាំង ហើយអាហាររបស់អ្នកនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅកាន់អ្នក។ អ្នកនឹងមិនចាំបាច់ចេញមកចម្អិនអាហារដោយខ្លួនឯងឡើយ។" បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ នេះជាបុត្រតូច ចូរប្រយ័ត្ន។ កុំឱ្យធ្លាក់។"

"អូ កុំបារម្ភ ខ្ញុំនឹងមិន។ កុំបារម្ភខ្ញុំនឹងមិនឱ្យបបូតទេ។"

"អ្នកត្រូវថែរក្សាវាឱ្យល្អបំផុត។"

296 "កុំបារម្ភ ខ្ញុំនឹងធ្វើ។ វានឹងមានការថែទាំយ៉ាងល្អបំផុត។" ប្រាកដណាស់ វាជារបស់នាងផ្ទាល់ ឃើញទេ។ "ខ្ញុំនឹងផ្ដល់ឱ្យវានូវការថែទាំដ៏ល្អបំផុត។"

"អ្នកឃើញទេវាជាកូនដ៏ស្រស់ស្អាតមែនទេ?"

"ពិតជាស្រស់ស្អាតណាស់" នាងឆ្លើយ។

"ត្រូវហើយ។"

297 ទ្វារបានបិទឱ្យ សម្រាប់ម៉ារាម និងម្ដាយ និងម៉ូសេតូច។ ហើយពេលទ្វារបិទ នាងមើលជុំវិញខ្លួន។ នាងបាននិយាយថា "តាក់-តាក់-តាក់! ហើយនាងគិតថាអ្នកជាកូនរបស់*នាង*។ ហា-ហា-ហា-ហា-ហា!" អូ ខ្ញុំអើយ! នាងបានគោះវា។

298 តើនាងបានធ្វើអ្វី? នាង...បើនាងរក្សាទុក តើនាងនឹងធ្វើអ្វី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "បាត់បង់វា។"—អេដ។] ដោយសារនាងបានប្រគល់វាត្រឡប់ទៅអ្នកដែលបានប្រទានវាទៅនាង ហើយនាង (អ្វី?) បានរកឃើញវាវិញ ហើយនាងអាចរក្សាវាបាន។ តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើយើងបោះបង់...បើយើងរក្សាព្រលឹង តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? ["យើងនឹងបាត់បង់វា។"] យើងនឹងបាត់បង់វា។ ហើយប្រសិនបើយើងប្រគល់វាទៅអ្នកដែលបានប្រទានមកយើងវិញ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? ["យើងនឹងរក្សាវា។"] យើងនឹងរក្សាវាទុក។ តើវាត្រូវទេ?

299 តើមានអ្នករាល់គ្នាប៉ុន្មាននាក់ដែលចង់ឡើងជុំវិញអាសនៈ ហើយអធិស្ឋាន? តើអ្នកចង់ធ្វើវាទេ? តើអ្នកចង់ឲ្យព្រះយេស៊ូវមើលថែអ្នកដូចទ្រង់បានធ្វើដល់ទារកតូចដែរឬទេ? ថាម៉េច...ក្មេងៗទាំងអស់គ្នាមកជុំគ្នាជុំវិញអាសនៈនេះឥឡូវនេះ។ តើអ្នកនឹងធ្វើវាទេ? មកភ្លាម លុតជង្គង់ជុំវិញអាសនៈ។ សូមអធិស្ឋានទាំងអស់គ្នា។ ក្មេងៗទាំងអស់មកទីនេះ។ តើអ្នកចូលចិត្តរឿងរបស់ខ្ញុំអំពីរឿងនេះទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "បាទ។"—អេដ។] តើអ្នកចូលចិត្តវាទេ? មិនអីទេ ឥឡូវនេះ អ្នកឡើងមកជុំវិញអាសនៈ។ ឥឡូវនេះចូលមក។ កូនតូចទាំងអស់មកលុតជង្គង់នៅជុំវិញអាសនៈ គ្រាន់តែលុតជង្គង់ចុះនៅទីនោះ—នៅទីនោះនៅលើអាសនៈ។ ហ្នឹងហើយ។ កូនតូចៗទាំងអស់នៅខាងក្រោយ សូមមកទីនេះឥឡូវនេះ យើងនឹងអធិស្ឋាន។ ត្រូវហើយ។ អ្នកចង់ឡើងមកអធិស្ឋានទេ។ ក្រោកឡើង ហើយលុតជង្គង់ជុំវិញអាសនៈ។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ នោះជាការល្អ។ នោះគឺមិនអីទេ។

300 ឥឡូវនេះ អ្នកម្ដាយ តើអ្នកចង់មកដែរទេ ហើយលោកប៉ាអ្នកទាំងអស់គ្នាតើចង់លុតជង្គង់នៅច្រកផ្លូវនេះទេ?

301 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីរឿងមួយនៅទីនេះ។ មើល។ តើអ្នកជឿថាព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់អ្នកដូចទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ម៉ូសេឬទេ? ជឿទេថាទេវតាមើលអ្នកបែបនេះ? ឥឡូវនេះ ព្រះបានប្រទានព្រលឹងដល់អ្នក មែនទេ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ

អ្នករក្សាព្រលឹងរបស់អ្នក តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងចំពោះវា? [កុមារនិយាយថា "បាត់បង់វា។"—អេដ។] បាត់បង់វា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកប្រគល់វាទៅព្រះយេស៊ូវិញនៅព្រឹកនេះ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វី? ["រក្សាវា។"] ទៅ—នឹងរក្សាវា។ អ្នកចង់រក្សាទុក។ ឥឡូវអ្នកចង់សង្គ្រោះព្រលឹងអ្នក មែនទេ? ហើយអ្នកចង់ធំឡើងដើម្បីក្លាយជាម្តាយពិតប្រាកដ និងស្ត្រីពិតប្រាកដ មែនទេ និងមនុស្សពិតប្រាកដ គួរអធិប្បាយជាដើម។ តើអ្នកមិនចង់ធ្វើទេឬ? ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់ នោះអ្នកប្រគល់ព្រលឹងរបស់អ្នកទៅព្រះយេស៊ូវ។ នេះជាវិធីដែលអ្នកធ្វើវា។ អ្នកនិយាយថា "ឱព្រះយេស៊ូវអើយ នេះជាអ្វីដែលទូលបង្គំត្រូវថ្វាយដល់ទ្រង់ គឺជាព្រលឹងរបស់ទូលបង្គំ ប៉ុន្តែសូមទ្រង់មើលថែទូលបង្គំដូចទ្រង់បានធ្វើដល់ម៉ូសេដែរ។"

302 ឥឡូវនេះ បើអ្នកខ្លះធំៗចង់មកលុតជង្គង់ ក៏មានអ្នកម្តាយខ្លះដែរ ប្រហែលជាអ្នកប្រហែលជាចង់លុតជង្គង់នៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ មែនហើយ វាបើកចំហសម្រាប់អ្នក ផងដែរ។ បើចង់ សូមមក លុតជង្គង់ចុះ។ វាមិនអីទេ។ នេះជាម្តាយមកជាមួយកូនតូចរបស់នាង។ តើមានអ្នកផ្សេងទេ?

303 ឱពុក លោកប៉ា បងប្អូនណា ចង់ធ្វើជាអ្នកអធិស្ឋានដូចអាំរ៉ាម សូមមកលុតជង្គង់ចុះ។

304 អ្នកម្តាយ បើអ្នកចង់ធ្វើដូចយុកិបិត ហេតុអ្វី អ្នកមកត្រង់នេះ ហើយលុតជង្គង់ដែរ។

305 ប្រាកដណាស់ វាគឺសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ពីព្រោះ (អ្វី?) អ្នកក៏មានព្រលឹងដែរ។ បើរក្សាទុកតើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "បាត់បង់វា។"—អេដ។] បាត់បង់វា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកប្រគល់វាទៅអ្នកដែលបានប្រទានវាមកអ្នកវិញ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? ["រក្សាវាទុក។"] អ្នកនឹងសង្គ្រោះវា ដល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ត្រូវហើយ។ ឥឡូវនេះ សូមប្រមូលផ្តុំគ្នា អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលនឹងមកឥឡូវនេះ ហើយសូមអធិស្ឋានជាមួយនឹងកូនតូចទាំងនេះ និងជាមួយយើងជាមួយទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ។

306 ទិវាមាតា ជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយប្រហែលជាយប់នេះ ខ្ញុំប្រហែលជាផ្លាស់ប្តូរប្រធានបទរបស់ខ្ញុំ ហើយបន្តទៅយប់នេះ ហើយប្រាប់ពីអ្វីដែលម្តាយនោះបានធ្វើ របៀបដែលម្តាយនោះបានធ្វើ។ នាងជាអ្នកអប់រំកូនប្រុសតូចរបស់នាងដើម្បីដឹកនាំអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់ទៅកាន់ដែនដីសន្យា។ អូ នាងគឺជាម្តាយពិត។ តើនាង

មិនមែនជាម្ដាយពិតទេឬ? [កុមារនិយាយថា "បាទ។"—អេដ។] ឥឡូវនេះ អ្នកក៏មានម្ដាយពិតម្នាក់ដែរ ហើយម្ដាយក៏កំពុងអធិស្ឋានឲ្យអ្នកដែរ។ គាត់គឺជាឪពុកពិតប្រាកដ។ ហើយលោកប៉ាកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ ហើយឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នានឹងអធិស្ឋានជាមួយគ្នា ហើយសុំព្រះយេស៊ូវឲ្យជួយយើង។

បងប្រុសនេវីល តើអ្នកនឹងមក លុតជង្គង់ជាមួយយើងទេ?

307 ហើយសូមអោនក្បាលទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ឥឡូវនេះ បងស្រី ហ្គីតទី...[អ្នកលេងព្យ៉ាណូចាប់ផ្ដើមលេងបទ *នាំគេចូលមក*—អេដ។]

308 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ រឿងរ៉ាវដ៏សាមញ្ញនេះ ថ្ងៃនេះ ជាថ្ងៃដ៏យូរដែលបានកន្លងផុតទៅ។ កន្លែងដែលមានឪពុកនិងម្ដាយពិត ជាអ្នកជឿពិត មករកទ្រង់ ហើយពួកគេបានថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ពួកគេបានជឿទ្រង់។ នៅពេលនោះមានទុក្ខលំបាកក្នុងស្រុក។ ហើយធ្វើម៉េចយើងដឹងថាគ្មានម៉ូសេណាមួយលុតជង្គង់នៅព្រឹកនេះ! តើយើងធ្វើដូចម្ដេចទើបដឹងថាគ្មានម៉ារាមមួយរូបបានលុតជង្គង់នៅព្រឹកនេះផង ជាហោរាស្រី!

309 ឱព្រះវរបិតាជាទីស្រលាញ់ កុមារតូចៗទាំងនេះស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយពួកគេបានមកលុតជង្គង់នៅឯឈើឆ្កាង ដោយទទួលស្គាល់ថាពួកគេមានព្រលឹងមួយដែលត្រូវតែបានសង្គ្រោះ ហើយពួកគេកំពុងប្រគល់វាដល់ទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ដ្បិតយើងទើបតែបានអាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ "បើអ្នកបាត់វា អ្នកនឹងរកវាឃើញ តែបើអ្នកនៅរក្សាវា នោះអ្នកនឹងបាត់វាវិញ។" ហើយ ព្រះបិតា ពួកគេមិនចង់រក្សាព្រលឹងរបស់ពួកគេនៅក្នុងខ្លួនពួកគេទេ។ ពួកគេមិនចង់រស់នៅដោយខ្លួនឯងទេ។ ពួកគេចង់ប្រគល់ព្រលឹងរបស់ពួកគេដល់ទ្រង់ ដូច្នេះ ដោយការផ្ដល់ឱ្យ នោះពួកគេនឹងបានរកឃើញជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ប្រោស ប្រទានមក ព្រះអង្គអើយ។

310 ប្រទានពរដល់ក្មេងប្រុសស្រីតូចៗទាំងនេះនៅជុំវិញអាសនៈ។ សូមប្រទានពរដល់មាតាបិតា ដែលមានវត្តមាននៅព្រឹកនេះ។ សូមឲ្យព្រះគុណ និងសេចក្ដីមេត្តាករុណារបស់ទ្រង់មានលើពួកគេទាំងអស់គ្នា។ សូមអត់ទោសអោយយើងខ្ញុំផង ព្រះអម្ចាស់អើយ ពីអំពើបាប និងកំហុសឆ្គងទាំងអស់។ យកជំងឺចេញពីកណ្ដាលចំណោមយើង។

311 បញ្ជូនទេវតាមក! ហាលេលូយ៉ា! ព្រះអង្គដែលបានបង្គាប់កាព្រីយ៉ែល និងទេវតាមួយម៉ឺននាក់ចេញដំណើរទៅ តើមានទេវតាប៉ុន្មានទៀតមកជុំវិញពេល

ឃើញក្មេងតូចកំសត់ទាំងនេះលុតជង្គង់នៅអាសនៈព្រឹកនេះ! នៅជុំវិញអាសនៈនេះ និងតាមរយៈព្រះវិហារនេះ ឈរជាទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ទេវតាចតទុកគឺនៅទីនេះ ដោយយកឈ្មោះរបស់ពួកគេចុះក្នុងសៀវភៅ។ ពួកគេកំពុងបាត់បង់ព្រលឹង ដូច្នេះពួកគេអាចរកឃើញវានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ! សូមប្រទានមក ព្រះអង្គម្ចាស់អើយ។

312 សូមអោយចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅ ជីវិតតូចរបស់ពួកគេកាន់តែផ្អែមល្ហែមនិងរាបសារ។ សូមឲ្យពួកគេក្លាយជាកូនដែលគោរពប្រតិបត្តិចំពោះមាតាបិតារបស់ពួកគេ និងចំពោះព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់ពួកគេ រហូតដល់ថ្ងៃដែលទ្រង់ហៅពួកគេមកផ្ទះ ។ ណែនាំពួកគេនៅក្នុងជំរុំតូចរបស់ពួកគេ ចុះតាមគ្រប់ទឹកហូរ។ រាល់ពេលដែលវាជាប់គាំងនៅក្នុងគុម្ពោត សូមឲ្យទេវតានៃព្រះរុញវាចូលទៅក្នុងចរន្តនៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។ សូមប្រទានវាមក ព្រះអង្គម្ចាស់។ ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវ ពួកគេអាចរកឃើញផ្ទះជាទីស្រឡាញ់ និងម្តាយរបស់ពួកគេនិងមនុស្សជាទីស្រលាញ់របស់ពួកគេនៅទីនោះក្នុងសិរីល្អ ដែលជាកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់ឈរនៅក្នុងច្រកទ្វារស្វាគមន៍ នៅថ្ងៃនោះ។ សូមទ្រង់ប្រទានព្រះបិតា។

313 អត់ទោសឱ្យយើងរាល់អំពើបាបនិងការបំពានរបស់យើង។ ហើយជួយយើងពីថ្ងៃនេះទៅសូមឱ្យដូចទ្រង់ទាំងស្រុង។ យើងថ្វាយកូនតូចៗទាំងនេះទៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ហើយម្តាយទាំងនេះនៅជាមួយពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ថាពួកគេនឹងក្លាយជាម្តាយដ៏ត្រឹមត្រូវនៅថ្ងៃបុណ្យអ្នកម្តាយនេះ ពេលវេលានៃការរំលឹកនេះ ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យម្តាយ។ ហើយសូមឱ្យពួកគេ ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅធ្វើជាម្តាយដ៏ល្អប្រសើរ។ សូមឱ្យកុមារទាំងនេះក្លាយជាក្មេងល្អ។ សូមឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាបានកាន់តែប្រសើរឡើង ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយបម្រើទ្រង់ឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើង។ សូមទ្រង់ប្រទានវា ឱព្រះវរបិតា ត្បិតយើងទូលសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវសូមច្រៀងបន្ទរបន្តិច។

314 តើអ្នកជឿថាព្រះយេស៊ូវបានសង្គ្រោះអ្នកទេ? តើអ្នកចង់ឲ្យព្រះយេស៊ូវមើលថែអ្នកនៅពេលដែលអ្នកក្រោកឈរឬទេ? លើកដៃឡើងទៅកាន់ទ្រង់ *ដូចនេះ*ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកងាកទៅរកឪពុកនិងម្តាយនិងពួកគេទាំងអស់គ្នា។

ងាកមកវិញតាម*វិធីនេះ*។ ឥឡូវមើលមកនេះ អ្នកម៉ាក់និងលោកប៉ា។ ទាំងក្មេងប្រុសស្រីទាំងអស់ក្រោកឈរ។ ឥឡូវនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលទទួលយកព្រះយេស៊ូវជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងជឿជាក់លើព្រះយេស៊ូវចាប់ពីពេលនេះតទៅ។ ដើម្បីមើលថៃអ្នកដូចជាទ្រង់បានធ្វើដល់ម៉ូសេតូច ចូរយើងមើលដៃអ្នកលើកឡើង។ អ្នករាល់គ្នា។ វាមិនអីទេ! ឥឡូវនេះតើមានអ្វីកើតឡើង? ប្រសិនបើអ្នករក្សាព្រលឹងរបស់អ្នក តើអ្នកធ្វើអ្វី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "បាត់បង់វា។"—អេដ។] បាត់បង់វា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកប្រគល់វាដល់ព្រះយេស៊ូវ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? ["រក្សាវា។"] អ្នកនឹងរក្សាវាវិញ។ ចុះបើព្រះយេស៊ូវបានទទួលអ្នកនៅព្រឹកនេះ តើយ៉ាងណាដែរ? ហើយអ្នកគឺជាព្រះយេស៊ូវ ឥឡូវនេះ មែនទេ? អ្នកជាក្មេងប្រុសស្រីរបស់ព្រះយេស៊ូវ។

315 មើលក្មេងតូចទាំងនេះឈរទាំងទឹកភ្នែក។ ប្រាប់ខ្ញុំមើលថាតើព្រះមិនដឹងទេឬ? អាម៉ែន។ បុរសនិងស្ត្រីនៃថ្ងៃស្អែក! ក្រោកឈរ។

> នាំពួកគេចេញពីវាលនៃអំពើបាប។
> នាំគេចូល នាំគេចូល
> នាំកូនក្មេងមកឯព្រះយេស៊ូវ។

អូ *របៀបដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវ* ឥឡូវនេះសូមមក!

> អូ

អ្នករាល់គ្នា។

> ...ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវយ៉ាងណា

លើកដៃឡើងឥឡូវនេះ។

> អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវណាស់
> អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះយេស៊ូវណាស់
> ព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន។

316 តើវាស្រស់ស្រាយណាស់មែនទេ? ឥឡូវនេះ *ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់កុមារក្នុងផែនដី*។ ផ្តល់ឱ្យយើងនូវបទភ្លេង បងស្រី។ ឥឡូវអ្នកទាំងអស់គ្នាបត់ស្តាំតាមផ្លូវនេះ បែចំពោះខ្ញុំ ក្មេងស្រីតូច។ ខ្ញុំចង់ច្រៀង *ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់កុមារក្នុងផែនដី*។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលចេះច្រៀងវា? មិនអីទេ តោះច្រៀងឥឡូវនេះ។

ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់កុមារណាស់
អស់ទាំងក្មេងនៅគ្រប់ជាតិសាសន៍
ក្រហម ខ្មៅ លឿងហើយនិងស ពួកគេមានតម្លៃក្នុង
ព្រះនេត្រទ្រង់
ព្រះយេស៊ូវស្រឡាញ់កុមារនៅលើផែនដី។

317 ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នានៅក្នុងជួរទ័ពហើយ។ តើអ្នកដឹងទេ? តើអ្នកដឹងថាអ្នកនៅក្នុងកងទ័ពរបស់ព្រះទេ? ឥឡូវនេះ អ្នកមើលមកខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ហើយច្រៀងបទនេះជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ ព្រោះអ្នកជាទាហានឥឡូវនេះ។ តើអ្នកដឹងទេ? ទាហាននៃឈើឆ្កាង! ឥឡូវនេះ*ខ្ញុំប្រហែលមិនដែលដើរក្បួន*...តើអ្នកស្គាល់បទនោះទេ? ត្រូវហើយ។ មិនអីទេ យូរហើយ ចម្រៀងសាលាថ្ងៃអាទិត្យចាស់ដែលខ្ញុំបានរៀន។

ខ្ញុំប្រហែលជាមិនដែល...

ឥឡូវនេះអ្នក ច្រៀងជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ។ [បងប្រុសប្រាណហាំ ធ្វើចលនាពេលកំពុងច្រៀង*ខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ*—អេដ។]

ខ្ញុំមិនដែលដើរក្នុងទ័ពថ្មើរជើងទេ
ក៏មិនមែនជាទ័ពសេះ ឬទ័ពកាំភ្លើងទេ
ខ្ញុំមិនដែលហោះហើរលើសត្រូវទេ
តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ។

តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ
អូ តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ!

មកជាមួយខ្ញុំឥឡូវនេះ។ ទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ!

ខ្ញុំមិនមែនកងទ័ពថ្មើរជើងទេ
ក៏មិនមែនជាទ័ពសេះ ឬទ័ពកាំភ្លើងទេ
ខ្ញុំមិនដែលហោះហើរលើសត្រូវទេ
តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ។

318 តើអ្នកជឿថាអ្នកអាចច្រៀងវាដោយខ្លួនឯងបានទេ? ឡើងមកទីនេះ ឡាសស៊ី ឡើងមកទីនេះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាធ្វើកាយវិការដូចគ្នា

ដែលខ្ញុំធ្វើ។ មកជុំវិញអាសនៈនៅទីនេះ ឥឡូវនេះ។ មកត្រង់នេះ។ អ្នករាល់គ្នា ធ្វើចលនាទៅត្រង់នេះ កន្លែងដែលខ្ញុំនៅ។ ដើរមកទីនេះ គ្មានអ្នកណាចេញពីអាសនៈឡើយ។ មកទីនេះជាមួយខ្ញុំ។ នោះហើយ។ ត្រូវហើយ។ ត្រូវ*បែបនេះ*។ ឥឡូវបែរជា*បែបនេះ* មើលទស្សនិកជន*បែបនេះ*ទៅ។ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំចង់បង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលក្មេងប្រុសស្រីស្អាតធ្វើបន្ទាប់ពីពួកគេស្គាល់ព្រះយេស៊ូវ។ ឥឡូវនេះ ត្រលប់មកទីនេះវិញ ទាំងប្រុសទាំងស្រី។ ឥឡូវនេះអ្នកគឺជា...នោះហើយ។ ឥឡូវនេះសូមមើលនៅទីនោះ។

319 ឥឡូវនេះនៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលដើរក្នុងជួរកងទ័ពទេ" អ្នក..."ការហែក្បួននៅក្នុងថ្មើរជើង" អ្នកហែក្បួន ផងដែរ។ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយថា "ក៏មិនមែនជាទ័ពសេះ" អ្នកធ្វើដូចខ្ញុំដែរ។ សូមនៅឆ្ងាយពីខ្ញុំ ត្រឡប់មកវិញ ឥឡូវនេះ រៀបចំបន្ទប់។ ផ្លូវត្រឡប់មកវិញ ផ្លូវត្រឡប់មកវិញ ឥឡូវនេះអ្នករួចរាល់ហើយនៅ។ ឥឡូវនេះមកយើងច្រៀងវា។ [បងប្រុសប្រាណហាំនិងក្មេងៗធ្វើកាយវិការពេលកំពុងច្រៀង—អេដ។]

ខ្ញុំមិនមែនជាទ័ពថ្មើរជើងទេ (មើល!)
ក៏មិនមែនជាទ័ពសេះ ឬទ័ពកាំភ្លើងទេ
ខ្ញុំមិនដែលហោះហើរលើសត្រូវទេ
តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ។

អូ តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ
តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ! (ត្រៀមនៅ!)
ខ្ញុំមិនមែនកងទ័ពថ្មើរជើងទេ
ក៏មិនមែនជាទ័ពសេះ ឬទ័ពកាំភ្លើងទេ
ខ្ញុំមិនដែលហោះហើរលើសត្រូវទេ
តែខ្ញុំជាទាហាននៃព្រះ។

320 អាម៉ែន! គ្រាន់តែឈរ។ ប៉ុន្មាននាក់ហ្នឹង? និយាយថា "អាម៉ែន។"

321 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ សូមប្រទានពរដល់កុមារតូចៗទាំងនេះនៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេគឺជារបស់ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេបានប្រគល់ជីវិតរបស់ខ្លួនដល់ទ្រង់។ ពួកគេបានឮរឿងតូចខ្លីរបស់លោកម៉ូសេ និងរបៀបដែលទ្រង់បានការពារគាត់ ។ ពួកគេបានឮអំពីម្តាយដ៏ល្អនិងឪពុកដ៏ល្អម្នាក់ដែលបានជួយពួកគេ ហើយ

បានចិញ្ចឹមពួកគេ។ ដូច្នេះហើយ ទើបមានកូនតូចៗទាំងនេះ ជាម្តាយនិងឪពុកល្អ។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ឱព្រះវរបិតា សូមទ្រង់មើលលើពួកគេនិងដឹកនាំពួកគេចុះតាមរយៈពេលវេលា ហើយសូមទេវតានៃព្រះការពារពួកគេ។ ផ្តល់ឱ្យ... ហើយបន្ទាប់មកនៅចុងបញ្ចប់ ដើម្បីទទួលពួកគេនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ចូលទៅក្នុងរាជាណាចក្ររបស់ទ្រង់។ យើងសុំក្នុងព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

322 ឥឡូវនេះ អ្នកអាចត្រឡប់ទៅកន្លែងអង្គុយវិញ ហើយប្រាប់លោកប៉ានិងអ្នកម្តាយពីអារម្មណ៍ល្អរបស់អ្នក។ អាម៉ែន។

323 "ពេញមួយថ្ងៃនៃការវង្វេងរបស់ពួកគេពួកគេត្រូវបានដឹកនាំ។" (អ្នកស្គាល់ម្នាក់នោះ ដែរទេ?)

...ការវង្វេងរបស់ពួកគេត្រូវបានគេដឹកនាំ
ពួកគេបានដឹកនាំទៅកាន់ទឹកដីនៃសេចក្តីសន្យា។
ដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្នុងការដឹកនាំយ៉ាងប្រាកដ
ពួកគេត្រូវបាននាំទៅច្រាំងសមុទ្រកាណាន។

ទាំងអស់គ្នា!

បង្គោលនៃភ្លើងនៅពេលយប់
និងសញ្ញានៃពពកនៅពេលថ្ងៃ
សម្រែកថ្ងូ ពីមុនមក
នៅពេលពួកគេធ្វើដំណើរតាមផ្លូវរបស់យើង
អ្នកដឹកនាំនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំ
ទាល់តែវាលរហោស្ថានកន្លងផុតទៅ
ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង ក្នុងពេលដ៏ល្អរបស់ទ្រង់
ទីបំផុតនឹងនាំយើងទៅរកពន្លឺ។

324 ព្រឹកនេះតើមានប៉ុន្មាននាក់ឈឺហើយចង់អធិស្ថាន? តោះមើលដៃរបស់អ្នក។ ដោយសារយើងយឺតបន្តិច ប្រហែលជាយើងនឹងបិទកម្មវិធីព្យាបាលរបស់យើងរហូតដល់យប់នេះ ហើយគ្រាន់តែថ្វាយពាក្យអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ព្រោះយើងយឺតបន្តិច។

325 តើអ្នកបានរីករាយនឹងរឿងតូចខ្លីនេះទេ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន!"—អេដ។] តើអ្នកគិតថាវាល្អសម្រាប់ក្មេងតូចទេ? ["អាម៉ែន!"] បាទ។ យើង—យើងឆ្លងកាត់ពួកគេច្រើនដង។ យើងមិនគួរធ្វើដូច្នេះទេ។ ឃើញទេ ខ្ញុំមិនដែលមានឱកាសបង្រៀនសាលាថ្ងៃអាទិត្យទេ ហើយព្រឹកនេះជាពេលនិយាយជាមួយពួកគេ។ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នកអស់កម្លាំងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកពីរឿងតូចមួយនេះ។

326 ចូរចាំថា កុមារតូចៗ នោះមិនមែនជារឿងចាស់បន្តិចដែលអ្នកបានអាននៅកន្លែងណានោះទេ។ នោះជាសេចក្ដីពិត។ នោះជាការពិត! ព្រះបានធ្វើការនោះ។ ហើយទ្រង់នៅជាមួយ*អ្នក*ឥឡូវនេះ។ ត្រូវហើយ។

327 សូមឲ្យយើងអោនក្បាលឥឡូវនេះ ពេលយើងច្រៀងចម្រៀងសម្រាប់ការចាកចេញរបស់យើង យឺតៗ "ចូរយកព្រះនាមយេស៊ូវទៅជាមួយ ជាខែលពីគ្រប់ខ្មាំងសត្រូវ។" ត្រូវហើយ។

យកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៅជាមួយអ្នក
កូនដែលសោកសៅនិងវេទនា។

ការបង្រៀនលើលោកម៉ូសេ KHM56-0513

(Teaching On Moses)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 13 ឧសភា 1956 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (Voice Of God Recordings®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (Voice Of God Recordings)

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

www.branham.org